

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след общественото обсъждане
на проект на Закон за хората с увреждания

Участник в общественото обсъждане	Предложение/Мнение	Приема/ не приема предложението	Мотиви
1	2	3	4
Звезделин Асенов 28 август 2018 г. 14:28	Уважаеми г-жо, след като се запознах с параметрите на изготвения закон в раздела за финансова подкрепа има посочена дефиниция за подкрепа на лица (Над 90% с чужда помощ получаващи социална пенсия за инвалидност). Като определената финансова подкрепа е 57% на база на линия на бедност. Моите близки са с Телк над 90% с чужда помощ но получават пенсии (за инвалидност поради общо заболяване) като имат необходимия стаж изискван по закон. Интересувам се как според новия закон ще бъдат подкрепяни те. 100% слепи хора над 50г. които са работели преди повече от 20 години. Телк решенията с пожизнени. Защото има разлика между социална инвалидна пенсия и пенсия за инвалидност поради общо заболяване.	Няма конкретно предложение.	С предлагания проект на Закон за хората с увреждания се цели да се предостави от държавата необходимата и адекватна социално-икономическа подкрепа за хората с увреждания, чрез която да бъдат максимално приобщени в обществото. На законово ниво се предлага определянето на конкретните видове и размер на финансова подкрепа, която да се състои от два компонента: Първият компонент е месечна финансова подкрепа, която компенсира разходите, породени от увреждането и представлява определена сума, в зависимост от степента на увреждане. Вторият компонент да се състои от целеви помощи, съобразно вида на увреждането и в зависимост от потребностите на оценяваното лице. Съгласно § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на

<p>Владислав Михайлов 29 август 2018 г. 11:52</p>	<p>Сега предлагам, след като темата за хората с увреждания се обсъжда из основи, вашият отдел да предложи промяна и в чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване, за да се отстрани една несправедливост, която е фиксирана там. Там от кръга на лицата, които придобиват осигурителен стаж за пенсия, са изключени децата на хората с увреждания. Това е направено без някакво логическо обяснение. Чух за един вероятен мотив, който е странен за едно хуманно общество. С изключването авторите са искали да стимулират по-младите да си търсят работа в „полза на обществото“, а не да стоят в къщи при възрастните си и болни родители. Моят случай е точно такъв. Дълги години се грижих за болната си майка, без да мога да ги добавя към стажа си за пенсия.</p> <p>И една промяна, която засяга всеки текст, който излиза от държавната администрация. Поискайте от</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>законопроекта месечната финансова подкрепа ще бъде отпускана от 1 януари 2019 г., за да предостави възможност на хората с трайни увреждания да получат в кратки срокове по-високия размер на финансовата подкрепа.</p> <p>Текстовете в законопроекта са прецизирани, в конкретния случай в чл. 71.</p> <p>Разпоредбата е прецизирана в преходните и заключителни разпоредби на законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
---	---	--	---

	<p>информационния отдел да определи един клавиш, с който да въвеждате знака „й“, защото сега е 2018 г. Ползването на „й“ вместо „й“ прави лошо впечатление. Това е безплатно.</p> <p>И още една. Предложете на същия отдел да инсталира на всякъде български шрифтове. Има много красиви български шрифтове, включително безплатни. Пак, защото сме вече 2018 г.</p> <p>И двете последни промени са елементарни и всеки може сам да ги направи от уважение към себе си, но е добре да се направят за цялата администрация.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Използваните шрифтове са в съответствие с изискванията на общите правила за оформяне на документоборота в администрацията.</p>
<p>Живка 29 август 2018 г. 10:23:26</p>	<p>С приемането на новия закон не се създават условия за реализиране на хората с увреждания.</p> <p>С предлаганата нормативна уредба се търсят бързи решения и източници за финансиране, а не се постига предоставяне на необходимата и адекватна социално-икономическа подкрепа за хората с увреждания, чрез която да бъдат максимално приобщени в обществото. С предлаганата нормативна уредба не се гарантира равноправното и пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. Не се дефинират областите и средствата за необходимата подкрепа за социално приобщаване. Не се въвеждат принципи, които определят личния избор, независимост, равнопоставеност, достъпност, пълноценно и ефективно участие в обществения живот на хората с</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>Новият Закон за хората с увреждания гарантира равноправното и пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. С гарантиране на правата на хората с увреждания в Република България се създават условия за активното им участие във всички области на обществения живот, съобразяване с изискванията на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН, с приоритетите на националните стратегически документи и обединяване на действията на ангажираните органи и институции за подобряване на качеството на живот на хората с увреждания и облекчаване на съществуващите административни процедури.</p>

	<p>увреждания и техните семейства.</p> <p>Добивната, металургичната, а и друга индустрия имат специфични условия на труд, които са съществена пречка за реализация на хора с увреждания в предвидения в предложението за обсъждане проект. Над 90% от работещите са в условията на I-ва и II-ра категория труд, където назначаване на хора с увреждания е неприложимо и противоречи на други нормативни актове.</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>Реализацията на пазара на труда на хората с увреждания е ключов инструмент за приобщаването им във всички области на обществения живот. Заетостта в обичайна работна среда предполага най-бърза социализация на хората с трайни увреждания и същевременно е най-трудно приложима. В рамките на законопроекта се въвежда „квота на работната сила“, която да гарантира и увеличи заетостта на хората с трайни увреждания в обичайна работна среда. Законовите разпоредения се отнасят за публичната и за частната сфера. По този начин се създават по-добри условия и мотивация за хората с увреждания за включването им на пазара на труда, с оглед получаване на доходи от трудова дейност, наличие на осигурителен принос, социални контакти и др. с цел реалното им и пълноценно социално-икономическо приобщаване. Целта е да се създадат възможности за устойчива заетост. Квотата е синхронизирана с чл.9а от Закона за държавния служител, където са регламентирани квоти за заемане на длъжности в държавната администрация от хора с трайни увреждания. С квотата за работна сила се въвеждат същите регламенти и за частния сектор, като неспазването на квотните задължения води до изплащане на компенсационни вноски</p>
--	---	------------------------------------	--

			<p>за работодателите. Квотният принцип ще се отнася за работодатели с численост на персонала от 50 и повече работници и служители. Взети са под внимание диференциацията в отделните отрасли, специфичните фактори с производствен или икономически характер, особеностите на регионалните пазари на труда и др., възпрепятстващи наемането на хора с трайни увреждания, както и обективната невъзможност при ползване на посреднически услуги в бюрата по труда или частни трудови посредници да бъдат намерени кандидати за работа от тази уязвима група. В тези случаи разпоредбата позволява да не бъдат наети необходимия брой хора с трайни увреждания, съобразно квотата. Регламентирано е прилагане на алтернативни мерки от страна на работодателите при неизпълнение на квотните задължения. На подзаконово ниво ще бъдат уредени условията, редът, процедурата за изпълнението на квотните задължения за работодателите, както и прилагането на алтернативните мерки, вследствие на активен диалог с всички заинтересовани страни за постигане на рационални решения и прецизност в тази област.</p>
<p>Николай Годоров 29 август 2018 г. 11:58:49</p>	<p>Част 1 Изразни средства Очаквам авторите на този закон да</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>

	<p>използват термините последователно и да изписват думи на разбираем български език. В член 12 (1) срещаме думичката МОНИТОРИНГ моля на всякъде да бъде заменена с НАБЛЮДЕНИЕ.</p> <p>В член 24 и на други места се използва терминът ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ и човек с увреждане а в член 25 (1) говорим вече за ЛИЦАТА по член 24 в който те бяха хора и човеци. Имам усещането че това са текстове писани от двама души много моля за последователност на използваните термини даже повече очаквам от хора на заплата задължени да КОВАТ закони и правни норми да ги изписват недвусмислено и точно.</p> <p>Член 4 точка 2 да отпадне. Този текст казва че основен принцип на закона е хората с увреждания да са равнопоставени - няма те до сега не са били? Тук може би се има предвид да бъде осигурена равнопоставеност дължаща се на дефицита спрямо останалите. Ако това е така то трябва да се изпише коректно а не така защото така казано означава че хората с увреждания са били нервнопоставени във всеки смисъл което не е вярно.</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Законопроектът е разработен от междуведомствена работна група в условията на публичност, отворен диалог и при зачитане мнението и становищата на всички заинтересовани страни, при спазване на действащата нормативна уредба и в съответствие с изискванията на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН. Използваната терминология е съобразно спецификата на съответните текстове.</p> <p>Целта на законопроекта е да се гарантира равноправното и пълноценно упражняване на правата на хората с увреждания. В тази връзка по нов начин са дефинирани областите и средствата за необходимата подкрепа за социално приобщаване. Нормативно са регламентирани основните принципи за личен избор, независимост, равнопоставеност, достъпност, с оглед пълноценно и ефективно участие на хората с увреждания и техните семейства в обществения живот.</p>
--	---	---	--

	<p>Да се прецизира член 24 точка 2</p> <p>Член 4 от този законопроект прокламира независимост и равнопоставеност на хората с увреждания. В този смисъл точка 2 на член 24 му противоречи. Според тази норма РОДИТЕЛ на човек с увреждане дори над 18 годишна възраст би могъл да поиска индивидуална оценка (ами представете си това стане без знанието и въпреки волята на човека с увреждане). Бих приел че попечител на човек с увреждане със обективна невъзможност да изяви волята си да има право да поиска индивидуална оценка но на човек с увреждане който може да изрази волята си (при това този закон апелира за независимост) та човек с увреждане трябва самостоятелно по собствена воля да поиска такава оценка.</p> <p>Това са част от коментарите ми ще пиша като дочета законопроекта. Като цяло мисля че документът е конюнктурен повече от колкото би ми се искало. Смятам че заменяме социална оценка с индивидуална оценка на потребностите но само като термин а иначе не виждам никаква разлика.</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>В проекта на Закон за хората с увреждания детайлно е прецизиран и същевременно е разширен кръгът на лицата, които могат да подадат искане за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите, с оглед защитата на интереси и правата на хората с увреждания. Алтернативно са посочени по-широк кръг от хора, в т.ч. разбира се, собствената воля на човека с увреждане самостоятелно да поиска изготвяне на оценката.</p> <p>Индивидуалната оценка е комплексна и отразява потребностите на човека с увреждане. Тя изследва свързаните със здравословното състояние на човека с увреждания функционални затруднения и наличието на бариери при изпълнението на ежедневните и други дейности, както и вида на необходимата подкрепа. Чрез установяване на вида подкрепа, човекът с увреждане се насочва към компетентните институции и организации за реализиране на съответните му права. Действащата нормативна уредба урежда препоръчителния характер на</p>
--	--	---	---

		<p>социалната оценка единствено за отпускане на месечна добавка за социална интеграция за хората с увреждания. Социалната оценка се изготвя от консултативна комисия, сформирана от служители на различни институции, при което са установени трудности при провеждане на редовните им заседания, поради системни отсъствия на нейните членове. Често в по-малките населени места липсват лекари, психолози, педагози или експерти от дирекции „Бюро по труда“, които да бъдат включени в състава на комисиите.</p> <p>Налага се промяна в механизма за определяне на индивидуалните потребности, което да създаде необходимата основа за промяна в цялостния подход за приобщаване на хората с трайни увреждания и преценка на потребностите и възможностите им. Към настоящия момент, реалните възможности на хората с трайни увреждания на база образование, квалификация и професионална реализация, във връзка с условията на труд, и другите възможности за тяхното социално включване не са водещ фактор при извършване на оценката. Този модел на оценка не стимулира активността на хората с трайни увреждания и не създава необходимите условия за ефективност в процеса за социално приобщаване. Новият подход при изготвяне на индивидуалната оценка</p>
--	--	--

	<p>Според член 11 се създава нов орган въпреки наличието на Агенцията за хора с увреждания. Дори и този орган да замени агенцията изпълнявайки същите функции тоест ПРОБЛЯКАЛ СЕ ИЛИЯ И КАТО СЕ ПОГЛЕДНАЛ ПАК В ТИЯ, не намирам никакъв смисъл във всичко това. Ако обаче този орган съществува съвместно с агенцията това е направо скандално. Моля разберете че не следва да раздуваме администрацията, а да я правим по ефективна.</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>предвижда същата да се извършва от специализирани отдели към дирекции „Социално подпомагане“, в чиито функции ще бъде заложено основно да осъществяват тази дейност. Специализираните отдели ще бъдат сформирани от квалифицирани експерти, обучени за работа с хора с увреждания.</p> <p>Със законопроекта се предвижда създаването на нова структура към Министерския съвет със статут на държавна агенция. Предвижда се Държавната агенция за хората с увреждания да осъществява дейности, свързани с изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите и координиране на политиката за правата на хората с увреждания. Целта е единната структура да координира изпълнението на цялостната държавна политика за правата на хората с увреждания. Механизмът за координация предполага комуникация между различните държавни органи в секторните политики, така че да се гарантира достъпът на хората с увреждания до публичния ресурс. Новосъздадената държавна агенция ще започне да функционира от 1 януари 2021 г. Държавната агенция е универсален правоприемник на Агенцията за хората с увреждания. За създаването и функционирането на</p>
--	---	-----------------------------	---

	<p>Част 2</p> <p>29 август 2018 г. 16:05:35</p> <p>В член 25 предлагам създаване на алинея (1А)</p> <p>(1А) Органът по този член (25) се снабдява с документите по точки 3 и 4 от алинея (1) по служебен път от РЕГИСТЪРЪТ ЗА ХОРА СЪС УВРЕЖДАНИЯ. В случай че те не са налични в регистърът, лицата по член 24 ги подават след допълнително поискване от органа по член 25. При все че алинея 3 говори за същото но е написано толкова декларативно и размито че не е ясно от кого какво се събира. Считаю че алинея (3) страда от липса на конкретика и апелирам да бъде написана по подобие на алинея 1А предложена от мен.</p> <p>Предлагам създаването на алинея (2А)</p> <p>Порталът за събиране на данни по алинея 2 точка 3 трябва да бъде достъпен за екранни четци (софтуер за хора със нулево зрение. Метода за определяне достъпността на уеб сайт или уеб портал и органът оценяващ уеб достъпността се определя от друг</p>	<p>Принципно се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Държавната агенция за хората с увреждания се предвижда сформиранието на екипи, които да извършват индивидуалната оценка на потребностите на хората с увреждания. За</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Проектозаконът не регламентира техническите изисквания при изграждане на регистъра. Тези изисквания се уреждат с подзаконова нормативна уредба.</p>
--	---	--	--

	<p>нормативен акт. Този акт следва да се приеме и обнародва 6 месеца след влизане на този закон в сила но не по-късно от 31 декември 2020 година. Може би мястото на тази норма не е тук в този член моля поставете я където трябва но ако искаме да има смисъл от точка 3 на алинея 2 то имаме нужда от тази норма.</p> <p>Част 3</p> <p>30 август 2018 г. 11:50:48</p> <p>Най-учтиво моля към член 56 (2) да се добави точка 1А Задължително уеднаквено озвучаване на светофарните уредби. В целия свят сме се разбрали за светлинната сигнализация на светофарите. Звуковата сигнализация за хората със нулево или слабо зрение дори и в България е различна за различните население места. Считаю че всички светофарни уредби следва да бъдат озвучени задължително и то с еднакво озвучаване. Също така предлагам заключителна разпоредба с която да се направи промяна в нормативната уредба регулираща движението по пътищата и начина на работа на светофарните уредби. Мисля че тук е мястото да се допише и нова точка 7. Достъпност на уеб сайтове със екранни четци за хора с нулево зрение по WCAC стандарт. Методиката за определяне на уеб достъпността както и органа който ще я контролира и реда за контрол се определят с нормативен акт който следва да бъде обнародван 6</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението засяга материя, която е предмет на регулиране от други органи и институции. Предложението не се отнася към предмета и съдържанието на законопроекта.</p>
--	---	----------------------	---

	<p>месеца след приемане на този закон но не по-късно от 31 декември 2020 година.</p> <p>Част 4 04 септември 2018 г. 18:20:28</p> <p>Според мен целите на Регистърът или регистрите в член 87 са разбити което поставя под въпрос нуждата от този регистър. Безцелното създаване на регистри не би довело до нищо положително за хората с увреждания. Освен обмен на данни между институциите, аз не виждам полза. Аз предлагам редакция на член 87 (1)Агенцията за хора с увреждания създава и поддържа Регистър на хората с увреждания със следното съдържание:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Лична информация за лицето - създава се и дерегетирира лице с своята лична информация от ТЕЛК или НЕЛК при издаване на Експертно решение за установяване на вид и степен на трайно увреждане.2. Потребности на лицето с увреждане - допълва се от АСП при издаване на Оценка на потребностите (съдържа електронен вариант на оценката)3. Образователни и професионални умения - попълва се от учебните заведения и центровете и организациите предлагащи преквалификация в случай че лицето е декларирало увреждането си.4. Текуща месторабота на лице с увреждане - попълва се от НАП в случай че лицето е декларирало това обстоятелство при постъпване на работа.5. Регистрация в Агенцията по заетостта в случай че	Принципно се приема.	Отразено е в законопроекта.
--	---	----------------------	-----------------------------

	лицето търсещо работа е декларирало увреждането си. 6. Членство в национално представени организации на и за хора с увреждания - попълва се от тези организации.		
<p>Диян Господинов 30 август 2018 г. 17:00:52</p>	<p>Имам следните коментари и въпроси:</p> <p>В Глава трета</p> <p>ИНДИВИДУАЛНА ОЦЕНКА НА ПОТРЕБНОСТИТЕ</p> <p>Член 22 да се добави, че това е тотално грешно – Трябва да се състави план за осъществяване на индивидуалните потребности. Той трябва да се разглежда поне веднъж в годината, да се прави оценка на постигнатите цели по него, да се поставят нови и ако е нужно според целите да се променят мерките за подкрепа.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Индивидуалната оценка на потребностите има комплексен характер. Дефинирано е изготвяне на нова оценка при промяна в потребностите на човека с увреждане и заявено желание от лицата по чл. 23, т. 1 – 4, или издаване на ново експертно решение от ТЕЛК/НЕЛК преди изтичането на срока на действащото експертно решение. Оценката изследва обстоятелствата, свързани със здравословното му състояние, функционалните затруднения и наличието на бариери при изпълнение на ежедневните му дейности, както и вида на необходимата подкрепа. Чрез установяване на вида подкрепа, човекът с увреждане се насочва към компетентните институции и организации. Заключениета и направленията, определени в оценката са задължителни за всички органи и организации, отговорни за реализиране на правата на хората с увреждания.</p>

	<p>В проекта за закон се размива контролната и санкционираща функция. Правната практика на България за жалост говори, че наблюдателна функция не означава контрол и възможност за това компетентните органи да бъдат накарани да си свършат работата. Този механизъм на контрол и по-скоро липсата на такъв ще доведе до безконечно отлагане на не решените проблеми. Кой ще осъществява функцията за контрол?;</p> <p>Как точно комитетът за наблюдение ще изпълнява правомощията си, като и към момента не е извършен най-важният законодателен акт, свързан с конвенцията, а именно ратификацията на ФП. Най-първостепенната задача за законодателя е тази ратификация;</p> <p>Ако техническите помощни средства минат към НЗОК, то дали доставката им ще се извършва по линия на обществени поръчки?;</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>В законопроекта е регламентиран задължителният характер по приложение на заключенията и направленията, определени в индивидуалната оценка на потребностите. Дефинирани са случаите на санкциониране, при неизпълнение на задължения, свързани с гарантиране на правата на хората с увреждания и съответно органите с контролни функции, в зависимост от конкретната област.</p> <p>С правилник, приет от Съвета ще бъдат определени организацията и дейността на Съвета за наблюдение с оглед насърчаване, защита и наблюдение на прилагането на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН.</p> <p>В преходните и заключителни разпоредби от законопроекта от се предвижда от 01 януари 2020г. финансирането и предоставянето на помощните средства, приспособления, съоръжения и медицинските изделия (ПСПСМИ) за хората с увреждания да се осъществява от министерство на здравеопазването и/или НЗОК, като се</p>
--	---	--	--

	<p>Дали чрез новият закон за социалните предприятия или по друг начин задължително трябва да се заложи създаването на сервизна база за изработка и преработка на средства за мобилност, според нуждите на лицата с увреждане.Тук се имат предвид, както обувки, протези и прочие, така и инвалидни колички, други средства за мобилност и такива подпомагащи достъпната среда.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>въвежда нов механизъм за тяхното отпускане (в натурално измерение) и стандарти за качество. В тримесечен срок от влизането в сила на закона, министърът на здравеопазването и управителят на Националната здравноосигурителна каса изработват и утвърждават новия механизъм и стандарти за качество на ПСПСМИ за хората с увреждания. Как ще се осъществява доставката им е въпрос, който ще бъде уреден с внедряване на новия механизъм, при спазване на действащото законодателство.</p> <p>Въпросите, касаещи регламенти от Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика са извън обхвата на разглеждания законопроект.</p>
<p>Николай Димов - гр.Варна</p>	<p>Закона за хората с увреждания/ЗХУ/ изменя изцяло Закона за интеграция на хората с увреждания/ЗИХУ/,именно за това мисля че трябва да се кажат няколко думи за ЗИХУ. За времето когато ЗИХУ беше създаден той беше революция в сферата на обществените</p>		

отношения касаещи хората с увреждания. Много от текстовете ,които бяха отразени в ЗИХУ, наистина задаваха посоката и постигнаха до голяма степен целта - интеграция на хората с увреждания. Има разбира се и пропуски. Но този закон изигра съществена роля да се промени нагласата на обществото и администрацията към хората с увреждания. ЗИХУ бе добро начало, добра основа, но с днешна дата реалностите налагат и обществото очаква създаването на нов закон , който ще своеобразно продължение на стария ЗИХУ в подобрен вариант. Лично аз смятам , че работната група изготвила Закона за хората с увреждания е свършила доста добра работа за което ги поздравявам.

Няколко думи за ЗИХУ и пробойните в него:

Заявеното от законодателя в чл.42 на ЗИХУ ,касаещи добавките за социална интеграция, беше опорочено и подменено на моменти от подзаконови нормативни актове на изпълнителната власт, грубо орязващи правата на хората с увреждания.

Веднага аргументите:

1.Масово се отказваше да се изплащат интеграционни добавки за транспорт ,ако инвалида е ползвал карта за градски транспорт ; с аргумента ,че същата добавка се е получавала на друго правно основание. Множество

решения на Върховния административен съд/ВАС/ обаче, недвусмислено отхвърлят тези съждения на Агенция социално подпомагане/АСП/,като решават делата-обжалвани по отделно от потърпевши право имащи лица в полза на това , че независимо , че инвалида получава от съответната община безплатна карта за градски транспорт, то същия следва да получава и интеграционна добавка за транспорт по чл.42 от ЗИХУ. Трябваше да минат много години АСП да преустанови тази незаконна и порочна практика и да изплаща въпросните интеграционни добавки на хората с увреждания .

Риторичен въпрос: Къде бяха тогава Национално представителните организации на хората с увреждания да защитят правото на своите членове??

2.Масово се отказваше да се изплащат-добавките за социална интеграция по чл.42 от ЗИХУ за лекарства с мотива ,че инвалида трябвало да предостави рецептурна книжка на хронично болния и бележка от лекар ,че ползвал лекарства .Отново обаче множество решения на Върховния административен съд, недвусмислено отхвърлят тези съждения на Агенция социално подпомагане/АСП/,като решават делата в посока на това ,че такова изискване закона не поставя. Най-накрая един адвокат от гр. Варна обжалва незаконосъобразната наредба

,която изискваше тези документи и тази порочна практика също се прекрати/почти/.

Риторичен въпрос: Къде бяха тогава Национално представителните, организации да защитят правото на своите членове??

3.Следствие на промяна в правилника за прилагане на ЗИХУ през м.юли 2014г., Масово се отказваше да се изплащат-добавките за социална интеграция по чл.42 от ЗИХУ за санаториално лечение с мотива ,че същото трябвало да се провежда само в заведения които отговаряли на “Наредба за физикална медицина.....“отново незаконосъобразно, отново порочно, потвърдено с множество решения на Върховния административен съд. Трябваше една прокурорка от Върховна административна прокуратура да обжалва тези текстове пред ВАС, които разбира се паднаха.

Риторичен въпрос: Къде бяха тогава Национално представителните, организации да защитят правото на своите членове??

4.Изискването от страна на АСП на “ документ за продължителността на обучението“, като условие да се изплаща добавка за социална интеграция за обучение по чл.42 от ЗИХУ , също падна в съда съвсем в скоро време.Уважаеми Госпожи и Господа, давайки горните примери нямам за цел да търся конфронтация, а

	<p>да насоча вниманието Ви върху факта ,че колкото и добра да е волята на законодателя, ако един закон не се напише прецизно, ако не се изчистят детайлите ,то този закон става уязвим и може на по късен етап да се дерогира .Много се надявам че това няма да се случи с обсъждания Закон за хората с увреждания.</p> <p>Ето защо правя следните съображения и предложение по така предложения проект на Закона за хората с увреждания:</p> <p>1. Чл.8 (1) Да се добави “доставчиците на социални услуги“ и“ социалните предприятия“ или техни представители .</p> <p>Мотиви: За осъществяване на държавната политика за правата на хората с увреждания логично е да сътрудничат и доставчиците на социални услуги както и социалните предприятия , които работят пряко с хората с увреждания.</p> <p>2. Чл.12 (3) Да се добави “доставчиците на социални услуги“ и“ социалните предприятия“ или техни представители .</p> <p>Мотиви : Виж точка първа. Във връзка с чл.13(8)</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>Текстовете в законопроекта са прецизирани. В разпоредбата е посочено „в сътрудничество с национално представителните организации на и за хората с увреждания, национално представителните организации на работодателите и национално представителните организации на работниците и служителите, които създават условия и съдействат за реализирането на програми и проекти в тази област.“.</p> <p>Разпоредбата е съобразена с чл. 33 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, като в Съвета за наблюдение са включени за участие организации на и за хора с увреждания (сред които са и юридическите лица с</p>
--	---	---	--

	<p>3. Чл.24 т.5 Да се добави “или сезиране от юридически лица с нестопанска цел, организации на и за хора с увреждания, доставчици на социални услуги и социалните предприятия или техни представители“.</p> <p>Мотиви: Гореспоменатите организации работят на терен с хората с увреждания и имат преки наблюдения относно техните потребности, логично е да имат право на сезиране.</p> <p>4. Чл.27 (7) Моля да се обърне специално внимание, защото от така предложения текст следва ,че лицата след навършване на възраст по чл.68 от КСО както и лицата с намалена работоспособност, навършили възраст.....ще ползват правата по този закон пожизнено независимо от срока на експертното решение. Това означава че в даден момент дори и лицата по тази алинея да престанат да са хора с увреждания, то те ще продължават да ползват права по този закон. Неоправдано и без никаква логика е лицата , които не са с увреждания да се ползват от ЗХУ.</p> <p>Моля детайлно да се прегледа трета глава от закона, понеже тук се засяга едно от най-важните неща в Закона за хората с увреждания, а именно“ Индивидуалната оценка на</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>нестопанска цел, които са доставчици на социални услуги и/или социални предприятия).</p> <p>Тази възможност е предвидена в т. 4 - самосезиране на органа по оценка.</p> <p>Специалната разпоредба по чл. 27, ал. 7 определя срока за ползване на правата по този закон. В конкретния случай - пожизнено независимо от определения в експертното решение срок за посочения кръг от правоимащи. Разпоредбата е съобразена с КСО. Правата се ползват въз основа на изготвената индивидуалната оценка на потребностите, която е със срок 5 години от датата на издаването ѝ, в случаите по ал. 7.</p>
--	---	--	---

	<p>потребностите на лицата с увреждания“, тук момента е много важен защото именно тази оценка ще бъде предшестващ акт , който ще е основа на подпомагането от страна на държавата с цел интеграция на хората с увреждания , на базата на този предшестващ акт ще бъде издадена и заповедта на длъжностното лице за подпомагане на лицата с увреждания под една и др.форма.</p> <p>Мисля също, че е оправдано още тук в закона да се определи срока в който трябва да се състави индивидуалната оценка на потребностите, както и момента на отпускане/изплащане на помощта от страна на държавата.Отпускането/изплащането на помощта трябва да бъде от дата на подаване на заявлението от заинтересованата страна а не от това кога административния орган ще се организира и ще придвижи и финализира преписката. Ако тези детайли се оставят да се определят от правилника за прилагане на закона, има опасност лесно да се лавира на подзаконово ниво , като по този начин правата на хората с увреждания ще останат уязвими. Такива случаи сме срещали не малко в ЗИХУ.</p> <p>Чл.68 Да се добави алинея (5) Лицата с увреждания се освобождават от държавни такси по дела водени по този закон, както и по дела водени по всички други закони вкл. Закон за защита от</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>·</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Ще бъде уредено на подзаконово ниво. Предстои разработване на Методика за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите, поради което към момента няма обективна възможност да се регламентират конкретни срокове, в които ще се извършва цялата процедура.</p> <p>Противоречи на Гражданския процесуален кодекс. В българското законодателството са предвидени възможности за предоставянето на</p>
--	---	--	---

	<p>дискриминация, относно защита и във връзка с техните права относно увреждането им, водени във всички съдилища на Република България. Производствата по такъв вид дела са безплатни за хората с увреждания. Същите не заплащат и адвокатски и юрист-консулски възнаграждения при условия че загубят делата водени относно защита и във връзка с техните права относно увреждането им.</p> <p>Мотиви: Конституция на РБ Чл.1 (3) Старите хора, които нямат близки и не могат да се издържат от своето имущество, както и лицата с физически и психически увреждания, се намират под особена закрила на държавата и обществото.Смятам за да се осигури оптимален достъп до правосъдие е оправдано да се добави записаното по горе, то е напълно в унисон с текстовете от Конституцията на РБ и Закона за хората с увреждания. Дори и в момента при защита на обикновен гражданин по водено от него дело срещу административно-наказващ орган , същия е освободен от разноски по делото и адвокатски хонорари. Насочвам вниманието Ви върху факта , че при сега действащия ЗИХУ и така написания ЗХУ , при водене на дело от страна на лице с увреждания , ако същото загуби делото , то ще му се наложи да плати хонорар на адвокат или юрист на съответния административен или друг орган. Мисля че това не трябва да се допуска , ако</p>	<p>правна помощ на лица от рисковите групи, включително и на хора с увреждания.</p>
--	---	---

	<p>искаме да защитим правно хората с увреждания.</p> <p>Раздел VI. Финансова подкрепа.</p> <p>До сега в ЗИХУ добавките за социална интеграция(в този закон наричани финансова подкрепа) се изчисляваха въз основа на Гарантирания минимален доход/ГМД/ Притеснителен е факта , че от 2009 г. до 2018г.този ГМД не беше докосван , като по този начин неформално се ощетяваха хората с увреждания получаващи интеграционни добавки по ЗИХУ. Волята на законодателя тогава е била, тези интеграционни добавки да бъдат процент от ГМД .Аналогично обаче , имайки предвид ,че минималната работна заплата която през 2009г. е била 240 лв.....през 2018г. е 510 лв.,много лесно можем да изчислим колко голямо е разминаването. Именно за това смятам, че трябва много добре да се прецизира обвързването на финансовата подкрепа по Закона за хората с увреждания в този раздел с процент от линията на бедност.</p> <p>Ето защо предлагам финансовата подкрепа в този раздел да се обвърже с минималната работна заплата.По този начин ще се гарантира и стабилизира подкрепата от страна на държавата и до голяма степен ще се постигне прокламирането от обсъждания ЗХУ „компенсиране на разходите на лицата с увреждания свързани с преодоляването</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Месечната финансова подкрепа е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. При определяне на месечната финансова подкрепа за хората с трайни</p>
--	--	----------------------	---

	<p>на затрудненията предизвикани от вида и степента на увреждане“.</p> <p>Предлагам да се въведе и подоходен критерий за получаване на финансовата подкрепа в този раздел.</p> <p>Пример: Лицето с увреждане получава доходи два пъти над линията на бедност, тогава то не получава финансова подкрепа от държавата. Обаче средствата предвидени в този раздел останали от този подоходен критерий да се разпределят пропорционално на останалите лица с увреждания.</p> <p>Мотиви: Стига с това раздаване на пари на „калпак“(извинявам се за израза),който има нужда, ще получи помощ ,който има достатъчно доходи ,съответно на него няма какво да му компенсира държавата и няма да получи помощ.</p> <p>Нека не забравяме , че според едно решение на ЕСПЧ“третирането на различни групи лица по един и същи начин също е дискриминация“.</p> <p>Предлагам също, помощните средства,приспособления, медицински изделия и др. описани в чл.74 да се раздават от държавата.</p> <p>Мотиви: Държавата може да договори много по изгодни отстъпки при доставките , както по този начин ще се</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>увреждания над 18-годишна възраст, според степента на увреждането, са взети предвид и наличните бюджетни ограничения, съобразно Закона за държавния бюджет. База за изчисляване на размера на подкрепата е линията на бедност за съответната година (динамичен монетарен показател, който се определя с акт на МС). Новият подход гарантира индексирани на финансовата подкрепа ежегодно, отговаря на динамично променящата се икономическа среда и поставя правоимащите в по-добро финансово положение. Съгласно § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на проектозакона месечната финансова подкрепа ще бъде отпусната от 1 януари 2019 г., за да предостави възможност на хората с трайни увреждания да получат в кратки срокове по-високия размер на финансовата подкрепа. Законопроектът не предвижда регламентиране на доходен критерий, предвид разпоредбата за предоставяне на тази подкрепа в зависимост от степента на увреждане.</p> <p>Предвижда се създаване на нов механизъм и стандарти за качество на ПСПСМИ за хората с увреждания, с предоставянето и финансирането на ПСПСМИ за хората с увреждания от 01.01.2020 г., което да се осъществява</p>
--	--	-----------------------------	--

	<p>намалят значително и злоупотребите.</p> <p>Глава пета. Критерии за представителност</p> <p>Извинявам се, стига с тази хегемония на представителните организации на и за хората с увреждания. Тук няма никаква равнопоставеност. Има организации като Съюза на слепите, Съюза на глухонемите и др., които съществуват още от соц. време ,които имат много материални бази ,влияние, инерция и какво ли още не. Кой може да се мери с такива организации? Нека те бъдат с някакъв специален статут или нещо такова. Не може да се поставят наравно с други организации , основани в по ново време и да вдигат летвата. Нека да има реверанс към новосъздадени организации. Например: Първата година 100 човека, втората година 130 и т.н. Показваш ,че можеш да вършиш работа, съответно получаваш субсидии. Да се гарантира и тук равнопоставеност.</p> <p>Субсидиите да се раздават на проектен принцип. Правиш нещо конкретно, одобрява се, разработва се проекта, след това се контролира стриктно харченето на субсидията.</p> <p>Така поставените критерии са непосилни за проходащи организации, по този начин не се гарантира равнопоставеност, разнообразие на мнения , достъп на нови организации в</p>	<p>Частично се приема.</p>	<p>от министерство на здравеопазването и/или НЗОК.</p> <p>На законово ниво се въвеждат общите и специфични критерии за национална представителност на организациите на и за хората с увреждания и се дефинират условията за признаването им за национално представителни. Регламентират се финансовата подкрепа за национално представителните организации на и за хората с увреждания, осигурена под формата на субсидия от държавния бюджет, както и контролът по отношение на изпълнението на субсидираните от държавата дейности. Посочена е възможността юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейности в обществена полза в областта на правата за хората с увреждания да кандидатстват за осигуряване на финансиране от държавния бюджет на проекти, по реда на Закона за юридически лица с нестопанска цел. По този начин е налице предпоставка да се избегне неравнопоставеността между организациите и да се спомогне за насърчаване на сътрудничеството между тях и обединяване на усилията им за защита на правата на хората с увреждания.</p>
--	--	----------------------------	---

	<p>Националният съвет за интеграция на хора с увреждания .НСХУ се капсулира и става един сателит храненик на изпълнителната власт.</p> <p>Глава шеста. Финансиране</p> <p>Чл.101(2)т .2 Да се добави “доставчици на социални услуги и социалните предприятия“.</p> <p>Глава седма. Административнонаказателни разпоредби.</p> <p>Чл.102 Да се добави алинея“ на физическо ,юридическо или длъжностно лице което не изпълни съдебно решение по този закон се налага глоба 200 лв.“</p> <p>Мотиви :има предвид ако някъде откажат да пуснат “куче водач“ на незрящ или дори орган на изпълнителна или общинска власт не изпълнят съдебно решение, то същите да си носят последствията. Все пак става въпрос за уязвими групи лица с увреждания , които са значително затруднени да си защитят правата.</p> <p>Коментар:</p> <p>Мисля че трябва да се помисли и в насока да се увеличат заплатите на социалните работници, понеже същите се натоварват със сериозна работа по този закон и др,законали ,които предстои да бъдат приети, отговорностите на социалните работници тепърва ще стават повече и повече. С трици</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Регламентирането на обществените отношения, свързани с ползването и предоставянето на социални услуги е предмет на бъдещия Закон за социалните услуги. Финансирането на социалните услуги и възнагражденията на социалните работници не са предмет на законопроекта.</p> <p>Текстовете по отношение на административнонаказателната отговорност са прецизирани в законопроекта.</p>
--	--	----------------------	--

	<p>маймуни не можем да ловим с извинения .Относно социалните услуги ,мисля че на места има проблеми спрямо ползвателите. Подбират се хора “непроблемни“, по-леки случаи, интегрирани, харчат се едни пари, пише се актив, докато има много хора които остават извън обхвата на интеграцията и социалните услуги. Трябва да има механизми да се привличат към социални услуги хора които до този момент не са били ползватели на никакви социални услуги .Интеграцията е постоянен и всеобхватен процес и това трябва да се гарантира от Закона за хората с увреждания.</p>		
<p>Българска асоциация на металургичната индустрия (БАМИ) по предложени Проект на ЗХУ bami 04 септември 2018 г. 13:17:21</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Няма разграничаване на лицата които до сега са имали ЕР на ТЕЛК с 50 и над 50% трайно намалена работоспособност и тези описани в §1, т. 2 от ЗХУ – „хора с трайни увреждания“. - Липсата на диференцираност, съобразно вида на производството относно процента работни места, които ще бъдат определени за заемане от „хора с трайни увреждания“, ще създаде значителни затруднения за работодателите в по-тежки производства. Наемане на значителен брой лица, които не биха могли пълноценно да изпълняват възложената им работа. - И към момента, съществуващото задължение на работодателите за определяне на ежегодна квота работни 	<p>Няма конкретно предложение</p> <p>Не се приема.</p>	<p>При регламентиране на квотата на работна сила в законопроекта са взети под внимание диференциацията в отделните отрасли, специфичните фактори с производствен или икономически характер, особеностите на регионалните пазари на труда, различията в демографския профил на отделните населени места и др., водещи до особена трудност за наемане на работници и служители с трайни увреждания, както и обективната невъзможност при ползване на посреднически услуги в</p>

	<p>места подходящи за трудоустрояване /чл. 315 от КТ/, създава особено големи проблеми за предприятията от преработващата промишленост, в случая – металургичния сектор, поради спецификата на производствената дейност. Естествената работната среда в този вид производства е не просто неподходяща, а дори е опасна за здравето на хора със сериозни здравословни проблеми. Тези работодатели имат единствената възможност да създават работни места свързани с извършването на административна дейност, която в повечето случаи изисква наличието на специфични квалификации, опит и степен на образование, от една страна, а от друга – необходимостта от работни позиции, които да извършват подобен тип дейности е ограничена до покриване на съответните нужди. Всякакъв тип създаване на административни работни места, потребността от които е ограничена, изправя работодателите пред необходимостта да създават ненужни длъжности, които освен, че представляват допълнителна и излишна финансова тежест за тях, такива работни места не могат да доведат и до търсения социален ефект за самите хора, за които се създават, от гледна точка на тяхната интеграция към работния процес, защото функциите на тези позиции са ненужни, изпразнени от съдържание и тази неефективност води</p>	<p>бюрата по труда или частни трудови посредници да бъдат намерени кандидати за работа от тази уязвима група. В тези случаи разпоредбата позволява да не бъдат наети необходимия брой хора с трайни увреждания, съобразно квотата. Регламентирано е прилагане на алтернативни мерки от страна на работодателите при неизпълнение на квотните задължения. На подзаконово ниво ще бъдат уредени условията, редът, процедурата за изпълнението на квотните задължения за работодателите, както и прилагането на алтернативните мерки, вследствие на активен диалог с всички заинтересовани страни за постигане на рационални решения и прецизност в тази област. Следва да се разграничава принципа на трудоустрояване по КТ и заложената в проектозакона квота на работната сила за хора с трайни увреждания. Принципът на трудоустрояване е свързан с защита на правото на труд за работник или служител, за когото работодателят трябва да положи допълнителни усилия, за да го приобщи към работния процес, отчитайки променената му функционалност, предвид, че лицето е част от персонала на съответния икономически субект. С въвеждането на квотния принцип реално ще се повишат възможностите за наемане на лица с трайни</p>
--	---	---

	<p>до други психологически проблеми у хората, които ги заемат.</p> <p>-По какъв начин ще се осъществи едновременното прилагане на ЗХУ, Наредба за експертизата на работоспособността и Наредба № 3 /1987 г.?</p> <p>В металургичните компании около 90 % от заетите лица, работят при условията на i-ва и ii-ра категория труд и назначаването на хора с увреждания противоречи на други нормативни документи свързани със здравословни и безопасни условия на труд.</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>увреждания и ще се постигне ръст в равнището на заетост, чийто нива към момента са ниски. Квотата е взаимствана от международната практика в областта на заетостта за хора с увреждания.</p> <p>Проектът на Закон за хората с увреждания не противоречи на действащата нормативна уредба, поради което същият заедно с посочените наредби ще се прилагат паралелно.</p> <p>В законопроекта е посочено, че хората с трайни увреждания трябва да се наемат на работни места, които позволяват използване и развиване на уменията и знанията им. Работодателят е длъжен да пригоди работното място към нуждите на лицето с увреждане при неговото наемане (когато е необходимо, според конкретния случай), което не противоречи на нормативните документи и ще бъде съобразено със здравословното състояние на лицето.</p>
<p>Ани Георгиева 05.9.2018 г. 13:56</p>	<p>По повод Проектозакон за ХУ си позволявам да повдигна някои въпроси:</p> <p>1.Навсякъде се използва изразът "лица с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност с</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Законопроектът е специален закон, който не регламентира и не определя</p>

определена чужда помощ". Не следва ли тези, които са 100 % СЧП да са в отделна категория? За всеки е ясно, че това са лицата в най-тежко състояние, нуждаещи се от денонощна грижа. Защо тези хора с най-висока степен на увреждания са приравнени с такива, които са с макар и малко запазена работоспособност или такива, които се нуждаят от достъпна среда за да упражняват правото си на труд? Новият ЗХУ е прекрасна възможност да се обособят като отделна група тези със 100% СЧП.

Така наречена Индивидуална оценка на потребностите, се основава и на самооценката на човека с увреждане, която е крайно субективна. В проектозакона е записано "Заключенията и направленията в индивидуалната оценка на потребностите се базират на самооценката на човека с увреждане", което е предпоставка да се допусне несправедливост към точно тези най-уязвими лица с увреждане 100% СЧП, които са безпомощни като малки деца. Не е правилно да се "ревизира" решението на ТЕЛК чрез "самооценката на човека с увреждане". Всеки може да предявява претенции за всякакви неща, но не трябва да се забравя, че най-важният показател остава СТЕПЕН НА УВРЕЖДАНЕТО! От хуманна гледна точка точно те следва да бъдат в най-голяма степен защитени законово. И не мисля, че ще се намери човек или

различните видове проценти. Определените групи, визирани в него са съобразени с действащото законодателство в областта на здравеопазването. Лицата с над 90 на сто намалена работоспособност и с определена чужда помощ, включват и лицата със 100 % степен на увреждане.

В законопроекта не се предвижда "ревизиране" на ЕР на ТЕЛК чрез "самооценката на човека с увреждане". Индивидуалната оценка на потребностите изследва свързаните със здравословното състояние на човека с увреждане функционални затруднения и наличието на бариери при изпълнението на ежедневните и други дейности, както и вида на необходимата подкрепа.

Предстои разработването на Методика за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания и ще бъдат отчетени бележките.

На законово ниво се предвижда определянето на конкретните видове и размер на финансова подкрепа, която се състои от два компонента. Първият

	<p>организация,които да оспорят това. Самите критерии за оценка на тези лица също следва да са различни от тези на хората с по-малка степен на увреждане.При тях нуждата от интеграция е последна грижа. Тук влизат приковани на легло лица или с тежки психични увреждания и т.н.,така че идеята за социално включване звучи абсурдно. Какви са потребностите им - лекарства,хранителни добавки, памперси,отопление през зимата. Важно е тези неща да се вземат под внимание и да не се слагат под общ знаменател с хора с остатъчна работоспособност.</p> <p>2,Относно Чл. 71. Право на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т.1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва: 1.от 50 до 70,99 % степен на увреждането в размер на 10 % от</p>	<p>Частично се приема.</p>	<p>компонент е месечна финансова подкрепа, която да компенсира разходите, породени от увреждането и представлява определена сума, в зависимост от степента на увреждане. База за изчисляване на размера на подкрепата е линията на бедност за съответната година. Новият подход гарантира индексирание на финансовата подкрепа ежегодно. Предлагаият подход отговаря на динамично променящата се икономическа среда и безспорно поставя правоимащите в по-добро финансово положение. Вторият компонент се състои от целеви помощи съобразно вида на увреждането и в зависимост от потребностите на оценяваното лице. Целевите помощи се предоставят за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия (ПСПСМИ), покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство, приспособяване на жилище, балнеолечение и/или рехабилитационни услуги и наем на общинско жилище.</p> <p>Отразено е в законопроекта. Текстовете в законопроекта са прецизирани. При определянето на размера на</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>линията на бедност; 2.от 71 до 90 % степен на увреждането в размер на 15 % от линията на бедност; 3.над 90 % степен на увреждането в размер на 25 % от линията на бедност; 4.над 90 % степен на увреждането с чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност в размер на 57 % от линията на бедност.</p> <p>Ето Ви веднага пример как лицата 100% СЧП са оставени на заден план.Тези от тях,които не са със социална пенсия за инвалидност са пренебрегнати за сметка на онези,които я вземат! Основанието в случая е само и единствено протестът на "майките", на които след 930 лв. помощ до 16 годишна възраст,която между 16-19 годишна възраст скача на 1100 лв.,им се видя "несправедливо" след 19 годишна възраст децата им да получават "само" 281,50 лв. /включвам всичко-пенсия и двете добавки: 150+94+37,50/!</p> <p>Сред лицата с трайно намалена работоспособност от 71 до 90 на сто също има,получаващи социална пенсия за инвалидност в размер от 1 юли 2018 г. - 138,14 лв.,но на тях се дава колкото и на останалите хора от тази категория. Ето Ви едно просто сравнение: Лице с над 90 % степен на увреждането СЧП,което получава минималната пенсията за инвалидност поради общо заболяване от 1 юли 2018 г. - 238,74 лв., взема 88.74 лв. повече от тези със социална пенсия за инвалидност от 150 лв.Първият е над прага на достъп за</p>		<p>месечната финансова подкрепа са взети по внимание бюджетните ограничения съгласно Закона за държавния бюджет на Република България и неотложната необходимост от оказване на подкрепа за най-уязвимите лица. Права няма да бъдат отнемани, подкрепата ще се предоставя, като ще се прилага по-благоприятната за лицето подкрепа.</p> <p>В законопроекта е регламентирана месечната финансова подкрепа, която правоимащите ще получават, според степента на увреждане. Всички издадени и влезли в сила индивидуални административни актове до 01 януари 2019 г. за отпускане на месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, за информационни телекомуникационни услуги, за обучение, за диетично хранене и лекарствени продукти и за достъпна информация и отпусната с начална дата до 31 декември 2014 г. и изплащана, на основание параграф 22т от преходните и заключителни разпоредби от Кодекса за социално осигуряване, социална пенсия за инвалидност, считано от 1 януари 2019 г., се трансформират във вид на месечна финансова подкрепа. В случай, че трансформираната месечна</p>
--	---	--	--

	<p>енергийна помощ,който за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто е 297,88% от ГМД или 223,41 лв. Но тези, които получават социална пенсия за инвалидност от 150 лв.са с гарантиран достъп до енергийната помощ,тъй като ДЧП се изключва от дохода им. В проектозакона се залага лицата със социална пенсия за инвалидност да получават 57% от 348 лв. Праг на бедност за 2019 г. или 198,36 лв. срещу 25% от ПБ за хората с пенсията за инвалидност поради общо заболяване или 87 лв.Разликата между 198,36 и 87 е 111,36 лв. повече за лицата със социална пенсия за инвалидност. Какво излиза едните вземат с 88,74 лв. по-голяма пенсия,но другите с по-голямата финансова помощ по чл.71 в крайна сметка ежемесечно ще получават 22,62 лв. повече + енергийната помощ!?Защо в Закона се залага подобна несправедливост? Лица с по-малка степен на увреждане ще получат повече!? Претенциите на група граждани,гледащи близки с увреждане не са никакво основание за осигуряване на подобни привилегии! Да се преразгледа този % финансова помощ, като се определи един за всички лица над 90 % степен на увреждането с чужда помощ!</p> <p>3.Въпрос относно § 17. (2) (в сила от 01.01.2019 г.) ” Всички издадени и влезли в сила индивидуални административни актове до 01 януари</p>		<p>финансова подкрепа е в по-малък размер от досегашната, се отпуска по-благоприятната за лицето.</p>
--	--	--	---

2019 г. за отпускане на месечни добавки за социална интеграция за транспортни услуги, за информационни и телекомуникационни услуги, за обучение, за диетично хранене и лекарствени продукти и за достъпна информация и отпусната с начална дата до 31 декември 2014 г. и изплащана, на основание заличеното изречение второ на чл. 101, ал. 3а от Кодекса за социално осигуряване, социална пенсия за инвалидност, считано от 1 януари 2019 г., се трансформират във вид на месечна финансова подкрепа. (3) В случай, че трансформираната месечна финансова подкрепа е в по-малък размер от досегашната, се отпуска по-благоприятната за лицето."Майка ми, която е 100 % СЧП получава Добавка за интеграция 37,50 и социална пенсия за инвалидност 33,90 лв. или става 71,40. Да разбирам ли, че на тяхно място ще получава 25% от Линията на бедност или 87 лв.?

А какво става с § 22т. (Нов - ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.) от КСО "Социалните пенсии за инвалидност, отпуснати с начална дата до 31 декември 2014 г. и изплащани на основание заличеното изречение второ на чл. 101, ал. 3а, продължават да се получават в определения им към тази дата размер до изтичане на срока, за който са отпуснати." След като е пожизнено отпусната защо се отнема? Защо се предприема тази „трансформация“?

	<p>Дали не е заради израза "социална пенсия за инвалидност"? Защото заради нея би следвало тези лица също да получават финансова помощ в размер на 57 % от ЛБ! Но като се премахне тази " социална пенсия за инвалидност", вече такава зависимост няма и се отива на 25%! Вие как ,ако не като крайно непочтен,може да наречете този маньовър ? И е пример за дискриминация по възраст!</p> <p>4,Чл. 84.” Времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани, се зачита при условията и по реда на чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване.”</p> <p>Ето нещо,което приветствам,защото досега според КСО Чл.9 (6) "За осигурителен стаж при пенсиониране се зачита времето, през което са полагани грижи за лица с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане над 90 на сто, които постоянно се нуждаят от чужда помощ,от техните съпруг (съпруга), родител (осиновител) или един от родителите на майката или бащата на лицето с увреждане." , като липсваха децата или братята/сестрите, които отделят години от живота си в грижа за своите близки с тежки увреждания. Но не се споменава ЗЗО Чл.40 (3) 9,който касае здравните вноски: "Осигуряват се за сметка на държавния бюджет, освен ако не са осигурени по реда на ал. 1:родителите,</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Това е специална регламентация, която е обект на други нормативни актове.</p>
--	---	----------------------	--

	<p>осиновителите, съпрузите или един от родителите на майката или бащата, които полагат грижи за лице с увреждане със загубена работоспособност над 90 на сто, които постоянно се нуждаят от чужда помощ." Не следва ли и тук да се осигури равнопоставеност между близките на инвалиди с чужда помощ?</p> <p>5.Улесняване на достъпа до получаване на помощни средства,тъй като лицето следва да занесе молбата лично или посредством пълномощник с нотариално заверено пълномощно. Така това право не може да бъде използвано от трудноподвижни лица. В нашия случай не можах да и осигуря антидекубитален дюшек.</p> <p>6.Затруднен достъп до медицинска помощ.Всеки път липсват направления,а такова лице трябва с едно излизане от дома си да направи нужните консултации и изследвания. Искам от личната ѝ лекарка направления за кардиолог и невролог,а тя ме кара да избирам,защото може да даде само едно. За достъп до други специалисти,изобщо не можем и да мислим.Миналата година я заведох само на невролог,като се наложи да сменя датата на прегледа с няколко дни,пак заради липса на направления. Пригответих нужната сума за да посетим и специалист "уши,нос,гърло", но той</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>В законопроекта е предвидено въвеждането на нов механизъм за предоставянето и финансирането на медицинските изделия именно с цел улесняване на достъпа за получаването им. Също така нотариално заверено пълномощно при заявяване на потребността не се изисква.</p> <p>По т. 6 и 7: Въпросите, касаещи достъпът до медицински и транспортни услуги са извън обхвата на законопроекта.</p>
--	---	---	---

не работеше в този ден. Запазих си парите, но ето че 14 месеца по-късно този преглед не е направен. Слухът ѝ е отслабнал, а едното ухо тече постоянно, понякога и кърви. Защо за тези лица с висока степен на увреждане да не се осигури диспансеризация за основните им заболявания, която да им дава веднъж годишно достъп до съответния специалист без нужда от направление? А за съпътстващи проблеми да могат да се искат и да има шанс да се получат направление от личния лекар? Този който е на крака може да обикаля кабинети, включително и в друго населено място да потърси специалист, затова обичам да казвам: "Трябва да си шо годе здрав за да ходиш по лекари."

7. Защо не се предлага например услуга транспорт с бус с платформа за инвалидни колички? Да речем в размер 12 часа годишно, които могат да се ползват на 2, на 3 пъти при нужда. Записвам и час за лекар, след което давам заявка в Дирекция СП, че на еди коя си дата инвалидът се нуждае от превоз. В уречения ден и час колата, която е снабдена с инвалидна количка идва, шофьорът съдейства за извеждането на болния извън сградата, настанява се на количката и се качва в буса. Шофьорът помага и за качване или спускане по рампите за инвалиди, защото някои са доста стръмни. Хората, които рядко напускат домовете си, не се нуждаят от количка

Не се приема.

	<p>постоянно. Ето нещо практично,полезно,което наистина би улеснило трудноподвижни лица с присъдена чужда помощ.</p> <p>8,Облекчаване на цялата тази хамалогия по отношение лицата над 85 годишна възраст.Те не могат да чакат с години да минат тази оценка на потребностите.За тях времето се движи по-бързо.</p> <p>"Чл. 27. (8) Срокът на действие на индивидуалната оценка на потребностите, издадена въз основа на пожизнено експертно решение, е 5 години от датата на издаването ѝ. " Защо за тези възрастни хора тя да не важи пожизнено? При стартирането на въпросната индивидуална оценка на потребностите да се изработи график по възрастови групи,като се даде право на най-старите от тях,първи да минат.Тази група над 85 е и най-малобройната. В Проекта не открих нищо по отношение на възрастните лица с увреждания,а някои от тях имат десетилетна история на заболяванията си и уврежданията си. Най-голямото "облекчение" може би ще бъде просто на тези лица да им оставят само личните пенсии,та да не "тежат" на обществото. Казвам го заради всичко,което се прави в този сектор през последните 9 години, като постоянно инвалидите от третата възраст са дискриминирани спрямо другите лица с увреждане!Те получават най-малко финансова подкрепа към</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Въпросът е в областта на функционална компетентност на министерство на здравеопазването, чийто органи издават експертните решения. Подкрепата по реда на законопроекта се оказва в зависимост от вида и степента на увреждане и трайно намалена работоспособност, като не се взема предвид възрастовата структура на правоимащите лица. В законопроекта е заложено, че индивидуалната оценка на потребностите се издава за срока, посочен в експертното решение за определяне процента на трайно намалената работоспособност или вида и степента на увреждане.</p> <p>Текстовете по тези разпоредбиса прецизирани</p>
--	--	----------------------	--

	<p>днешна дата,а струвами се тенденцията е да става все по-малко. За сведение лице 100 % СЧП получава 165,40 лв.,в която сума влизат Добавка за ЧП 94 лв. + Добавка за интеграция 37,50 лв. + социална пенсия за инвалидност 33,90 лв.,което е съпоставимо само с помощта,получавана от лицата ,които са втора група със социална пенсия за инвалидност!</p> <p>Бих предложила и всички разходи по индивидуалната оценка на потребностите ИОП на 500 000 души да се поемат от "майките" от палатковия лагер,заради чиято алчност се прави всичко това. По своята същност тя / ИОП/ е аналогична със социалната оценка,която се прави понастоящем.От 11 години гледам майка си,която от 10 години е с призната 100% СЧП.За това време съм и била личен асистент по програма 15 месеца или от 8 години и 8 месеца съм извън програма, което значи,че аз я гледам,а тя ме издържа!Била съм за 13 месеца асистент и на баща ми,преди да почине,който също бе 100 % СЧП. Двете сме,няма друг!</p>		
<p>sgenova 12 септември 2018 г. 12:11:41/ 14:52:16</p>	<p>Предложения към Закона за хората с увреждания</p> <p>- към чл. 2, т. 3 – да се замени с "гарантира зачитане на човешкото достойнство и равенство на хората с увреждания в личния и обществения живот";</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>

	<p>- към чл. 3 – да се премахне последното в края „на хората с увреждания“, вече е очевидно, че се говори за тях</p> <p>- към чл.4, т. 2 – да се добави „и недискриминация“</p> <p>- към чл. 4, т. 3 – да се промени със „социално приобщаване и пълноценно и ефективно участие на хората с увреждания и техните семейства в обществото;“</p> <p>- Създаването на две структури с една целева група, с общи цели и донякъде сходни дейности е безумно – Агенция за хората с увреждания и Специализиран орган за правата на хората с увреждания? Практиката отдавна е доказала, че това не е успешен подход на управление и организация на дадена система. Конкретният пример са Агенция за социално подпомагане и Държавна агенция за закрила на детето – лош пример за „общи“ действия в уж различни конкретни направления на една система. Всички от системата за закрила на детето знаят, че двете агенции са в конфликт и всеки гледа да покаже кой върши по-голяма работа. Самата Агенция за хората с увреждания представлява сама по себе си специализиран орган за правата на хората с увреждания, нужно ли е да има отделен такъв, само че с главна буква отпред?. Не е ли възможно функциите на Специализирания орган да се вляят в</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Законопроектът предвижда предоставянето на всички мерки на подкрепа да се осъществява от една структура – Държавна агенция за хората с увреждания, която ще започне да функционира от 1 януари 2021 г. Механизмът за координация предполага комуникация между различните държавни органи в секторните политики, така че да се гарантира достъпа на хората с увреждания до публичния ресурс. Държавната агенция е универсален правоприемник на Агенцията за хората с увреждания и ще има водеща роля при изготвянето на индивидуалната оценка на потребностите на хората с увреждания. Предвижда се Държавната агенция за хората с увреждания да осъществява дейности, свързани с изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите и координиране на</p>
--	--	---	--

	<p>отделна дирекция в структурата на Агенция за хората с увреждания. Така ще се обменя информация много полесно, доколкото няма да се налага писане на писма, търсене на официални становища между двете агенции, а всичко ще е сведено до личен контакт между колеги и работни срещи между колеги. Защо се опитвате да затрудните административно работата. Накрая ще се получи ефектът на размитите функции и няма да е ясно кой за какво отговаря. Или другият ефект – всички правим едно и също - всеки поддържа едни и същи регистри /ДАЗД и АСП отново/, всеки анализира едни и същи проблеми /ДАЗД и АСП отново/, всеки представя едни и същи доклади и отчети на министъра /ДАЗД и АСП отново/. Кому е нужна отделна структура. Хората искат мерки и действия, не безброй структури и да се чудят към коя да се обърнат.</p> <p>- по отношение на Специализирания орган за правата на хората с увреждания и неговите функции – дейностите и функциите, които са описани не предполагат създаване на някакъв постоянно функциониращ орган, а такъв с краткосрочно функциониране – колко често в крайна сметка ще се прави / разработва, апробира и усъвършенства, организира/ тази методология за оценка на потребностите? Та нали на нея се базира новият Закон, в крайна сметка колко време ще се изготвя и колко често ще се</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>политиката за правата на хората с увреждания. За създаването и функционирането на Държавната агенция за хората с увреждания се предвижда сформирането на екипи, които да извършват индивидуалната оценка на потребностите на хората с увреждания. За сформиране на екипите, от Агенция за социално подпомагане към държавната агенция ще бъдат пренасочени и трансформирани служители, които до настоящия момент изпълняват политиките по социално-икономическа защита на хората с увреждания.</p> <p>Текстовете в законопроекта са прецизирани. Взето е под особено внимание становището на АСП.</p>
--	--	------------------------------------	--

сменя? Не смятате ли, че е необходимо да има някакво постоянство и сигурност? Може да се прави преценка за промяна веднъж на една-две години. Законът все пак дава рамката. АХУ ще поддържа всички регистри за хората с увреждания, но информационната система за хората с трайни увреждания ще се поддържа само от този специален орган? Разпокъсвате работата. Идеята е все пак да се помогне на хората с увреждания, не да се създават много на брой администрации с отделни бюджети?

В Глава втора „Органи на управление и наблюдение“ не е посочена функцията на АСП, а предвид че вменяват създаването на специализиран отдел в дирекциите „Социално подпомагане“, то е редно да се напише повече за агенцията. В становището на АСП към законопроекта е много добре описан проблемът, който ще се появи, а именно кадрови. От една страна ще се наложи промяна в Устройствения им правилник, в числеността на персонала, от там и на бюджета. Ще е необходима промяна в интегрираната информационна система. Ще е необходимо да се разработят и организират обучения. Съответно да се провеждат периодично предвид тежестта. Социалните работници работят за заплата 560-570 лв. бруто, според вас колко социални работници ще останат след като им се вменят допълнителни функции? В крайна

	<p>сметка нови служители ли ще се наемат за тези специализирани отдели или ще бъдат възложени тези функции на старите? Когато се говори за промяна на една политика и реформа в дадена област е добре да се оцени човешкия ресурс най-малкото, т.е. основата върху която да се стъпи. В момента това ви е едно от най-слабите звена. Социалните работници работят при изключително лоши материални условия в дирекциите, ниски заплати, липса на обучения, неуважително отношение към тях, непрекъснато променящи се нормативни изисквания и правила и безброй контролни органи, които да ги наказват. Както и да промените законодателството, човекът, който го изпълнява и свежда до отделния нуждаещ се е социалният работник. Ако не инвестирате в него, а само вменявате задължения и задължения, то резултатът ще е влошаване качеството на услугите. И най-добрият служител би влошил изпълнението на задълженията си, когато те станат прекалено много. Все пак е необходим и времеви ресурс за изпълнението на всяка задача. Или подгответе съвместно всички ангажирани институции някаква програма/стратегия за подкрепа на социалните работници или от сега се откажете, защото обричате на неуспех реформата в тази област.</p>		
<p>Стайко Стаев 14 септември 2018 16:42</p>	<p>Необходимо е рязко увеличаване на финансовата месечна помощ за хората с</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>При определяне на месечната</p>

	<p>трайни увреждания (30-35)процента от прага на бедност за наличен ТЕЛК от 71-91 процента! Да се определят в закона и необходимите рехабилитации в зависимост от уврежданията от диабета!</p>		<p>финансова подкрепа за хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст са взети предвид наличните бюджетни ограничения съобразно Закона за държавния бюджет. База за изчисляване на размера на подкрепата е линията на бедност за съответната година. Новият подход гарантира индексирание на финансовата подкрепа ежегодно, отговаря на динамично променящата се икономическа среда и безспорно поставя правоимащите в по-добро финансово положение. Регламентирано е правото на предоставяне на рехабилитационни услуги, в зависимост от потребностите на човека с увреждане, съобразно индивидуалната оценка, което респективно вкл. и рехабилитации при Диабет, когато е съотносимо.</p>
<p>Българска стопанска камара 17 септември 2018 г. 19:17:47</p>	<p>Становището на БСК по проекта на Закон за хората с увреждания е публикувано на адрес https://www.bia-bg.com/standpoint/view/24617/:</p> <p>Социалната и трудова интеграция на хората с увреждания е изключително значим обществен и икономически проблем, който не получи адекватно решение в рамките на досегашното законодателство и компетентни институции. За огромно съжаление, проблемите в тази, а и редица други области през последното десетилетие се натрупват и изострят, а практическото</p>		

	<p>им решаване става все по-трудно, сложно и при завишени очаквания към необходимите публични и частни ресурси. Решаването на тези проблеми изисква аргументирани, последователни, интегрирани и ефективни широкообхватни мерки, насочени към устойчиви резултати, удовлетворяващи хората с увреждания и цялото общество.</p> <p>1. По глава втора Органи за управление</p> <p>Предвидено е изграждане на изключително тежка, скъпа като издръжка, неефективна организационна структура, включваща множество органи с общо описани и дублиращи се функции, задължения и взаимовръзки. За много от тях тепърва предстои приемането на подзаконова правна уредба, която следва да изясни техния статут, функции и финансиране. Този подход ще затрудни разработването, координацията и изпълнението на навременни, непротиворечиви, работещи и ефективни политики, програми и мерки за хората с увреждания. По-конкретно, регламентираните са функционални отговорности на МС, МТСП, функционалните и отраслови министерства, АХУ, заместващия я от 01.01.2021 г. т. нар. Специализиран орган (?) за правата на хората с увреждания, Съвет за наблюдение, Национален съвет за интеграция на хората с увреждания към МС,</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено в законопроекта.</p>
--	---	-------------------	----------------------------------

	<p>координатори по правата на хората с увреждания към централните и териториалните органи на изпълнителната власт, областни съвети на регионално ниво за провеждане на политиката за правата на хората с увреждания, специализиран фонд „Заетост на хората с увреждания“, фонд „Мобилност и достъпна среда“ и др. В тази връзка, подкрепяме вече изразените становища, че координацията и надзорът по изпълнението на политиките изискват регламентиране на опростени и непротиворечиви функционални отговорности, пълна прозрачност на дейността, публичен достъп до действащите информационни системи и агрегирани данни, ускоряване на изграждането на т. нар. Е-правителство, ясни процедури за комуникация между всички ангажирани страни, а не форматиране на нови дублиращи се органи, за които липсва административен и финансов ресурс, и адекватно кадрово осигуряване.</p> <p>2. Глава трета Индивидуална оценка на потребностите</p> <p>Отново изразяваме категорично становище за радикална промяна на подхода при реформиране на медицинската експертиза. Както е известно, ТЕЛК се произнасят въз основа на предоставената медицинска документация. Последните изменения на Наредбата за медицинската</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>Реформата в областта на медицинската експертиза не е предмет на законопроекта.</p>
--	--	-----------------------------	---

	<p>експертиза предвиждат, когато съответната документация не обективизира напълно здравословното състояние на лицето, да се осъществява клиничен преглед и да се назначават допълнителни изследвания и консултации.</p> <p>Действащият архаичен подход, върху който се основава оценката на общата функционалност, вида и степента на уврежданията за конкретно лице, игнорира изцяло съвременната методология, прилагана от водещите държави-членки на ЕС, и по-конкретно - приетата през 2001 г. Международна класификация на функционалността, уврежданията и здравето - International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF) на Световната здравна организация (СЗО).</p> <p>Същевременно, чл. 22, ал. 1 на законопроекта предвижда индивидуалната оценка на потребностите да „изследва обстоятелствата около здравословното състояние на човека с увреждане и свързаните с него функционални затруднения“. Повече от очевидно е, че се разчита изцяло на медицинската експертиза, респ. - на съответните експертни решения на ТЕЛК. Тук стои основен въпрос, на който законопроектът не дава отговор - ще бъдат ли в състояние органите по изготвяне на индивидуалната оценка (специализирани отдели в дирекциите</p>		<p>Предстои разработване на Методика за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания и ще бъдат взети под внимание коментарите.</p>
--	--	--	---

	<p>„Социално подпомагане“ към Агенцията за социално подпомагане), да изпълняват пълноценно, обективно и безпристрастно своите задължения, и ще бъде ли осигурен квалифициран персонал с необходимото медицинско образование, компетенции и професионален опит за да изследват „обстоятелствата около здравословното състояние на човека с увреждане и свързаните с него функционални затруднения“. Резултатът от оценката за функционалност, вид и степен на уврежданията е изходна основа към втория етап на оценка на конкретните потребности, вкл. за „наличието на бариери при изпълнението на ежедневните и други дейности, както и вида на необходимата подкрепа“. Очевидно, първият компонент на оценката влиза във функционалните отговорности на институциите в здравеопазването и следва да бъде вменен в компетенциите на органите за медицинска експертиза, като същевременно бъде променен подходът и използваната методология.</p> <p>В тази връзка, отново настояваме индивидуалната оценка в частта на „здравословното състояние на човека с увреждане и свързаните с него функционални затруднения“ да се извършва изцяло на базата на Международната класификация на функционалността, уврежданията и здравето. Следва да бъдат официално приети и прилагани достъпните</p>		<p>Към настоящия момент не може да се препраща към Международната класификация за функционирането на човека, уврежданията и здравето (ICF). Преводът на ICF е резултат от изпълнението на Процедура 1 по</p>
--	---	--	--

	<p>електронни модули на СЗО, които обвързват кодовете от Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето (ICD) на СЗО за съответните заболявания, с и персонализирана оценка и верификация на функционалността, вида и степента на увреждания на отделните лица. В тази връзка, Международната класификация на функционалността, уврежданията и здравето следва да бъде реферирана в текста на чл. 26, т. 3, чл. 28 и чл. 29 на проекта на ЗХУ. Следва да бъдат регламентирани допълнителни изисквания към органите за медицинска експертиза, към методологията за оценка и формата на експертните решения на ТЕЛК. Предлагаме, също така, лицензият превод на класификацията (ICF) и свързаните електронни модули, налични в МТСП и МЗ, да бъдат публикувани незабавно в Интернет за обществен достъп и консултиране преди тяхното официално приемане с акт на МС. Следва да бъде възложен незабавно превод на български език на придружаващите методологически и обучителни модули на СЗО, и стартирано обучение на органите за медицинска експертиза, отговорния персонал на дирекциите за социално подпомагане към АСП и АХУ.</p>		<p>проект BG05M9OP001-3.010 „Експертиза на работоспособността“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020, с бенефициент Министерството на труда и социалната политика, с партньори - Министерство на здравеопазването и Националния осигурителен институт. Основните дейности по проекта са свързани с Концепцията за реформиране на системата за експертиза на работоспособността и предвиждат осигуряване на експертна подкрепа за интегриране на стандартите на ICF на СЗО в дейността на Комисиите за медицинската експертиза (КМЕ) и Комисиите за експертиза на работоспособността (КЕР); осигуряване на експертна подкрепа за разработване на методики за работа на КМЕ и КЕР, както и обучение на служителите в КМЕ и КЕР за работа с новите методики. В изпълнение на Дейност 1 е проведено проучване на опита на държави-членки на ЕС (Франция и Италия), които прилагат ICF стандартите на СЗО и са ратифицирали Конвенция № 37 на МОТ относно осигуровката за инвалидност (индустрия и др.), 1933г. Следващ етап е получаване на одобрение от СЗО, с която е сключено</p>
--	--	--	---

	<p>3. По Глава четвърта Подкрепа за социално приобщаване</p> <p>В условията на растящ дефицит на работна сила, преобладаващата част от българските работодатели възприемат хората с увреждания като значим човешки капитал, чиито знания и умения следва да бъдат оползотворени максимално и пълноценно от пазара на труда. Редица компании приемат и прилагат социално отговорни политики, насочени към различни каузи, към своите служители и обществото като цяло. Не са малко и работодателите, които изпитват икономически затруднения и полагат изключителни усилия да оцелеят на съответните пазарни ниши. Същевременно, реализирането на допълнителни социални ангажименти от страна на работодателите следва да бъде основано</p>	<p>Частично се приема.</p>	<p>споразумение в този аспект, за предоставяне на правата за публикуване. За целта е необходимо преводът на документите технически да се оформи във формат, съответстващ на изискванията на СЗО. След представянето им в офиса на СЗО в гр. Женева и получаването на одобрение, материалите ще бъдат отпечатани в договорения тираж. Едва след получаване на одобрение от СЗО е допустимо прилагането на тези стандартите и тяхното разпространение на национално ниво.</p> <p>Отразено е в законопроекта. Текстовете са прецизирани. Законовите разпореждания се отнасят за публичната и за частната сфера. Квотата е синхронизирана с чл.9а от Закона за държавния служител, където са регламентирани квоти за заемане на длъжности в държавната администрация от хора с трайни увреждания. С квотата за работна сила се въвеждат същите регламенти и за частния сектор (за работодатели с численост на персонала от 50 и повече работници и служители), като неспазването на квотните задължения води до изплащане на компенсационни вноски за работодателите. Взети са под внимание диференциацията в отделните отрасли, специфичните фактори с производствен или</p>
--	--	----------------------------	---

единствено върху доброволни начала, осигурено право на избор и ефективни механизми за насърчаване (данъчни облекчения и др. подходящи мерки, напр. закупуване на стоки, произведени от специализирани предприятия за хора с увреждания, каквито предложения БСК е отправяла многократно, и др.), а не чрез налагане на финансови задължения и санкции. В тази връзка, регламентираните в чл. 41, ал. 2 на проекта на ЗХУ, задължения за наемане на лица с увреждания, обвързани с „месечна компенсационна вноска“ за неизпълнение в размер на 30% от минималната работна заплата, дължима за неограничен период от време, при неясни условия, са категорично неприемливи. Предложените задължителни квоти игнорират, както браншовата специфика, икономически профил (дял на трудовите разходи, генерирана добавена стойност и др.) и размер на предприятията, така и особеностите на регионалните пазари на труда, различията в демографския профил на отделните населени места и общини и др. Налагането на квоти за заетост на лица с трайни увреждания е изключително неудачен подход, несъобразен с общото ниво на икономическо развитие и особености на пазара на труда.

Изпълнението на новите квоти за заетост, в допълнение на вече съществуващите по чл. 315 от Кодекса на труда, е невъзможно в повечето

икономически характер, особеностите на регионалните пазари на труда и др., възпрепятстващи наемането на работници и служители с трайни увреждания, както и обективната невъзможност при ползване на посреднически услуги в бюрата по труда или частни трудови посредници да бъдат намерени кандидати за работа от тази уязвима група. В тези случаи разпоредбата позволява да не бъдат наети необходимия брой хора с трайни увреждания, съобразно квотата. Регламентирано е прилагане на алтернативни мерки от страна на работодателите при неизпълнение на квотните задължения. На подзаконово ниво ще бъдат уредени условията, редът, процедурата за изпълнението на квотните задължения за работодателите, както и прилагането на алтернативните мерки, вследствие на активен диалог с всички заинтересовани страни за постигане на рационални решения и прецизност в тази област.

В законопроекта са регламентиран механизми за насърчаване.

Следва да се разграничават двата принципа- трудоустрояване по КТ и заложената в проектозакона квота на

икономически дейности и предприятия със специфични условия на труд и високо ниво на риск в работната среда, работа в нощен режим и на открито (напр., металургия, строителство и мн. др.). За тях се прилагат редица други нормативни изисквания, вкл. категоризация на труда в зависимост от условията на труд за значителна част от персонала (често над 90%) и за превенция - като намалено работно време, допълнителен отпуск, предпазна безплатна храна и др., поради което са крайно неподходящи за хора с увреждания. Изпълнението на предложените нови задължения в много от предприятията ще наложат освобождаване на персонал и назначаване на овакантените позиции или увеличаване на броя на длъжностните позиции върху определената потребност при съответното равнище на производителност, организация на труда и натоварване на мощностите.

При наемане на персонал за един работодател са от основно значение наличните способности, знания, умения, опит и квалификация на персонала, при едновременно поддържане на конкурентни позиции на съответния пазар и недопускане на дублиращи се функции и работни места. В тази връзка, не става ясно как се процедира при невявяване но кандидати – лица с уреждания, спрямо обявените свободни места със специфичен професионален

работната сила за хора с трайни увреждания. Принципът на трудоустрояване е свързан с защита на правото на труд за работник или служител, за когото работодателят трябва да положи допълнителни усилия, за да го приобщи към работния процес, отчитайки променената му функционалност, предвид, че лицето е част от персонала на съответния икономически субект. С въвеждането на квотния принцип реално ще се повишат възможностите за наемане на лица с трайни увреждания и ще се постигне ръст в равнището на заетост, чийто нива към момента са ниски.

При разработването на законопроекта са взети по внимание спецификите на различните икономически сектори (изискванията за заемане на отделни длъжности) и работни позиции и са отчетени евентуалните рискове и проблематика при въвеждане на квотата. Квотата е взимствана от международната практика в областта на заетостта за хора с увреждания. При положение, че дадено лице отговаря на изискванията за заемане не следва да има пречка за неговото наемане.

профил и изисквани компетенции.

В допълнение, когато се насочват лица за трудоустрояване при даден работодател задължително трябва да бъдат съобразени 2 условия: лицето да има необходимата квалификация и опит за съответното работно място; да има задължително медицинско заключение за здравна пригодност за съответната длъжност и конкретни медицински предписания относно характера на работата и условията на труд.

Следва да се подчертае и необходимостта от промени в досегашната практика, когато се насочва едно лице за задължително трудоустрояване, да бъдат изброявани противопоказания, които са свързани освен с административни затруднения, а много често и с невъзможност да бъдат осигурени съответни условия от страна на работодателя.

Остават неясни аргументите да бъдат определени най-високи квоти за предприятия с малоброен персонал, които имат най-ограничени възможности за адаптиране на работните места спрямо индивидуалните потребности на хората с увреждания. Спорна е и заложената прогресия, която на практика наказва увеличението на заетостта в предприятия с над 25 и с над 50 заети

лица, видно от разпределението на квотите по чл. 41, ал. 2: задължителна квота за назначаване на едно лице с трайно увреждане от работодател с 26 работници и служители, т.е. 3,8% от средно списъчния състав, съответно - 2% от средно списъчния състав за работодател с 50 работници и служители; две лица с трайно увреждане за работодател с 51 работници и служители – или 3,9% от средно списъчния състав;

2% от средно списъчния състав за работодатели с 99 или повече работници и служители.

В тази връзка, категорично неверни са твърденията от представената оценка на въздействие (стр. 50), че “Предлаганата нова уредба за защита на правата на хората с увреждания не е насочена директно към микро-, малките и средните предприятия. Същевременно се очаква новия закон да има положително въздействие върху тях...“. Напълно безотговорно е и твърдението на стр. 54, че „няма да се създадат задължения от финансов характер за предприятията, които попаднат в обхвата на приложението на Закона.“ Нещо повече, липсва какъвто и да било опит да бъдат остойностени очакваните положителни и отрицателни ефекти от действието на предложените квоти и месечните компенсационни вноски при неизпълнение на задълженията.

Досегашната практиката показва, че

рестриктивният подход и прекомерна защита в трудовите отношения по същество възпира заетостта, води до укриване на информация при кандидатстване за работа или в хода на самия производствен процес, и излага на висок риск, както личната безопасност и здраве на наетите лица, така и работодателите по отношение на общата безопасност и тяхната наказателна и финансова отговорност.

Настояваме също и за преосмисляне на концепцията за специализирания фонд „Заетост на хората с увреждания“, доколкото се предвижда основен източник на средства да бъдат да бъдат т. нар. месечни компенсационни вноски от работодателите, а предвиденият проектен принцип на разпределение на средствата не е в състояние да осигури пълно покритие на очакваните потребности. Предвидените регулярни глоби и имуществени санкции по чл. 103, ал. 1 за длъжностни лица при изпълнение на изискванията на законопроекта, заедно с компенсационните такси при изпълнение на предвидените квоти за заетост, отварят нови възможности за корумпиране на контролните органи, генерират допълнителни финансови и данъчни задължения за бизнеса, и в крайна сметка влошават значително стопанската и инвестиционна среда в страната. Тези позиции са изразени и от редица представители на браншови сдружения, както при проведените

Предложението за създаване на фонда се оттегля от законопроекта.

Текстовете са прецизирани, вкл. и по отношение на административнонаказателната отговорност.

Бележките се вземат под внимание.

	<p>работни обсъждания, така и в официални позиции, изпратени до БСК.</p> <p>По предвидените преференциални режими за специализирани предприятия на хора с увреждания.</p> <p>Считаме, че предвидените насърчителни мерки и режими следва да бъдат разширени, като се отчита сравнително ниското ниво на заетост в тези предприятия, която вероятно не надхвърля 2 хил. души, при над 55 хил. души до 1989 г.</p> <p>Обръщаме внимание още веднъж, че прехвърлянето на проблеми от една група в обществото върху друга не ги решава, а противопоставя тези групи помежду им.</p>	Приема се.	Предвиден е по-голям финансов ресурс във финансовата обосновка.
Агенция за социално подпомагане официално писмо от 18.09.2018г.	<p>Във връзка с получен на 15.08.2018 г. по електронната поща Проект на Закон за хората с увреждания (ЗХУ) и след проведено на 16.08.2018 г. заседание на работната група, както и в допълнение на становище с изх. №04-00-1065/09.08.2018 г. изразявам следното становище на Агенцията за социално подпомагане (АСП):</p> <p>С разпоредбата на чл. 6 се регламентира правото на подкрепа за чужденци с увреждане. Необходимо е да се уточни обаче от кои органи на</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.

	<p>медицинската експертиза следва да е установено увреждането - в чужбина или в България. До сега посочената целева група също ползва правата на лица с увреждания по ЗИХУ, като същите трябва да са освидетелствани от органите на медицинската експертиза в Република България и да имат постоянен или настоящ адрес на територията на страната.</p> <p>В чл. 9, ал. 2 думите „специализирана дирекция в администрацията" да се заменят с „дирекция в специализираната администрация".</p> <p>Мотиви: Прецизиране на текста с оглед разпоредбите в Закона за администрацията.</p> <p>В чл. 10, ал. 4, т. 3 „Министерството" да се замени с „министъра".</p> <p>В чл. 11, ал. 4, т. 1 да се прецизира текста, като думите „разработва" и „апробира" отпаднат.</p> <p>Мотиви: Съгласно сроковете, заложиени в Преходни и заключителни разпоредби на ЗХУ, индивидуалната оценка на потребностите на хората с увреждания ще се извършва от специализирани отдели в дирекции „Социално подпомагане" към АСП по Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания, утвърдена от министъра на труда и социалната политика.</p> <p>Допреминаване на тази дейност към</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	---	--

	<p>Специализирания орган (01.01.2021 г.), посочените за изпълнение функции ще са реализирани и ще подлежат на усъвършенстване, освен ако не се предвижда разработването на нова Методика.</p> <p>В чл. 13, ал. 5, във връзка с ал. 1 и ал. 3, да се конкретизира кой от двамата представители на институцията, която администрира дейността на Съвета, ще е негов председател.</p> <p>В чл. 13, ал. 8 думата „дейността“ да се замени със „заседанията“.</p> <p>В чл. 21 от ЗХУ се предвижда хората с трайни увреждания да имат право на подкрепа по реда на този закон съобразно индивидуалната оценка на потребностите. Изхождайки от дефиницията за лице с трайни увреждания, считам, че е необходимо в чл. 25, ал. 1, т. 3 да се конкретизират медицинските документи, които се прилагат, като се посочи и ЕР на ТЕЛК/НЕЛК. Текстът „медицински документи“ не кореспондира и с разпоредбите в чл. 27, където за срок на индивидуалната оценка се посочва срокът на ЕР на ТЕЛК/НЕЛК или 5 години, при пожизнени ЕР на</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	---	--

	<p>ТЕЛК/НЕЛК.</p> <p>В чл. 25 да се добави нова алинея със следния текст: „Националната агенция за приходите предоставя на Агенцията за социално подпомагане и дирекциите „Социално подпомагане" необходимата данъчна и осигурителна информация за целите на изпълнението на държавната политика за подкрепа на хората с увреждания след писмено искане от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане и дирекциите „Социално подпомагане".</p> <p>Мотиви: Чрез предложената нова алинея ще се създаде нормативно основание АСП законосъобразно да получава по служебен път от Национална агенция за приходите (НАП) данъчна и осигурителна информация (ДОИ) за лицата за отпускане на целеви помощи по реда на чл. 75 и чл. 76 от ЗХУ. Към настоящия момент АСП не е сред изброените в чл. 74, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс субекти и липсва нормативно основание за законосъобразно разкриване на ДОИ. Данните, съставляващи ДОИ, са</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта. Разпоредбата е прецизирана.</p>
--	---	-----------------------------	--

	<p>получавани въз основа на представяне на отделно писмено съгласие от лицата. Тези хартиени носители на писмените съгласия, придружени със списъци, съдържащи лични данни на потенциалните получатели на помощи ежемесечно се изпращат в териториалните структури на НАП, за да могат дирекциите „Социално подпомагане“ да получат обратно необходимата им информация, която е от значение при определяне правото на целевата помощ. С отпадане на изискването за даване на допълнително писмено съгласие за разкриване на ДООИ ще се облекчи както административната тежест за гражданите, така и ще бъде преустановено движението на множество хартиени носители, съдържащи лични данни, между териториалните структури на двете администрации.</p> <p>Като се имат предвид елементите на индивидуалната оценка на потребностите, е целесъобразно в чл. 27, ал. 4 да се конкретизират компетентните институции и организации, за които оценката има</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Институциите и организациите, съобразно областта на своята функционална компетентност са длъжни да предоставят съответната подкрепа въз основа на направленията в индивидуалната оценка на</p>
--	--	----------------------	---

	<p>задължителен характер. В противен случай съществува риск същите да не се припознаят като компетентни и хората с увреждания да не могат да ползват правата си.</p> <p>Текстът в чл. 40, ал. 2 да се прецизира, като след думата „заетостта“ думите „за хората“ да отпаднат.</p> <p>В Раздел VI „Финансова подкрепа“ се използва различна терминология - хора с трайни увреждания“ и „лица с трайни увреждания“. Предлагам да бъде използван един термин във всички текстове на ЗХУ.</p> <p>Съгласно ЗИХУ през месец юли 2018 г. месечна добавка за социална интеграция е изплатена на 497 932 лица, като според определените процент (%) трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, са както следва:Предоставянето на месечна финансова подкрепа по реда на новия закон ще бъде по-неблагоприятно за целевата група с определени от 71 до 90% ТНР или ВСУ, т.е. за 275 839 лица.</p> <p>За да бъде определен кой размер е по-благоприятен за лицето, всяко от тях е необходимо да подаде заявление след</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>потребностите на човека с увреждане.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	-------------------------------------	---

01.01.2019 г. в ДСП по настоящ адрес. През месец януари 2019 г. не всички лица ще успеят да посетят ДСП, което ги поставя в невъзможност да се възползват от правото си в началото на годината. В същото време по силата на §16 от Преходни и заключителни разпоредби на закона, изплащането на получаваните от тях 25% от социалната пенсия за инвалидност ще бъде прекратено от 01.01.2019 г. От друга страна, от месечна финансова подкрепа ще се възползват лица с определени от 50 до 70,99 % ТНР или ВСУ, които до настоящия момент не са получавали месечна добавка за социална интеграция и не са имали право и на социална пенсия за инвалидност. АСП не разполага с информация за техния брой, но по неофициални данни на Агенцията за хората с увреждания, лицата с трайни увреждания са около 740 000 бр., от което може да се направи обосновано предположение, че е възможно е около 200 000 лица с трайни увреждания да изразят волята си за получаване на месечна финансова подкрепа.

	<p>Обработването на всички заявления през месец януари 2019 г. е физически невъзможно. Това от своя страна е предпоставка за възникване на напрежение и в тази връзка считам, че е необходимо в Преходни и заключителни разпоредби да се включи следния текст:</p> <p>„Правото на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 възниква от 1 януари 2019 г., при условие, че заявлението е подадено до 1 юни 2019 г., а в останалите случаи - от 1-во число на месеца на подаване на заявлението за месечна финансова подкрепа".</p> <p>В сега действащият закон право на целеви помощи за помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия (ПСПСМИ) имат хората с увреждания. В проекта на ЗХУ се предвижда това право да се ползва само от хората с трайни увреждания. В същото време в чл. 74, ал. 2 се регламентира задължението на ТЕЛК, НЕЛК и ЛКК да се произнасят за необходимостта от ПСПСМИ. Следва да се има предвид, че в специалното законодателство - Правилник за</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
--	---	------------	-----------------------------

	<p>устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки по медицинска експертиза и Наредба за медицинската експертиза, ЛКК нямат правомощия да се произнасят по трайно намалената работоспособност. Според така предвидените разпоредби ЛКК ще могат да се произнасят за необходимостта от ПСПСМИ, само ако лицата преди това имат установена трайно намалена работоспособност от ТЕЛК и НЕЛК. Тъй като липсва регламент, че правото на целева помощ се удостоверява с приложен документ от органите на медицинската експертиза, предлагам чл. 74, ал. 2 да се промени така:</p> <p>„Целева помощ по чл. 74, ал. 1 се получава при представяне на медицински документ, издаден от ЛКК, ТЕЛК или НЕЛК, удостоверяващ необходимостта от помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия и техния вид, съобразно конкретните нужди на човека с увреждане“.</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
--	--	------------	-----------------------------

	<p>Предлагам да се регламентира подробен механизъм за възстановяването на целевите помощи за помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия в случаите на неизползването им по предназначение.</p> <p>Мотиви: Практиката показва, че текстът не се тълкува еднозначно от районните съдилища в България, което понижава събираемостта на тези задължения.</p> <p>АСП е отправяла писмени предложения за включването на подобен механизъм.</p> <p>В чл. 75 и чл. 76 навсякъде след думите „линията на бедност" да се добавят думите „за съответната година".</p> <p>Мотиви: Прецизиране на текстовете с оглед на това, че линията на бедност е динамичен монетарен показател.</p> <p>В чл. 75 е регламентирано правото на целева помощ за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство на хората с трайни увреждания, като в т. 2 е посочено допълнително условие - да са обучаващи се. Тъй като не е посочена дефиниция за „обучаващ се", следва да се има предвид, че по този начин се разширява обхвата на целевата група.</p>	Приема се. Приема се.	Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта.
--	---	------------------------------	--

	<p>Условието дава възможност за записване на обучителен курс за кратък период, което от своя страна не гарантира, че целевата помощ ще бъде предоставяна на лица, чиито потребности включват покупка и/или приспособяване на лично моторно превозна средство. Предлагам „обучаващ се“ да се замени със сега действащия текст „учащ“ или да се поясни какво включва понятието.</p> <p>В чл. 77, ал. 3 думите „определена чужда помощ“ да се заменят с „определена потребност от чужда помощ“.</p> <p>Мотиви: Синхронизиране с разпоредбите на чл. 61 от Наредбата за медицинската експертиза.</p> <p>В чл. 79 препратката към чл. 22 не е точна - специализирания отдел за изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите е посочен в чл. 23.</p> <p>Също така текста задължава целевите помощи по чл. 74, чл. 75 и чл. 76 от ЗХУ да се отпускат въз основа на заключенията и/или направленията от индивидуалната оценка на потребностите за подкрепа. Това на</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	---	--

	<p>практика означава, че на лицата с увреждания трябва да се изготви индивидуалната оценка на потребностите и едва тогава ще могат да получат целева помощ за ПСПСМИ. В случаите на спешна необходимост това ще е невъзможно, поради по-бавна административна процедура, поради което считам, че следва да има възможност за прилагане на друг механизъм за отпускане на целевите помощи за ПСПСМИ.</p> <p>В чл. 83, ал. 3 след думата „удръжки“ да се постави запетая и да се добави текста: „освен за:</p> <ol style="list-style-type: none">1. надвзети средства за финансова подкрепа в резултат на счетоводно-техническа грешка;2. недобросъвестно получени суми“. <p>В чл. 83 да се регламентира възможност за получаване на отпусната, но неполучена поради смърт месечна финансова подкрепа от наследници, по аналогия на чл. 91 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж.</p> <p>Мотиви: В случай на запазване на действащия механизъм на изплащане по</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Ще бъде уредено на подзаконово ниво.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Правото на ползване на подкрепа по реда на този закон е лично и е свързано със задоволяване на индивидуални потребности на човека с увреждания. Отказът от това право, както и прехвърлянето му са недействителни.</p>
--	---	--	--

	<p>реда на ЗИХУ, месечната финансова подкрепа ще се изплаща до края на месеца, следващ месеца, за който се отпуска. Тъй като социалните плащания не са част от наследствената маса съгласно Закона за наследството, но касаят период, в който лицето е било правоимащо, считам, че този въпрос трябва да се регламентира в ЗХУ.</p> <p>В чл. 84 да се прецизира текста, като се поясни за какво се зачита времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани.</p> <p>В раздел VII „Регистри“ да се добави, че данните се събират и обработват при спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.</p> <p>В чл. 91, т. 2 след думата „прекратяване“ да се добави думата „дейността“.</p> <p>В чл. 93, ал. 8 след думата „проверява“</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в преходните и заключителни разпоредби на законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	---	---

	<p>съответната година, не могат да ползват правото на целева помощ за балнеолечение и рехабилитационни услуги по реда на чл. 73, т. 5 за същата година.</p>		
<p>Агенция за хората с увреждания официално писмо от 19.09.2018г.</p>	<p>По чл.5 в ал. 1 следва да се добави нова точка със следното съдържание „Достъпна архитектурна и урбанизирана среда“ в ал.2 следва да се включат „услуги подпомагащи намирането и започването на работа“ вместо заетост и да се добави нова точка „универсален дизайн“ По чл.9 В ал.1 следва да отпаднат думите „разработва“ Мотиви: Държавната политика за хората с увреждания е хоризонтална политика и нейното разработване е отговорност на всички ведомства. Подобен запис даже надхвърля отговорностите на МТСП, които са разписани подробно в следващите текстове в закона. Създава се погрешното впечатление от самото начало на закона, че политиката за хората с увреждания ще се прави от едно ведомство. Нещо повече, следващите точки на ал.1 не дават отговор на въпроса как МТСП ще „разработва“ и „осъществява“ тази политика. Очевидно те визират</p>	<p>Приема се. Приема се. Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта.</p>

	<p>единствено неговите координиращи функции.</p> <p>По чл.13</p> <p>Ал.1 следва да придобие следната редакция „Членовете на съвета са седем, един представител на Омбудсмана на Република България, един представител на Комисията за защита от дискриминация, четирима представители на представителните организации на хората с увреждания, определени от тях и един представител на академичната общност определен от Българската академия на науките.</p> <p>Мотиви: Не е необходимо двама души да защитават една позиция било тя на Омбудстмана или на КЗД. Подобен текст предполага противопоставяне в определен момент на правозащитни институции на НПО и поради това се търси паритет между тези членове на Съвета. Считаме, че подобна логика противоречи на самата идея на мониторинга и неговото провеждане. Самият мониторинг няма подобно „блоково“ разделение на гледните точки. Става въпрос за отразяване на позициите на всички членове на съвета в съответствие с техните компетенции и възможности за това как и до колко се спазват нормите и принципите залегнали в КПХУ. Цензурирането на едно или друго мнение на член от съвета чрез гласуване е недопустимо. Подобна практика, ако тя се допусне веднага ще намери отзвук в</p>	Не се приема.	Регламентираната разпоредба е с оглед спазване на принципа за равнопоставеност.
--	---	---------------	---

	<p>алтернативните доклади и това ще се отрази негаивно на доверието както към мониторинговия доклад на страната, така и към мониторинговия механизъм като цяло както в страната така и в ООН.</p> <p>Ал.3 следва да отпадне като се замени с нов текст „Дейността на Съвета за наблюдение се администрира чрез постоянно действащ секретариат“</p> <p>Мотиви: Подобен текст ще даде възможност на НПО „пълноценно“ да участват в процеса на мониториране на Конвенцията за правата на хората с увреждания, така както го изисква чл.33, т.3.</p> <p>Мотивът, че администрирането на дейността се осъществява от друг ги лишава от право да председателстват съвета е несъстоятелен. Освен това непрекъснатата промяна на администрацията от една институция в друга не е предпоставка за устойчивост на процеса, не води да генериране на административен капацитет и формиране на трайни административни практики в това число и свързани с управление на финансовите средства и техният контрол.</p> <p>Ако се приеме новият текст на ал.3 предлагаме и нов текст на ал.5 - Съветът се председателства от представител на Омбудсмана на Република България, представител на КЗД или представител на представителните организации на и за хора с увреждания на ротационен</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Разпоредбата не е в противоречие с чл.33 т.3 от Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН.</p> <p>Предложеният текст е в съответствие с разпоредбата на чл. 33, т.3 от Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН. Организации на и за хора с увреждания трябва активно да са включени и пълноценно да участват в процеса по наблюдение.</p>
--	--	---	--

	<p>принцип за срок от четири година.</p> <p>По чл.17</p> <p>В ал.4 следва да се добави след думите „ал.2“ следния текст „ чл.13, ал.3</p> <p>По чл.21</p> <p>Чл.21, ал.1 т.6 следва да отпадне.</p> <p>Мотиви: този запис не кореспондира с текст в ал.1 „право на подкрепа по този закон“</p> <p>Предлагаме чл.41, ал.2, т.1 да отпадне</p> <p>Мотиви: предвид състоянието на пазара</p>	<p>Приема се.</p> <p>Частично се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Текстът по ал.4 се оттегля от законопоректа.</p> <p>Текстовете са прецизирани.</p> <p>В законопроекта е уредено правото на хората с трайни увреждания на ползване на социални услуги, съобразно индивидуалните им потребности, установени в оценката. Редът и условията за ползване на социални услуги се уреждат със Закона за социално подпомагане. (съобразно действащото законодателство). Правото на ползване на лична помощ също е съобразно индивидуалните потребности, установени в оценката. Редът, условията и обхватът за ползването на лична помощ се уреждат в отделен закон. Предвижда се индивидуалната оценка на потребностите, включително критериите и оценката на броя часове за ползването на лична помощ и необходимостта от ползване на социални услуги, да се изготвя по Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания, утвърдена от министъра на труда и социалната политика.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	--	---

	<p>на труда както и възможностите на малките фирми да осигурят работа на хора с увреждания считаме, че на този начален етап би било целесъобразно квотния принцип да се прилага за фирми с 50 и повече работници и служители. Поради това чл.41, ал.2, т.2 става т.1, а числото 51 се заменя с числото 50</p> <p>Чл.41, ал.2, т.3 става т.2 като „2%“ се заменя с „4%“</p> <p>Мотиви: подобен е процента и на хората с увреждания в групата от 50-99 работници и служители</p> <p>По чл.44</p> <p>чл.44, ал.1 следва да отпадне</p> <p>Мотиви: Подобен текст ще блокира квотния принцип и ще създаде много казуси по неговото прилагане.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Квотният принцип е синхронизиран с чл.9а от Закона за държавния служител, където са регламентирани квоти за заемане на длъжности в държавната администрация от хора с трайни увреждания. С квотата за работна сила по реда на този закон се въвеждат същите регламенти и за частния сектор. Квотният принцип ще се отнася за работодатели с численост на персонала от 50 и повече работници и служители. На подзаконово ниво ще бъдат уредени условията, редът, процедурата за изпълнението на квотните задължения за работодателите, както и прилагането на алтернативни мерки при неизпълнение, вследствие на активен диалог с всички заинтересовани страни за постигане на рационални решения и прецизност в тази област.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	--	--

19.12.2008 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 42 от 5.06.2009 г., изм., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г., доп., бр. 103 от 29.12.2009 г., в сила от 29.12.2009 г., изм., бр. 15 от 23.02.2010 г., доп., бр. 46 от 18.06.2010 г., в сила от 18.06.2010 г., изм. и доп., бр. 58 от 30.07.2010 г., в сила от 30.07.2010 г., бр. 77 от 1.10.2010 г.; Решение № 12 на КС на РБ от 11.11.2010 г. - бр. 91 от 19.11.2010 г.; изм., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г., бр. 1 от 4.01.2011 г., в сила от 4.01.2011 г., изм. и доп., бр. 18 от 1.03.2011 г., в сила от 1.03.2011 г., бр. 100 от 20.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 15 от 21.02.2012 г., изм., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., изм. и доп., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., доп., бр. 82 от 26.10.2012 г., изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 2.08.2013 г., доп., бр. 14 от 20.02.2015 г., в сила от 1.04.2015 г., изм. и доп., бр. 24 от 31.03.2015 г., доп., бр. 54 от 17.07.2015 г., в сила от 17.07.2015 г., изм. и доп., бр. 98 от

15.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.; Решение № 5 на КС на РБ от 12.05.2016 г. - бр. 38 от

20.05.2016 г.; изм. и доп., бр. 57 от 22.07.2016 г., доп., бр. 81 от 14.10.2016 г., в сила от 14.10.2016 г., изм. и доп., бр. 105 от 30.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 86 от 27.10.2017 г.,

	<p>бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 7 от 19.01.2018 г., изм., бр. 30 от 3.04.2018 г., в сила от 1.07.2018 г., бр. 38 от 8.05.2018 г., в сила от 30.04.2018 г., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.“</p> <p>В чл.9а, ал.1, т.1 думите „две на сто „ се заменят с „четири на сто“</p> <p>Мотиви: Държавата е най-големия работодател и е нормално тя да поеме същата тежест както и частния сектор.</p>		
<p>Национално представителни отганизации на и за хора с увреждания</p>	<p>Ние правим следните предложения:</p> <p>I. В Чл. 3. Думата „способства” да се замени с „осигурява”.</p> <p>Мотиви: Предложеният глагол „осигурява“ има по ясно изразен императивен характер, което повишава качеството и задължителността на правната норма.</p> <p>II. В Чл.5, ал 1.</p> <p>1. да бъде записана нова точка 5: „урбанизирани територии и обществени сгради”.</p> <p>2. Предложената т.5 “транспорт” да стане т.6 и следващите да се преномерират.</p> <p>Мотиви: В текста са определени областите за подкрепа за хората с увреждания. Ние считаме, че е</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено в законопроекта.</p> <p>Отразено в законопроекта.</p> <p>Отразено в законопроекта.</p>

пропусната една изключително важна област, без която не може да се гарантира успех на интеграционния процес а именно достъпността на урбанизираните територии и обществени сгради. Тъй като осигуряването на достъпност е средство за реализацията на права, ние предлагаме като област за юридическа интервенция да бъде посочена „урбанизираните територии и обществени сгради”. Това кореспондира със следващи текстове на проекта – закона и със цялостната правна уредба на тази материя в серия от нормативни актове от различен порядък.

Важно: В чл.5, ал.1, т.9 като област на подкрепа е посочена „политически живот”. Това кореспондира с чл. 29 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. При разработката на проекто-закона е допуснат съществен пропуск изразяващ се в липсата на базови текстове, които регламентират основни конституционни права като: правото да избираш, правото да бъдеш избран, правото да ти бъде осигурен достъп до изборния процес чрез осигуряване на достъп до сгради, секции, подвижни урни и т.н. Аргумента, че тази материя е развита в изборния кодекс и не е необходимо да бъде регламентирана в този закон е необоснована. За всяка от посочените в този закон области на подкрепа има специализирано законодателство, което не пречи в този закон да бъдат посочени

	<p>основните принципи и жалони на политиката за приобщаване на хората с увреждания в конкретната област: здравеопазване, образование, заетост, транспорт и други. С оглед изложеното предлагаме в Глава IV да бъде разработен нов раздел VI –Политически живот.</p> <p>III. В Чл.9, ал.1, т.5 предлагаме пред думите “представителни организации на и за хората с увреждания” да се запише думата „национално”;</p> <p>Мотиви: Поради факта, че в този текст за първи път се използва термина ”представителни организации на и за хората с увреждания”, ние ще изразим нашето принципно становище по този въпрос, което трябва да бъде отразено в целият закон: Правото на гражданите свободно да се сдружават е провъзгласено в чл.44 на Конституцията на РБългария. Всяко обществено, политическо, икономическо и друг вид юридическо формирование създадено по реда на нормативен акт, представлява определена група граждани с цел защита на конкретни права и интереси. Изхождайки от това съждение, всички юридически лица с нестопанска цел, в които членуват хора с увреждания, имат представителни функции пред различните държавни, общински и други институции, което е записано в тяхните Учредителни актове.</p> <p>Чл.29 от Конвенцията на ООН за</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Тези обществени отношения са подробно уредени в действащата нормативна уредба, поради което считаме, че не е целесъобразно разгръщането им в този специален закон.</p> <p>Отразено в законопроекта.</p>
--	---	--	--

правата на хората с увреждания, отразявайки житейската ситуация, ясно определя равнищата на представителност: IV. В „Чл.29 „... б) ii) създаване на или членуване във организации на хора с увреждания, които да представляват хората с увреждания на международно, национално, регионално и местно равнище.” Ние считаме, че е абсолютно задължително нивата на представителност да бъдат обозначени, което дава възможност на институциите и обществото да се ориентира в териториалният обхват и значимостта на дейността на отделните правни субекти. В потвърждение на тази гледна точка европейските граждани с увреждания, включително и тези от България се представляват пред европейските институции не от националните си здружения, а от международните организации, в които членуваме като: Европейския форум на инвалидите, Европейския съюз на слепите, Европейския съюз на глухите и много други. На национално равнище хората с увреждания могат да бъдат представлявани само от сдружения, които имат обществено значими цели и дейност, голям териториален обхват и численост. Това гарантира в общественият дебат да участват субекти, които представляват големи социални групи и базови интереси. Държавата има право чрез законодателството си да определи

	<p>критериите, на които трябва да отговарят нейните социални партньори, с които да обсъжда политиката в дадения обществен сектор. На тази база с решение на Министерски съвет тя признава статут на своите партньори и участници в социалния диалог:</p> <ul style="list-style-type: none">• Национално представителни организации на работниците и служителите;• Национално представителни организации на работодателите;• Национално сдружение на общините и други.... <p>Поради факта, че политиката за хората с увреждания има мултидисциплинарен характер и засяга правата и интересите на голяма обществена група от 1996г. със Закон за защита, рехабилитация и социална интеграция на инвалидите е въведен термина ”национално представителни организации на и за хора с увреждания”. Това позволява на правителството да посочи своите партньори в тази област избрани между десетките-хиляди НПО, записали в своите устави, че ще работят в областта на защита правата на хората с увреждания. Утвърдените критерии и процедура за придобиване на статут на Национално представителна организация на/за хора с увреждания, са доказали своята жизнена устойчивост и обществена целесъобразност. Стремещт да се угоди на моментни необосновани претенции чрез</p>		
--	--	--	--

	<p>отпадането на думата „национално,, не дава решение, а поражда нов кръг от проблеми. Възниква въпроса, след като всяка организация представлява обединение на граждани, как едните ще са представителни, а другите по-представителни?</p> <p>Национално представителните организации на и за хора с увреждания, категорично заявяваме волята си да недопуснем промяна на статута Национално представителни!</p> <p>VI. В Чл.13 ал.3 Предлагаме два варианта на нова редакция в зависимост от решенията на правителството, изложени в нашите мотиви:</p> <p>Вариант 1 - Дейността на Съвета за наблюдение се администрира чрез администрацията на Омбудсмана на Република България и на Комисията за защита от дискриминация на ротационен принцип за срок от две години. За тази си дейност те не получават допълнително финансиране.</p> <p>Вариант 2 - Дейността на Съвета за наблюдение се администрира от секретариат, за което се получава финансиране от държавния бюджет. Секретариатът се ръководи на ротационен принцип за срок от две години - от Омбудсмана или от председателя на Комисията за защита от дискриминация.</p> <p>Мотиви: Считаме, че посоченият срок от 4 год. е явна фактическа грешка.</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Текстовете в законопроекта са прецизирани.</p> <p>Отразено в законопроекта.</p>
--	--	-------------------------------------	--

	<p>Предлагаме в законът да се изясни дали Омбудсмана или Комисията за защита от дискриминация ще получат допълнително финансиране, в резултат на нововъзложените им функции. Поради факта, че дейността на Съвета за наблюдение се свежда основно до изготвяне на мониторинговия доклад ние считаме, че посочените институции не трябва да получат допълнително финансиране. В случай, че Правителството вземе противоположно становище и осигури допълнителни средства за дейността на съвета за наблюдение, по-ефективно ще бъде той да има малка обособена администрация (секретариат). Това ще позволи устойчивост и висока експертиза на екипа, а също така и независимост от администрациите на Омбудсмана и КЗД. Наличието на секретариат ще минимизира проблемите, които биха възникнали при двугодишната ротация на администрациите.</p> <p>VII. В Чл. 21 ал. 2 - Предлагаме следната редакция:</p> <p>(2) Редът и условията за ползването на социални услуги по ал. 1, т. 6 се уреждат с отделен закон.</p> <p>Мотиви: На всички е известно, че активно се работи и в следващите няколко месеца предстои приемането на Закон за социалните услуги. Регулацията на тази материя ще отпадне от Закона за социално подпомагане. С цел избягването на последващо</p>	Частично се приема.	<p>Текстовете са прецизирани.</p> <p>В законопроекта е уредено правото на хората с трайни увреждания на ползване на социални услуги, съобразно индивидуалните им потребности, установени в оценката. Редът и условията за ползване на социални услуги се уреждат със Закона за социално подпомагане. (съобразно действащото законодателство). Правото на ползване на лична помощ също е съобразно</p>
--	--	---------------------	---

	<p>скорошно изменение на Закона за хората с увреждания, предлагаме да се възползваме от правната техника в ал. 3, а именно „Отделен закон” без да цитираме наименованието на юридическия акт, който все още не е част от правната система на страната.</p> <p>VIII. В Чл. 49 Предлагаме следната редакция:</p> <p>Ал.2 Управителният съвет на фонда се състои от седем членове, в т.ч. председател, които са представители на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Министерство на финансите - един член. 2. Министерство на труда и социалната политика - един член. 3. Агенция по заетостта - един член. 4. Агенция за хора с увреждания - един член. 5. Национално представителните организации на работодателите - един член. 6. Национално представителни организации на и за хора с увреждания - 	<p>Приема се.</p>	<p>индивидуалните потребности, установени в оценката. Редът, условията и обхватът за ползването на лична помощ се уреждат в отделен закон. Предвижда се индивидуалната оценка на потребностите, включително критериите и оценката на броя часове за ползването на лична помощ и необходимостта от ползване на социални услуги, да се изготвя по Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания, утвърдена от министъра на труда и социалната политика.</p> <p>Отразено е в проектозакона. Текстовете са прецизирани. Предложението за създаване на извънбюджетен фонд се оттегля от законопроекта. Текстовете са прецизирани с оглед регламентиране на целесъобразна подкрепа в областта на заетостта.</p>
--	--	-------------------	---

двама членове.

Ал.3 „Представителите на национално представителните организации на работодателите и Национално представителните организации на и за хора с увреждания се определят по отделно на съвместни техни заседания, за което се съставят протоколи, а представителите на министерствата и изпълнителните агенции - от ресорните министри и изпълнителни директори”

Мотиви: Трудовата реализация е венецът на сложният интеграционен процес. Ние считаме, че в Управителния съвет на новосъздадения фонд „Заетост за хора с увреждания” трябва да участват представители на Национално представителните организации на и за хора с увреждания, тъй като:

1. Политиката за заетост на хората с увреждания е наша главна цел;
2. Разполагаме с необходимата експертиза за изработване на политика в тази област.
3. Някои от Национално представителните организации като Работодателските са тясно специализирани в тази сфера, което им дава възможност да познават проблемите и решенията на терен.
4. Разполагаме с информация за добрите европейски практики в областта на заетостта на хората с увреждания, които трябва да бъдат част

	<p>от политиката на фонда;</p> <p>5. Трябва да упражняваме контрол за целесъобразно и ефективно използване на набраните средства във фонда и за да бъдат формулирани правилно моментните му приоритети.</p> <p>В случай, че предложението ни за седем члена на Управителния съвет не бъде прието предлагаме: посочената като пети член „национално представителните организации на работодателите“ да отпадне и на нейно място да се запише „национално представителните организации на и за хора с увреждания“. Ал.3 трябва да се коригира в същият контекст.</p> <p>IX. В Чл. 50 ал. 1 Предлагаме следната редакция:</p> <p>(1) Специализирани предприятия и кооперации на хора с увреждания са тези, които отговарят на следните условия:</p> <ol style="list-style-type: none">1. регистрирани са по Търговския закон или по Закона за кооперациите;2. имат относителен дял на лицата с трайни увреждания, както следва:<ol style="list-style-type: none">а) не по-малко от 20 на сто от списъчния брой на персонала за специализирани предприятия и кооперации за слепи и слабо виждащи лица или лица с интелектуални затруднения или психични разстройстваб) не по-малко от 30 на сто от списъчния брой на персонала за	<p>Не се приема.</p>	<p>Текстовете в законопроекта не противоречат на отправените бележки. Не се налага икономичност на редакцията.</p>
--	---	----------------------	--

	<p>специализирани предприятия и кооперации на лица с други увреждания</p> <p>Мотиви: Направеното предложение произтича от стремеж за икономичност и яснота на редакцията, без това да се отразява на законодателната воля.</p> <p>Чл.50 ал.2 да добие следната редакция:</p> <p>/2/ Работещите по трудово правоотношение лица в специализираните предприятия, трудово-лечебни бази и кооперации на хора с увреждания подпомагат хората с увреждания в трудовия им процес и са подкрепящ персонал.</p> <p>Мотиви: Здравите лица от списъчния състав на персонала подпомагат хората с увреждания в трудовия процес и извършват работа, която не може да бъде изпълнявана от тях. Освен това хората с увреждания боледуват и отсъстват често, което налага тези лица да изпълняват поетите от специализираните предприятия и кооперации договорни задължения, извършвайки непосилна по обем и тежест работа. Това създава неравнопоставеност и напрежение в персонала. По същество подкрепящият персонал компенсира намалената работоспособност на работещите хора с увреждания.</p> <p>1. Чл.53 ал.2 накрая да се добавят думите „и подкрепящия ги персонал“</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	-------------------------------------	---

	<p>Мотиви:</p> <p>Преотстъпените средства да могат да се използват целево, както за хората с увреждания, така и за подпомагащия ги подкрепящ персонал, който е натоварен повече от обичайното в трудовия процес.</p> <p>2. Чл.53 ал.4 накрая да се добави и „Кодекса за социално осигуряване“</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложението правим във връзка с освобождаване на специализираните предприятия, трудово-лечебни бази и кооперации от заплащане на обезщетението за първите 3 дни от временната нетрудоспособност за лицата назначени по трудово правоотношение при тях като това се постигне чрез изменение на чл.40 от КСО.</p> <p>Х. В Чл.71 да се запише нова точка 4 със следния текст: „над 90 % степен на увреждането с чужда помощ в размер на 35 % от линията на бедност“;</p> <p>Точка 4 да стане точка 5</p> <p>Мотиви: Предложеният текст узаконява една явна несправедливост. Тя се изразява във факта, че лица със степен на увреждане над 90% с чужда помощ, които са полагали труд и имат вноски в осигурителната система, ще получат по-малък доход (пенсия за инвалидност поради общо заболяване + финансова подкрепа 25% от линията на бедност),</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>Подобни регламенти влизат в противоречие с КСО. В законопроекта не са предвидени изменения, рефериращи към КСО в този аспект.</p> <p>Текстовете по отношение на месечната финансова подкрепа в законопроекта са прецизирани. Предвижда се месечната финансова подкрепа да компенсира разходите, породени от увреждането и да представлява определена сума, в зависимост от степента на увреждане. При определянето на размера на месечната финансова подкрепа са взети по внимание и бюджетните ограничения, съгласно Закона за държавния бюджет на Република България и неотложната необходимост</p>
--	---	---	--

	<p>спрямо лицата които са със степен на увреждане над 90% с чужда помощ на социална пенсия за инвалидност и получаващи финансова подкрепа в размер на 57% от линията на бедност.</p> <p>Цифрите показват следното:</p> <p>238лв. (средна пенсия за инвалидност поради общо заболяване) + 87лв. (25% от линията на бедност за 2019г) = 325лв.</p> <p>150лв. (социална пенсия за инвалидност) + 198.36лв. (57% от линията на бедност за 2019г.) = 348.36лв.Лицата с увреждания, които имат принос в осигурителната система ще получат 23,36лв. по-малък доход от тези, които получават социална пенсия за инвалидност. Лицата с увреждания, които са със степен на увреждане над 90% с чужда помощ и получават социална пенсия за инвалидност са 14 000. В случай, че бъде прието нашето предложение трябва да бъде осигурен допълнителен годишен бюджетен ресурс изчислен на следната база:</p> <p>66 000 (лица със степен на увреждане над 90% с чужда помощ, получаващи пенсия за инвалидност поради общо заболяване) x 417.60лв. (годишен допълнителен разход на едно лице в резултат на предложените допълнителни 10%) = 27 561 600лв.</p> <p>В случай, че бъде отпусната цитираната допълнителна сума картината в цифри е следната:</p> <p>238лв. (средна пенсия за инвалидност</p>	<p>от оказване на подкрепа за най-уязвимите лица.</p> <p>Във финансовата обосновка на законопроекта са направени индикативни разчети в този аспект.</p>
--	--	---

поради общо заболяване) + 121,8лв. (35% от линията на бедност за 2019г) = 359,8 лв.

150лв. (социална пенсия за инвалидност) + 198.36лв. (57% от линията на бедност за 2019г.) = 348.36лв. Лицата с увреждания, които имат принос в осигурителната система, ще получат 11,44лв. по-голям доход от тези, които получават социална пенсия за инвалидност. Това ще представлява по- социално справедливо съотношение на доходите на сравняваните групи. Ние категорично считаме, че финансовата подкрепа не трябва да бъде обвързана със:

- подоходен тест;
- трудова заетост на лицето с увреждане;
- размер на получаваното трудово възнаграждение;
- и други от подобен характер.

Съгласно Чл.69 (2) „Подкрепата е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане”. Безспорен е фактът, че лицата с увреждания особено тези които полагат усилия за личностната си обществена и трудова реализация е необходимо да правят допълнително разходи за:

- подържане на квалификацията си с цел да бъдат конкурентни спрямо

	<p>здравите работници и служители;</p> <ul style="list-style-type: none">- преквалификация или придобиване на ново образование с цел намиране на нова работа;- транспорт и мобилност;- системни медицински изследвания за контрол на здравето и медикаментозно лечение;- медицинска, професионална, социална, трудова и психологическа рехабилитация;- адаптиране на жилище и транспортно средство;- ползване на личен асистент, придружител, преводач на жестомимичен език и други;- допълнително обучение при незрящите за овладяване на областите в IT технологии;- и много други. <p>Лица с увреждания, получаващи доходи над средните за страната са изключителна рядкост. Те са в резултат на висока лична мотивация, много труд, голяма експертиза и отговорно изпълнение на възложените задачи от работодателите с което допринасят за развитие на компанията в която работят. Техните разходи обаче свързани с увреждането не намаляват. Напротив-подложени в стресов режим на работа имат нужда от системна профилактика и подкрепа за да запазят</p>		
--	--	--	--

	<p>функционалността си.</p> <p>Считаме за крайно несправедливо малкото лица с увреждания, които са развили значим интеграционен потенциал да бъдат санкционирани с лишаване от правото на финансова подкрепа, която в този си вид е твърде символична. Европейската практика показва, че всички лица с увреждания получават базова финансова подкрепа в зависимост от степента на увреждането.</p> <p>XI. В Чл.97, ал.1</p> <p>Чл. 97. (1) Организацияте на и за хората с увреждания, които желаят да бъдат признати за представителни, трябва да отговарят на следните общи критерии за представителност:</p> <ol style="list-style-type: none">1. да са вписани като юридически лица в обществена полза по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел или по Закона за кооперациите най-малко пет години преди подаване на искането за признаване на представителност;2. да имат уставни цели, задачи и дейности в областта на социалното приобщаване на хората с увреждания не по-малко от пет години считано от датата на вписването им като юридическо лице по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел или по Закона за кооперациите;3. да имат най-малко 5-годишен доказан опит в областта на социалното	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	--	--

	<p>приобщаване на хората с увреждания.</p> <p>Мотиви: Считаме, че трябва да продължи да действа досегашният критерий от 5 години, поради следните аргументи:</p> <p>1. В зависимост от интелектуалния капацитет на своите създатели и осигуреният стартов финансов ресурс, всяко сдружение през първите 1-2 години от създаването си изгражда своите структури, кадрови потенциал, материална база и набира членове. В този период НПО не функционира в пълен обем.</p> <p>2. Предложеният 5 годишен срок е възможно най-малкият през който едно новоучредено сдружение може да докаже значимостта на своите цели и чрез реалната си дейност да се утвърди като правозащитна организация на национално равнище.</p> <p>XII. В Чл. 101. (2) т.1, Второ изречение: „Предназначението, реда и условията за предоставяне на субсидията се уреждат с правилника за прилагане на закона” да отпадне думата „предназначението” и текста да придобие следната редакция:</p> <p>„Ред и условията за предоставяне на субсидията се уреждат с правилника за прилагане на закона”</p> <p>Мотиви: Ние считаме, че предназначението на средствата не трябва да бъде упоменато в Правилника за приложение на закона, тъй като това ще представлява опит за предварително</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
--	---	------------	-----------------------------

канализиране на дейностите на Национално представителните организации на и за хора с увреждания. Подобен опит е обречен на неуспех, тъй като се касае за самоорганизиращи се гражданско-правни субекти, които в своите учредителни актове (Устави), свободно и независимо от държавата, определят своите цели и предмет на дейност. Предвидените задачи и услуги за всички организации са различни и са в пряка корелация с тяхната специфика, породена от вида и степента на уврежданията на сдружилите се граждани и техните проблеми в процеса на интеграция. Дейностите, които развиваме са динамична величина и се променят в зависимост от постоянно нарастващите потребности на членовете ни. Те се определят от фактори като:

- натрупаният опит в процеса на собствено развитие или взаимстваният от сродни организации;

- новите услуги, които се налага да предлагаме в резултат на промени в обкръжаващата ни технологична, медицинска, образователна, културно-спортна и друга среда.

Не е възможно дейността на всички Национално представителни организации да бъде поставена в един калъп, който ще бъде неефективен и непригоден за хората с различен вид увреждания.

Предназначението на средствата ни излагаме по дейности в новата методика

	<p>за заявяване на субсидии от държавният бюджет. Там са включени:</p> <p>Приложение №1 -ПРОЕКТ на субсидиите и другите текущи трансфери/капиталови трансфери;</p> <p>Приложение №2 - Показатели за полза/ефект и целеви стойности за дейностите</p> <p>по компонент 2 и 3 от Приложение № 1</p> <p>Приложение №3 - Доклад за размера на субсидии и други текущи трансфери/капиталови трансфери 2019 г.</p> <p>Посочените документи се представят пред Министерството на труда и социалната политика и Министерство на финансите. Те са публични и са достатъчна база за оценка на целесъобразността и ефективността на изразходвания публичен-финансов ресурс и постигнатите резултати.</p> <p>Действа ефективна система за контрол за законосъобразност чрез: задължително представяне на тримесечни отчети пред Министерството на труда и социалната политика, Сметна палата и Министерство на финансите. Същевременно Национално представителни организации подлежат на системни проверки от Сметна палата и Държавна финансова инспекция.</p> <p>ХIII. В Чл. 101. (2) т.2. „Финансиране от държавния бюджет въз основа на</p>		
--	--	--	--

	<p>поради което не се включват в помощта „de minimis“</p> <p>Мотиви:</p> <p>Всички държавни политики, произтичащи от закона, са за насърчаване и подкрепа пряко на хората с увреждания, като само в отделни случаи това става чрез предприятията, в които работят. Нито една форма на държавна помощ, произтичаща от този закон, не може да се възприема като насочена към предприятия, които могат да повлияят благоприятно въз основа на нея своята пазарна позиция или икономически резултати, с което да се нарушат пазарните принципи.</p> <p>XII. В Преходни и заключителни разпоредби предлагаме:</p> <p>В точка:</p> <p>14. Предлагаме следния текст: Организации на хора с увреждания са тези, в които членуват повече от 50% хора с увреждания.</p> <p>Мотиви: Предложеното определение е по-правилно, поради следните причини:</p>	<p>Приема се.</p>	<p>също предприятие може да получи от една държава-членка за всеки период от три години. Този таван е все още необходим, за да може да се гарантира, че всички мерки, попадащи в приложното поле на регламента, могат да се разглеждат като неоказващи въздействие върху търговията между държавите-членки и ненарушаващи или незаплашващи конкуренцията.</p> <p>По отношение на Регламент № 651/2014 г. са дефинирани определени категории държавни помощи в подкрепа на заетостта на хората с увреждания и приспособяване на работните места с такава цел, но същите се предоставят до регламентиран максимален интензитет. Всяка институция, предоставяща насърчителни режими в подкрепа интеграцията на пазара на труда за хората с увреждания, съобразява разходването на тези средства с действащите нормативни актове и условията за тяхното предоставяне, в това число и в съответствие с цитираните регламенти, когато е приложимо.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	-------------------	---

	<p>1. Целите, задачите и приоритетните дейности на едно сдружение са в пряка връзка със вида на доминиращата група негови членове.</p> <p>2. Организации „на“ хора с увреждания се ръководят от хора с увреждания.</p> <p>3. Термина „ръководство“ е неясен. Закона за юридическите лица с нестопанска цел предвижда два задължителни колективни органа: Общо събрание и Управителен съвет и един едноличен-председател. В тях хората с увреждания могат да бъдат в различна числена комбинация в зависимост от кадровия потенциал на сдружението, териториалният му обхват и др. фактори. Съществуват организации на хора с увреждания, които приемат лица без увреждания, с цел ускоряване на процеса на интеграция още на ниво общност, както и за повишаване на експертизата си. С времето лицата без увреждания доказват своята преданост на каузата за защита правата на хората с увреждания и попадат в ръководните органи на организацията. Този факт е само от полза за хората с увреждания.</p> <p>Точка:18. „Кучета, водачи на хора с увреждания“</p> <p>Предлагаме следната редакция:</p> <p>„Кучета, водачи или асистенти на хора с увреждания“ са кучета, обучени в специализирани училища, което се доказва със сертификат за преминато</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	-------------------	------------------------------------

	<p>обучение, отличителна служебна екипировка и знаци.</p> <p>Мотиви: определението на термина трябва да кореспондира със законовият текст. Кучетата-водачи или кучетата асистенти обслужват хора с различен вид увреждания, изпълняват различни функции и подлежат на различно обучение.</p> <p>Точка:21. „Защитена заетост“ е форма на заетост за хора с тежки и множествени увреждания в центрове за защитена заетост, съпроводена с пакет от подкрепящи услуги.</p> <p>Мотиви: Терминът „тежки“ увреждания се ползва на едно място в законопроекта. Вероятно той ще намери приложение в Закона за социалните услуги в частта „лична помощ“. Поради тези причини той се нуждае от точно определение в законодателството ни, тъй като вероятно в някои случаи лица с тежки увреждания ще имат права от друг порядък.</p> <p>В преходни и заключителни разпоредби е необходимо да се фиксира датата, от която ще започнат да функционират:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Създаденият по силата на чл.48 от проектозакона фонд „Заетост на хората с увреждания“;2. Създаденият по силата на чл.65 фонд „Мобилност и достъпна среда“; <p>Мотиви: В преходните и заключителните разпоредби на</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Предложенията за създаване на цитираните фондове се оттеглят от законопроекта.</p> <p>Текстовете са прецизирани, като е регламентирана подкрепа за хората с увреждания в областите на достъпност и заетост.</p>
--	--	-------------------------------------	---

	<p>проектозакона са фиксирани началните срокове, от които започват да функционират някои нови институции или ще бъдат приети допълнителни нормативни актове като правилници за приложение и други. Правилните намерения да бъдат създадени цитираните два фонда изискват ясно да бъдат фиксирани началните срокове на тяхното функциониране, което ще наложи изработването на необходимите правилници за дейността им.</p> <p>§ 24. В Кодекса за социално осигуряване/ изброяват се всички изменения и допълнения към него/, в чл.40 се правят следните допълнения:</p> <p>Ал. 6 добива следното съдържание:</p> <p>/ 6/ Специализираните предприятия, трудово-лечебни бази и кооперации на хора с увреждания, регистрирани в Агенцията за хора с увреждания, които са осигурители на работещи по трудово правоотношение лица, се освобождават от заплащане на обезщетението по ал.5 за първите три дни от временната им неработоспособност.</p> <p>Мотиви:</p> <p>За да се преодолее противоречието с КСО, предлагаме изменение на чл. 40 на КСО в Преходни и заключителни разпоредби на ЗХУ, което ще възстанови преходна законова разпоредба отнета с временна мярка, но придобила постоянен характер. Изплащането на това обезщетение е</p>	Не се приема.	<p>Предложението противоречи на КСО. С предложението законопроект не се предвижда изменение на разпоредби в КСО.</p> <p>В законопроекта са предвидени финансови облекчения и икономически стимули в подкрепа на специализираните предприятия, трудово-лечебни бази и кооперации на хора с увреждания, с оглед повишаване на производителност на труда.</p>
--	---	---------------	--

	<p>непосилно бреме за специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания, тъй като работещите в тях лица с увреждания много по-често боледуват и ползват отпуск по болест, а средства за това липсват.</p> <p>Молим да включите горните предложения в общото становище на национално-представителните организации по време на общественото обсъждане на законопроекта за хората с увреждания.</p> <p>XIV. В Преходни и заключителни разпоредби § 23, т.1: а) „(7) Работник или служител, който към момента на възникване на трудовото правоотношение е с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или боледуващ от болест, определена в наредба по ал. 1, т. 3, не се ползва от закрилата по ал. 1.“ трябва да отпадне или да бъде съществено преработен.</p> <p>Мотиви: Ние бяхме инициатори на предложеният текст, ръководени единствено от стремежа да наложим квотният принцип. Считаме, че всеки нает работник с увреждане трябва да изпълнява отговорно своите задължения и да допринася за развитието на фирмата, която му е гласувала доверие и предоставила шанс за себеутвърждаване. Същевременно не трябва да бъдат поощрявани безотговорните, недобросъвестните и неповишаващи квалификацията си работници и служители дори и те да са с</p>	Приема се.	Предложението е оттеглено от законопроекта.
--	---	------------	---

увреждане. Изхождайки от тези добри намерения обаче не сме съобразили множество житейски ситуации в които отпадането на защитата по чл.333 от КТ би поставила работника в неизгодно дори дискриминационно положение като: ползване на болнични, налагаща се адаптация на работното място изискваща допълнителни разходи, необходимост от допълнителна квалификация в резултат на увреждането, по-ниска мобилност при промяна профила на производство, с произтичаща от това по-ниска производителност на труда за определен период и други. Посочените факти могат да послужат като аргумент на работодателя да освободи работника без негова обективна вина, което налага да съществува режимът на защита. Когато формирахме мнението си по този въпрос ние изхождахме и от позицията си, че беше предвидена санкция в размер на 80% от минималната работна заплата при ненаемане на работник с трайно увреждане. Във проектозакона за хората с увреждане предложен за обществено обсъждане такса е чувствително занижена на 30%.

Необходимо е чрез спешен и активен диалог със всички заинтересовани страни да намерим вярното решение, за да може квотния принцип да стане част от нашата правна система. Същевременно трябва да създадем необходимите гаранции човекът с трайно увреждане да бъде пълноценен

	<p>работник спрямо който не може да се упражнява административен произвол и психически тормоз. Квотния принцип трябва да стане началото на превръщане на хората с увреждания в значим национален, социален капитал, допринасящ за развитието на фирмите в България.</p>		
<p>НАСО 21 септември 2018 г. 15:43:14 15:50:31 15:51:06</p>	<p>ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПО ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ</p> <p>1. В член 11, ал. 1, годината за влизане в сила да се запише (В сила от 01.01.2020 г.)</p> <p>Мотиви: Двегодишния срок прекалено отлага и забавя процеса на реформите. Едногодишния срок е достатъчен за създаване на тази нова структура.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Законопроектът предвижда създаване на единна структура, която да подпомага адекватно хората с увреждания и да създава възможност на държавата по-ефективно да организира и координира политиката по приобщаването им. Механизмът за координация предполага комуникация между различните държавни органи в секторните политики, така че да се гарантира достъпа на хората с увреждания до публичния ресурс. Предвижда се Държавната агенция за хората с увреждания да осъществява дейности, свързани с изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите и координиране на политиката за правата на хората с увреждания. Целта е единната структура да координира изпълнението</p>

	<p>2. Член 38 да придобие следната редакция: Заетостта на хората с увреждания се осъществява като подкрепена заетост в обичайна среда или специализирана заетост в защитена работна среда.</p> <p>Мотиви: В европейската и световна практика съществуват два модела на заетост: подкрепена заетост, в обичайна среда като най-съвременна, силно развиваща се форма на заетост при интегрирана среда, в съответствие с Конвенцията на ООН, и защитена заетост, преминаваща към модел на социални предприятия, и осигуряваща специализирани условия на труд. Неоправдано и нелогично е да въвеждаме „защитена заетост“, когато светът отрича и премахва този модел в практиката като дискриминационен. В България съществува модела на специализирана работна среда, което е</p>	Частично се приема.	<p>на цялостната държавна политика за правата на хората с увреждания. След влизането в сила на законопроекта ще е необходимо технологично време, за да започне да функционира държавната агенция и за налагане на тези промени се изисква по-дългосрочен период.</p> <p>Не са цитирани конкретни регламенти, практики или легални дефиниции, уредени в нормативни актове. Разпоредбите в законопроекта не влизат в противоречие с отправеното предложение.</p> <p>Законопроектът предвижда осигуряване на възможности и условия за заетост на хората с увреждания в обичайна, специализирана и защитена работна среда.</p>
--	--	---------------------	--

	<p>форма на защитена работна среда.</p> <p>3. В съответствие с член 39, ал.1, който регламентира, че МТСП и Агенция по заетостта, осъществяват политиката по заетостта на хората с увреждания, предлагаме във всички текстове в раздел „Заетост“ думите Агенция за хора с увреждания да се заменят с думите „Агенция по заетостта“.</p> <p>Мотиви: Към мотивите ни от предходните ни предложения можем да добавим и още един мотив, свързан със създаването на специализиран орган от 2020г. като правоприемник на Агенцията за хора с увреждания, за който подобна дейност ще бъде неприсъща и в конфликт с функциите на Агенция по заетостта.</p> <p>4. В Раздел III „Заетост“ във всички текстове, съдържащи думите: „Специализирани предприятия и кооперации на хора с увреждания“ се заменят с думите „Социални предприятия за хора с увреждания“.</p> <p>4. А) В допълнителните разпоредби да се запише нова точка със следния текст: „Социални предприятия за хора с увреждания“ са предприятия, трудово-лечебни бази, кооперации и</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Към момента статутът, дейността и функциите на Агенция по заетостта и Агенция за хора с увреждания са уредени в отделни нормативни актове. В цитираната разпоредба Министерството на труда и социалната политика и Агенцията по заетостта, осъществяват политиката по заетостта на хората с увреждания, като разработват програми, проекти и насърчителни мерки за хора с трайни увреждания, с оглед тяхната социално-икономическа интеграция, по реда и условията на Закона за насърчаване на заетостта. От друга страна Агенцията за хората с увреждания предоставя целеви насърчителни режими по реда на действащия Закон за интеграция на хората с увреждания, вследствие на което не е обосновано преминаването на тези функции към Агенция по заетостта.</p> <p>Социалните предприятия са предмет на отделен закон и попадат извън обхвата на предложения законопроект.</p>
--	--	---	--

	<p>неправителствени организации, реализиращи търговска дейност със социални цели и осигуряващи специализирана заетост за хора с увреждания в защитена работна среда.</p> <p>Мотиви: Предложението цели актуализиране на терминологията, в съответствие със съвременните международни процеси и Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Във всички области на обществения живот специализираните институции се премахват като някои от тях се заменят със социални такива. Предложението цели и разширяване на обхвата и подобряване на работата на тези предприятия, повишаване подкрепата за тях, с цел завишаване на тяхната ефективност и техния принос за повече заетост за хората с увреждания.</p> <p>Предложението включва и възможност за създаване на такива звена към неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват заетост на хора с увреждания.</p> <p>5. Член 46, ал.1 думите „с проекти“ да отпаднат.</p> <p>Мотиви: Ал.6 на същият член 46 определя, че редът за кандидатстване и отпускане на средствата се определя с Правилника за прилагане на закона. Във връзка с това именно в Правилника може да се определи дали да се кандидатства с проекти или по друг начин за да се постигне по-облекчена и</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
--	--	------------	-----------------------------

	<p>ефективно действаща система и ред, стимулираща и облекчаваша ефективността на мярката и намаляваща административната тежест и цена.</p> <p>6. В член 46, ал.4 срокът да бъде две години.</p> <p>Мотиви: Три години са прекалено дълъг срок в условията на съвременните динамични промени. Няма друг вид процедура, отнасяща се за работодателите, със срок по-голям от две години. Срокът от две години в по-голяма степен съответства на степента и размера на подкрепата, която работодателят може да получи.</p> <p>7. В член 47, ал.1, т.1 думите „30 на сто“ да се замени с „50 на сто“.</p> <p>Мотиви: 30 на сто е относително много малък, граничещ с незначителен стимул и не е в синхрон с останалите подкрепящи мерки в закона. Процедурата по реализация, отчитане и контрол е много по-тежка и скъпа от размера на преференцията, което я прави неефективна и неприложима.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Изпълнението на тези насърчителни мерки преди всичко цели да се създаде устойчива заетост на наетите лица.</p> <p>Това е възможна преференция за работодатели, които са одобрени за финансиране на дейности по приспособяване и/или оборудване на работни места и осигуряване при необходимост на достъп до тях, с цел стимулирането и подпомагането им за наемане на хора с трайни увреждания. Останалите преференции, за които е твърдението, че не са в синхрон в законопроекта, се отнасят за специализирани предприятия и кооперации, чиято производствена среда, капацитет, възможности и брой работници и служители с увреждания, значително се разграничават от работодателите в реалния сектор,</p>
--	---	---	---

	<p>8. Член 50, ал.1, т.1 да придобие следната редакция: „Регистрирани са по Търговския закон, Закона за кооперациите или Закона за юридическите лица с нестопанска цел.</p> <p>Мотиви: Предложението цели разширяване на кръга от субекти и включване като възможност на неправителствените организации, които реализират стопанска дейност и осигуряват заетост да работят като специализирани субекти.</p> <p>9. Член 51 да придобие следната редакция: „Работодателите могат да бъдат финансирани от Агенцията за хора с увреждания по ред, определен в Правилника за прилагане на закона“.</p> <p>Мотиви: Предложението цели осигуряване на възможност за финансиране и стимулиране на възможно най-голям принос на работодателите за осигуряване на работни места, независимо от техния статут, по ред определен в Правилника за прилагане на закона.</p> <p>10. Към член 53 да се създаде нова ал. 2, със следния текст: „На работодателите се преотстъпват 50 на сто от дължимите осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, задължително здравно осигуряване и</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>поради което не се предвижда уеднаквяване на икономическите стимули и облекчения в законопроекта.</p> <p>Прилага се действащата практика. Законопроектът не предвижда разширяване на кръга от стопански субекти.</p> <p>Разпоредбата е насочена към подобряване на работната среда на специализираните предприятия и кооперации с цел повишаване на тяхната производителност и конкурентоспособност. В раздел Заетост са отразени други насърчителни мерки и преференции за подпомагане на обичайни работодатели.</p> <p>Коментар по-горе.</p>
--	---	--	---

	<p>допълнително задължително пенсионно осигуряване на наетите хора с увреждания.“</p> <p>В същия член 53 ал. 2, ал. 3, 4, 5 стават съответно ал. 3,4,5, 6.</p> <p>Мотиви: Този текст внася справедливост и съответствие между ангажиментите на специализираните предприятия, на които се преотстъпват 50% от осигурителните вноски на всички работещи по трудово правоотношение лица, и от друга страна обичайните работодатели, които вече са натоварени със задължителни квоти за разкриване на работни места, на които се преотстъпва 50 на сто от осигурителните вноски само за наетите хора с увреждания. Въведените задължителни квоти по чл. 41 изискват и съответстващи облекчения, които да стимулират работодателите да ги изпълняват, а не да търсят начини да ги заобикалят.</p> <p>11. В член 53, ал.4 текстът да придобие следната редакция: „Работодателите на хора с увреждания ползват данъчни преференции, уредени в Закона за корпоративното подоходно облагане и Закона за данъците върху доходите на физически лица.“</p> <p>Мотиви: Тази формулировка ще даде възможност в посочените закони да се включат и регламентират различни облекчения и стимули за различните работодатели, според техния принос, в това число специализирани, обичайни и</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението се отнася до разпоредби на други нормативни актове.</p>
--	--	----------------------	--

	<p>други. Тази възможност е и в отговор на необходимостта за подкрепа на работодателите, натоварени с отговорности по чл.41.</p> <p>12. Член 54 и член 55 да отпаднат.</p> <p>Мотиви: Както вече посочихме по-горе специализираната среда е вид защитена заетост. Предложените текстове се отнасят и включват дейности от сектора на социалните услуги, във връзка с което предлагаме те да бъдат включени по подходящ начин в Проекта на Закона за социалните услуги. От друга страна въвеждането на тези текстове ще иска значими финансови ресурси, които могат да бъдат насочени по-ефективно за същата целева група към специализираните предприятия.</p> <p>13. Във връзка с включването в проекта на критерии за представителност на организациите на и за хората с увреждания предлагаме:</p> <p>А) Критериите за представителност да отпаднат от проекта и да бъдат включени в правилника.</p> <p>Б) Ако критериите за представителност останат като част от закона:</p> <p>- Да се възприеме определението</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта и във финансовата обосновка.</p> <p>В рамките на законопроекта се въвежда нова форма на заетост- защитена заетост за хора с трайни и множество увреждания. Предвижда се създаване на центрове за защитена заетост към специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания и трудово-лечебни бази, като механизъм в подкрепа на трудовата интеграция на хора с трайни и множество увреждания с основна цел осигуряване на условия за извършване на продуктивна дейност, платена работа и предоставяне на персонални подкрепящи услуги. Това не е социална услуга.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>На законово ниво се въвеждат общите и специфични критерии за национална представителност на организациите на и за хората с увреждания. Регламентират се също финансовата подкрепа за национално представителните организации на и за</p>
--	--	---	--

	<p>„Национално представителни организации“.</p> <p>- Да не се допускат промени в сега действащите критерии без ясна и аргументирана дискусия и обсъждане. В настоящата ситуация време за такова обсъждане липсва.</p> <p>- Да отпадне единствено включената до момента промяна: Думите „включително подкрепящ персонал“ от чл. 97, ал.2, т.4.</p> <p>Мотиви: Този добавен текст ще доведе до увеличаване броя на персонала и за сметка на това силно намаляване на броя на работните места за хората с увреждания. Това е нелогично и недопустимо!</p> <p>Категорично настояваме за премахване на този добавен текст в чл.97, ал.2, т.4 „включително подкрепящ персонал“.</p> <p>Ако е необходимо за персонала може да</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>хората с увреждания, осигурена под формата на субсидия от държавния бюджет, както и контролът по отношение на изпълнението на субсидираните от държавата дейности. Посочена е и възможността юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейности в обществена полза в областта на правата за хората с увреждания да кандидатстват за осигуряване на финансиране от държавния бюджет на проекти, по реда на Закона за юридически лица с нестопанска цел. По този начин е налице предпоставка да се избегне неравнопоставеността между организациите и да се спомогне за насърчаване на сътрудничеството между тях и обединяване на усилията им за защита на правата на хората с увреждания.</p> <p>Подкрепящ персонал са работещите лица по трудово правоотношение в специализираните предприятия, трудово-лечебни бази и кооперации на хора с увреждания, които подпомагат хората с увреждания в трудовия им процес и извършват работа, непосилна по обем и тежест да бъде изпълнявана от тях.</p> <p>Предложението е съгласувано в рамките на междуведомствената работна група, като е взета под</p>
--	--	--	--

	<p>бъде определена друга цифра, извън 800, така както е записано в т. 5 на същата алинея и същия член.</p>		<p>внимание бележката на НАСО.</p>
<p>Омбудсман на Република България 21.09.2018 г.</p>	<p>Важно условие за успех в очакваната и започната реформа за правата на хората с увреждания е обсъждането и приемането на законите за правата на хората с увреждания в пакет - Закона за хората с увреждания, Закона за личната помощ и Закона за социалните услуги.</p> <p>Законът за хората с увреждания е изключително важен поради това, че той е основен за правата на хората с увреждания и че с него се търси максимално съответствие с изискванията Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания.</p> <p>Омбудсманът като обществен защитник е силно ангажиран с правата на хората с увреждания, във връзка с което изразявам следното становище по проекта на Закон за хората с увреждания, публикуван за обществено обсъждане от Министерството на труда и социалната политика:</p> <p>В публикувания проект са включени голяма част от предложенията, които направих по време на изработването на проекта и които многократно настоявах да бъдат приети. Това са предложенията за:</p> <p>1. въвеждането на индивидуалния подход и задължителност на заключенията и направленията от индивидуалната оценка за всички</p>		

	<p>български власти и институции;</p> <ol style="list-style-type: none">2. преминаването към нов механизъм за финансиране и предоставяне на помощните средства и медицинските изделия в системата на здравеопазването и предвиждане на процедура за отпускането им в натура в съответствие със стандарт за качество;3. създаването на орган за мониторинг и предвиждането на орган за координация на политиките за хората с увреждания, съгласно изискванията на чл. 33 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания;4. гарантирането на механизма за личната помощ;5. създаването на механизми за осигуряване на достъпност на средата и за подкрепа на трудовата заетост на хората с увреждания;6. осигуряването на по-добра финансова подкрепа за всички хора с увреждания и обвързването на размера на средствата с показател, който се актуализира ежегодно;7. отпускането на месечната финансова подкрепа още от 01.01.2019г. <p>Изброените въпроси са от огромно значение за всеки човек с увреждане и затова предложенията бяха подкрепени от хората с увреждания и от техните организации. В проекта обаче не са отразени други предложения и не е дадено решение на проблеми, които са</p>		
--	--	--	--

	<p>важни за правата на хората с увреждания:</p> <p>1. Сроковете за влизане на законопроекта в сила</p> <ul style="list-style-type: none">• Трябва да се предвиди по-кратък срок за влизане на закона в сила. Отлагането на влизането в сила на нормативния акт с шест месеца е необосновано дълъг период.• Още повече, че след шестия месец от обнародването на проекта тепърва започва извършването на оценките на потребностите, което означава, че голяма част от хората с увреждания и техните семейства за дълго време няма да имат възможност да се ползват от всичките си права. <p>2. Личната помощ</p> <ul style="list-style-type: none">• В чл. 20 следва да се предвиди възможност за хората с увреждания, които нямат комплексна оценка по Закона за хората с увреждания и желаят да ползват лична помощ, да им бъде извършена оценка на потребностите от лична помощ изцяло по Закона за личната помощ.• В чл. 20, ал. 1 е добре да бъде отделено ползването на личната помощ в отделна точка.	<p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Необходимо е технологично време за въвеждане на регламентите на новия закон и свързаните с него подзаконовни нормативни актове.</p> <p>Текстовете в законопроекта са прецизирани. В законопроекта е уредено правото на хората с трайни увреждания за ползване на лична помощ, съобразно индивидуалните им потребности, установени в оценката. Редът, условията и обхватът за ползването на лична помощ се уреждат в отделен закон. Предвижда се индивидуалната оценка на потребностите, включително критериите и оценката на броя часове за ползването на лична помощ и необходимостта от ползване на социални услуги, да се изготвят по Методика, утвърдена от министъра на труда и социалната политика. Финансовите ангажименти в този</p>
--	---	--	---

	<p>70, т. 1 още от 01.01.2019 г., е необходимо месечната подкрепа да се извади от оценката на потребностите. Предвидено е тя да се получава само според степента на увреждане, което към момента се установява с ЕР на ТЕЛК;</p> <ul style="list-style-type: none">• В проекта на закона е предвидено, че месечната финансова подкрепа се отпуска не съобразно индивидуалните потребности, а съобразно степента на увреждане. За да се отговори на изискванията на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и да бъде спазен водещият принцип за индивидуален подход, следва в Преходните и заключителни разпоредби да се регламентира конкретен срок за въвеждане на индивидуален подход и при определянето на размера на месечната подкрепа.• Смятам, че е неправилно целевата помощ за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство да бъде обвързана и с някое от условията - човекът с увреждане да е работещ или обучаващ се (чл. 75, ал. 2, т. 2). В много от случаите адаптираният личен автомобил е предварително условие, за да е възможно човекът с увреждане да работи или да посещава учебно	<p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>законопроекта.</p> <p>В преходните и заключителни разпоредби е дефиниран срок за разработване на Методика за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите, утвърдена от министъра на труда и социалната политика. Индивидуалната оценка на потребностите, включително критериите и оценката на броя часове за ползването на лична помощ и необходимостта от ползване на социални услуги, е предвидено да се изготвят по тази Методика. В законопроекта е регламентирани правото на хората с трайни увреждания на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, установени в индивидуалната оценка</p> <p>Разпоредбата е с фокус към активно включване на пазара на труда и участие в образователната система с оглед реална социална-икономическа интеграция на хората с увреждания. Предложената правна норма е насочена към създаване на гаранции за недопускане на евентуални злоупотреби с право.</p>
--	---	--	--

	<p>заведение.</p> <ul style="list-style-type: none">• В чл. 76 по отношение на помощта за преустройство на жилище не става ясно дали подкрепата може да се ползва за преустройство на всяко жилище, независимо дали е собствено или наето. Следва да се предвидят възможности за получаване на помощта при преместване поради наложителни причини или след определен период в друго жилище, както е например решен въпросът с приспособяването на моторно превозно средство (чл. 75, ал. 3).• В проекта на закона следва да се изпълнят многобройните препоръки на омбудсмана и да се промени процедурата за изплащане на целевите помощи за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги (чл. 77), като средствата започнат да се превеждат директно от държавата на заведенията, в които са осъществявани процедурите, както е например при паричните помощи за профилактика и рехабилитация, изплащани от Националния осигурителен институт. По същия начин следва да се измени редът за осигуряване на подкрепата за наем (чл. 78), която трябва да се изплаща от държавата директно на общината, която настанява човека с увреждане.	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	-------------------------------------	---

	<ul style="list-style-type: none">• Добре е да се обмисли механизъм за подпомагане на хората с увреждания, които са с определени от 50 до 70, 99 % степен на увреждането, регистрирани са в дирекция „Бюро по труда“ като безработни и не са отказали подходяща работа и които нямат пенсия и други доходи. Поради факта, че тези хора с увреждания не отговарят на изискванията за отпускане на социална пенсия за инвалидност (нямат повече от 70, 99 % степен на увреждането), според предложението проект те са оставени единствено с финансовата подкрепа в размер от 10 % от линията на бедност или 34, 8 лв. <p>4. Осигурителни и здравноосигурителни права</p> <ul style="list-style-type: none">• В чл. 84 е отпаднало правото на гражданите да бъдат здравноосигурени за времето, през което са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани. Това право е изрично предвидено в чл. 46 от действащия Закон за интеграция на хората с увреждания и следва да остане като гаранция за гражданите, които полагат грижи за хора с увреждания и	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Месечната финансова подкрепа е предназначена да компенсира разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Целта е да бъдат подпомогнати най-уязвимите лица. Механизмите за подпомагане на безработни хора с увреждания са уредени в друг нормативен акт. Когато регистрирано в дирекция „Бюро по труда“ безработно лице откаже подходяща работа, на същото му се прекратява регистрацията съгласно Закона за насърчаване на заетостта. В случай, че лицето приеме предложената подходяща работа, той/тя се счита за устроен/а на пазара на труда, започва да получава доходи от труд, респективно има осигурителен принос, поради което се ползва с правата по КТ и КСО.</p> <p>Чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване, съдържа действаща разпоредба, според която за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита времето, през което са полагани грижи за лице с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане над 90 на сто, което постоянно се нуждае от чужда помощ. Стажът се зачита на едно от</p>
--	---	---	--

	<p>които поради една или друга причина не са включени в механизма на личната помощ или в друга асистентска услуга. Изречението в чл. 84 е недовършено и е „Времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани, се зачита при условията и по реда на чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Необходимо е да се предвидят изменения в чл. 84 от проекта и в чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване, въз основа на които времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани, да се зачита освен за осигурителен стаж при пенсиониране, но и за осигурителен стаж за останалите осигурителни рискове по Кодекса за социално осигуряване. • Необходимо е в чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване да се включат и децата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане под 90 на сто, които 	<p>Частично се приема</p> <p>Приема се.</p>	<p>следните лица: съпруг (съпруга), родител (осиновител) или един от родителите на майката или бащата на лицето с увреждане. Осигурителен стаж се зачита, при условие че за това време лицето, полагало грижите, не е било осигурено и не е получавало лична пенсия.</p> <p>В Закона за здравноосигуряване са уредени здравното осигуряване в Република България и свързаните с него обществени отношения. Необосновано е дублирането на тези разпоредби в законопроекта.</p> <p>Предложението е в противоречие с Кодекса за социалното осигуряване. Със законопроекта е предвидено изменение в Кодекса за социално осигуряване, във връзка със зачитане за осигурителен стаж при пенсиониране времето, през което са полагани грижи за лице с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане над 90 на сто, както и за дете с определена чужда помощ, което се нуждае постоянно от чужда помощ.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	---	---

	<p>постоянно се нуждаят от чужда помощ.</p> <p>5. Индивидуалната оценка на потребностите</p> <ul style="list-style-type: none"> Отпаднала е предвидената в предходни варианти на проекта възможност социалните работници да приемат изискваните документи за изготвяне на индивидуалната оценка в дома на човека с увреждане. Това е важно условие хората с увреждания, които са без близки и роднини и са неподвижни, да подадат искането за извършване на оценката на потребностите и останалите необходими документи и да бъдат подкрепени. <p>6. Достъпна среда и Фонд „Мобилност и достъпна среда“</p> <ul style="list-style-type: none"> Достъпната среда следва изрично да се изведе като област на подкрепа в чл. 5 от проекта. Следва изрично да се предвиди, че хората с увреждания като физически лица имат право да кандидатстват и да получават подкрепа от фонда за осигуряване на необходимата им достъпност. Функциите на фонда следва да се регламентират в Закона за хората с увреждания, а не в правилника за прилагане на закона. <p>7. Специалната закрита по чл. 333</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Предложението за създаване на фонда се оттегля от законопроекта. Текстовете са прецизирани, като е уредена подкрепата за хората с увреждания в тази област, вкл. правото на кандидатстване за финансиране за осигуряване на необходимата им достъпна среда.</p> <p>Отразено е в законопроекта</p>
--	--	---	--

	<p>от Кодекса на труда</p> <ul style="list-style-type: none">• Омбудсманът е против отпадането на специалната закрила за всички хора с увреждания, които са наети на работа.• В случай че предложението за отпадането на специалната закрила бъде оставено в проекта на закона, то следва да бъде изрично предвидено, че ще действа само за трудови договори, сключени след влизане в сила на закона.• За заварените трудови правоотношения ще бъде справедливо закрилата да остане. <p>8. Специализираният орган за правата на хората с увреждания</p> <ul style="list-style-type: none">• Специализираният орган не е ясно разписан. Неправилно е статутът, устройството и функциите на органа да бъде оставено за разрешаване в подзаконов нормативен акт, какъвто е правилника за прилагане на закона.• Не е уточнено кой ще отпуска и ще изплаща финансовата подкрепа на хората с увреждания, след като специализираният орган започне дейността си. <p>9. Координационният механизъм</p> <ul style="list-style-type: none">• Не е ясна структурата на координационния механизъм и как ще функционира.• Не ясна каква ще е ролята на Агенцията за хората с увреждания в	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	-------------------------------------	---

	<p>този процес, както и съответно на новия Специализиран орган за правата на хората с увреждания в него.</p> <p>10. Достъп до правосъдие и правна защита</p> <ul style="list-style-type: none">• В Раздел V, „Достъп до правосъдие и правна защита“, чл. 67 не е уточнено кой орган ще определя мерките за подкрепа и какъв ще е редът за предоставяне на подкрепата.• Ако не се конкретизират текстовете, може да се добави препращане към отделен закон (закона за физическите лица и мерките за подкрепа) <p>11. Медицинските изделия и помощните средства</p> <ul style="list-style-type: none">• В чл. 61 е предвидено, че министърът на труда и социалната политика съгласувано с министъра на здравеопазването утвърждава ежегодно списъци на помощните средства, приспособления и съоръжения и медицинските изделия за хората с увреждания. Добре е до влизането в сила на новия механизъм за финансиране и предоставяне на помощните средства, приспособления и съоръжения и медицинските изделия изрично да се предвиди, че списъците ще бъдат предварително обсъждани с представители на хората с увреждания.• Условията за контрол на дейностите по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления,	<p>Приема се.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Уредено е в законопроекта.</p> <p>Това е действаща практика.</p> <p>Законопроектът урежда обществените отношения, които касаят основните права на хората с увреждания, а редът</p>
--	--	---	---

	<p>съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания, са оставени за определяне с наредба на министъра на труда и социалната политика (чл. 94, ал. 9). Те следва да са в закона.</p> <ul style="list-style-type: none">• Не е ясно как се определят сроковете, за които се отпускат целевите помощи, условията и редът за изплащането средствата, като няма препращане към правилника за прилагане на закона. <p>12. Приобщаващото образование</p> <ul style="list-style-type: none">• Сериозен проблем, който не е намерил решение в проекта на закона, е достъпът до образователната система на децата с увреждания, приети за по-дълго лечение в лечебни заведения.• Оказва се на практика, че след затварянето на болничните училища децата с увреждания срещат затруднения да получават необходимото им обучение. Пример са децата с церебрална парализа в Момин проход.• В тази връзка в проекта на закона и в Закона за предучилищното и училищното образование следва да се предвиди гъвкав механизъм, който да гарантира достъп на всички деца с увреждания до образование. <p>13. „Представителните организации“</p> <ul style="list-style-type: none">• Предназначението и условията за финансиране на „представителните	<p>Принципно се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>и условията се уреждат с правилник за прилагане на закона.</p> <p>Законопоректът предвижда редът и условията за отпускане, изменение, спиране, прекратяване и възобновяване на финансовата подкрепа да се уредят с правилника за прилагане на закона.</p> <p>Бележката е извън обхвата на законопроекта.</p> <p>На законово ниво се въвеждат общите и специфични критерии за национална представителност на организациите на и за хората с увреждания и се дефинират условията за признаването</p>
--	---	--	---

	<p>организации“ следва да са в закона,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Необходимо е изрично да се предвидят задължения за финансираните от държавата организации за публичност и прозрачност при разходването на отпускнатите им средства. • В проекта на закона следва да се разпишат ясни механизми за контрол на отпусканите от държавата средства. <p>Други бележки по законопроекта:</p> <p>14. В чл. 5, ал. 2, т. 4 достъпността и разумните улеснения не следва да се ограничават само до тези в домашна, учебна и трудова среда“. Неправилно е</p>	<p>Приема се.</p>	<p>им за национално представителни. Регламентират се финансовата подкрепа за национално представителните организации на и за хората с увреждания, осигурена под формата на субсидия от държавния бюджет, както и контролът по отношение на изпълнението на субсидираните от държавата дейности. Посочена е възможността юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейности в обществена полза в областта на правата за хората с увреждания да кандидатстват за осигуряване на финансиране от държавния бюджет на проекти, по реда на Закона за юридически лица с нестопанска цел. По този начин е налице предпоставка да се избегне неравнопоставеността между организациите и да се спомогне за насърчаване на сътрудничеството между тях и обединяване на усилията им за защита на правата на хората с увреждания. Редът и условията за предоставяне на субсидиите ще бъдат уредени на подзаконово ниво.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	-------------------	--

	<p>пропуснато изграждането на достъпност и поставянето на разумни улеснения в транспорта, в социалните служби, в болниците и т.н. Предлагам да отпадне изброяването, като остане само „достъпност и разумни улеснения“.</p> <p>15. В чл. 6 по отношение на чужденците с увреждания не е посочено как се установява увреждането им.</p> <p>16. В чл. 9, ал. 1, т. 8 следва да се изясни, като към „координира и отговаря за изпълнението на националните ангажменти по прилагане на Конвенцията за правата на хората с увреждания, както и за международното законодателство“, се добави международното законодателство във връзка с правата на хората с увреждания.</p> <p>17. В чл. 10, ал. 4, т. 5 текстът следва да е „Агенцията за хората с увреждания извършва постоянен контрол на дейностите по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания“, а не на шест месеца както сега е регламентирано. Може да се регламентира представяне на отчети по извършваната контролна дейност.</p> <p>18. В чл. 10, ал. 4, т. 8 е предвидено, че Агенцията за хората с увреждания разработва програми и финансира проекти за стимулиране на стопанската инициатива в интерес на хората с увреждания. Следва да се добави, че се</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Уредено е в законопроекта. Стопанската инициатива в интерес на хората с увреждания обхваща насърчителни режими за осигуряване на условия и възможности за заетост в обичайна и специализирана работна</p>
--	--	--	---

	<p>разработват и програми за заетост в обичайна среда и специализирани предприятия.</p> <p>19. В чл. 11, ал. 4, т. 8 е предвидено, че специализираният орган участва в механизма за координиране на политиката за правата на хората с увреждане и в случаите на нарушение докладва на компетентните институции за предприемане на действия. Необходимо е да се предвиди, че органът може и да сезира компетентните институции. Не е изяснен статута на органа в механизма за координиране.</p> <p>20. В чл. 12 е необходимо да се коригира изписването на чл. 33, т. 3, което да се замени с параграф 3 от Конвенцията за правата на хората с увреждания. Омбудсманът на Република България се изписва с малко „о“.</p> <p>21. В чл. 13 е подходящо да се предвиди възможност омбудсманът и Комисията за защита от дискриминация да се договарят относно срока за администриране на дейността от съответната институция.</p> <p>22. В чл. 15 е добре да се използва по-общ термин - напр. само „консултации“, а не „технически</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>среда.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Дейността на Съвета за наблюдение се администрира чрез администрацията на Омбудсмана на Република България и на Комисията за защита от дискриминация на ротационен принцип за срок от две години. Организацията и дейността на Съвета за наблюдение ще се определят с правилник, приет от Съвета.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	--	---

	<p>консултации“. Да се препоредят точките съобразно значимостта на изброените дейности,</p> <p>23. Областните съвети в чл. 20 не са ясно разписани като дейност и няма препащане към правилника за прилагане на закона.</p> <p>24. В чл. 23 следва да се уточни как чужденците с увреждания и лицата с двойно гражданство подават искане за извършване на оценката на потребностите и как се установява вида и степента на увреждането им.</p> <p>25. В чл. 24, т. 2 трябва да се поясни, че родителят (осиновителят), настойникът или попечителят на човек с увреждане могат да направят искането за извършване на оценка на потребностите, когато става въпрос за деца или лица с ограничена дееспособност.</p> <p>26. В чл. 25, ал. 2, т. 3 е необходимо да се допълни, че документите могат да се подават по електронен път при спазване на Закона за електронните съобщения.</p> <p>27. В чл. 26, т. 10 следва да се уточни какво се разбира под „наличие на допълнителни проблеми“.</p> <p>28. В чл. 27, ал. 1, т. 2 следва да се</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Уредено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта. Редът и условията са еднакви за всички правоимащи.</p> <p>В конкретната разпоредба е посочен кръгът от хората имащи правото да инициират изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите, а определянето на попечител или настойник на лицата с ограничена дееспособност е обект на други нормативни актове.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	--	---

	<p>добави към „констатации за наличните функционални дефицити на човека с увреждане на база на събраната информация по чл. 26 и поставяне на цел/ цели“ и „за обкръжаващата среда“.</p> <p>29. В чл. 29 е подходящо да се отбележат и стандарти (като ICF или други стандарти), които ще бъдат използвани за създаване на методиката за индивидуалната оценка.</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Към настоящия момент не може да се препраща към Международната класификация за функционирането на човека, уврежданията и здравето (ICF). Преводът на ICF е резултат от изпълнението на Процедура 1 по проект BG05M9OP001-3.010 „Експертиза на работоспособността“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020, с бенефициент Министерството на труда и социалната политика, с партньори - Министерство на здравеопазването и Националния осигурителен институт. Основните дейности по проекта са свързани с Концепцията за реформиране на системата за експертиза на работоспособността и предвиждат осигуряване на експертна подкрепа за интегриране на стандартите на ICF на СЗО в дейността на Комисиите за медицинската експертиза (КМЕ) и Комисиите за експертиза на работоспособността (КЕР); осигуряване на експертна подкрепа за разработване на методики за работа на КМЕ и КЕР, както и обучение на</p>
--	--	------------------------------	--

	<p>30. В чл. 49 не става ясно защо във фонд „Заетост на хората с увреждания“ са включени представители на Национално представителните организации на работодателите, а са пропуснати представителите на хората с</p>	<p>Приема се.</p>	<p>служителите в КМЕ и КЕР за работа с новите методики. В изпълнение на Дейност 1 е проведено проучване на опита на държави-членки на ЕС (Франция и Италия), които прилагат ICF стандартите на СЗО и са ратифицирали Конвенция № 37 на МОТ относно осигуровката за инвалидност (индустрия и др.), 1933г. Следващ етап е получаване на одобрение от СЗО, с която е сключено споразумение в този аспект, за предоставяне на правата за публикуване. За целта е необходимо преводът на документите технически да се оформи във формат, съответстващ на изискванията на СЗО. След представянето им в офиса на СЗО в гр. Женева и получаването на одобрение, материалите ще бъдат отпечатани в договорения тираж. Едва след получаване на одобрение от СЗО е допустимо прилагането на тези стандартите и тяхното разпространение на национално ниво.</p> <p>Предложението се оттегля от законопроекта. Текстовете са прецизирани.</p>
--	--	-------------------	--

	<p>увреждания.</p> <p>31. В чл. 49 не е ясно кой назначава директора на фонд „Заетост на хората с увреждания“ и той какви правомощия има.</p> <p>32. В чл. 50, ал. 2 е предвидено, че специализираните предприятия осигуряват подкрепящ персонал, но не е дадена дефиниция на „подкрепящ персонал“ и не е уточнено какъв следва да е процентът на този персонал.</p> <p>33. В чл. 56, ал. 2, т. 1 в примерното изброяване да се включат и светофарните уредби; В отделен текст или в подзаконовия акт да се гарантира, че озвучаването на светофарните уредби ще е стандартизирано в цялата страна. Към момента звуковата сигнализация на светофарните уредби за хората със нулево или слабо зрение е различна за различните населени места в България. Нещо повече, когато звукът е еднакъв за цвят Зелено за всички озвучени посоки на пресичане на едно кръстовище, озвучаването води до объркване и представлява сериозна опасност за злополуки.</p> <p>34. В чл. 56, ал. 2, т. 6 следва да се допълни „на Брайл и лесна за четене версия“.</p> <p>35. В чл. 58 е добре да се добави и „специализиран транспорт за хората с увреждания“.</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението се оттегля от законопроекта. Текстовете са прецизирани.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Предложението е извън обхвата на законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>В законопроекта е уредена разпоредба за осигуряване на достъпен транспорт за обществено ползване за хората с увреждания.</p>
--	--	---	---

	<p>36. В чл. 64, във връзка с ангажиментите на Българската национална телевизия, Българското национално радио и Българската телеграфна агенция, не се включват задължения за използване жестовия език, лесната за четене информация, Брайла и достъпната електронна информация (там където е приложимо).</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>
<p>Сдружение "Защита на правата на хората с аутизъм в България" относно проекта на Закон за хората с увреждания.</p>	<p>С настоящото бихме искали отново да изразим своето становище относно проекта на Закон за хората с увреждания, който е предложен за обществено обсъждане и необходимостта от цялостна реформа в сферата на хората с увреждания. Оценяваме усилията на МТСП и всички участници в работните групи настоящия проектозакон да отговаря на изискванията на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, както и заложените положителни промени във финансовата подкрепа за ХУ, но няма как да не отбележим, че липсата на основните задължителни промени, които следва да предхождат създаването на този закон, като например:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ратифициране на Факултативния протокол към Конвенцията и респективно синхронизиране на цялото законодателство, което се отлага вече няколко години • синхронизирането на 		

	<p>утвърдените международни стандарти на СЗО</p> <ul style="list-style-type: none"> • методика за оценяване на степента на увреждане и в социален контекст, • методика за оценка на потребностите от подкрепа, т.е. биопсихосоциалния модел, • адекватни условия за труд, разнообразна лична помощ с установен механизъм на предоставяне и т.н. води до изготвянето на един противоречив проект, пълен с препратки и отложени срокове, който като цяло не отговаря на изисквания на Конвенцията, който сам по себе си не е реформа и може да бъде само отправна точка за реализиране на правилните реформи. <p>За да е налице поне това условие, следва да се извършат необходимите предварителни промени, така че законът реално да бъде приведен в съответствие с Конвенцията и да постави началото на необходимите реални реформи в политиките, насочени към деца и възрастни с увреждания, за които настояваме от години.</p> <p>I. Основни несъответствия на проекта с Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания</p> <p>A. Обхват и определения, съгласно чл. 1 от Конвенцията</p> <p>Още в своята същност и основа проектозаконът противоречи на</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>Законопроектът е разработен в съответствие с изискванията на Конвенцията за правата на хората с</p>
--	--	------------------------------------	--

	<p>Конвенцията с определението за хора с трайни увреждания. Самото определение на „хора с трайни увреждания“ („на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто увреждане“) изключва хора с по-ниска степен на увреждане съгласно ЕР на ТЕЛК, въпреки че то също може да е трайно и да води до "трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото, равноправно с останалите", както е определението за „хора с увреждания“ по Конвенция. Оттук наметне следва, че законът е само за хората с ЕР на ТЕЛК над 50%: "Чл. 21. (1) Хората с трайни увреждания съобразно индивидуалната оценка на потребностите имат право на подкрепа по реда на този закон:". Така формулиран, този текст обезсмисля индивидуалната оценка на потребностите за останалите „хора с увреждания“ по Конвенция - т.е. законът така ограничава правото на всички хора с увреждания да получат необходимата им подкрепа.</p> <p>Всичко това се дължи на следните факти:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Факта, че медицинската експертиза и в този нов закон продължава да е основният документ,		увреждания на ООН и с действащото законодателство.
--	---	--	--

	<p>база за реализиране на правата на хората с увреждания и подкрепа за премахване на бариерите пред тях, а не документ, който отразява само медицинският аспект на увреждането.</p> <p>2. Факта, че медицинската експертиза във вида, в който се извършва в момента установява само степен на увреждане от медицинска гледна точка, като автоматично приравнява степента на работоспособност към тази степен на увреждане, без да се взема под внимание оценката на функционалността на човека. В резултат човекът с увреждане получава процент негодност, от който почти директно зависи и какъв комплекс от подкрепа ще получи, т.е., за да получи някаква компенсация за увреждането си, човекът трябва да бъде обявен за неработоспособен, дори и да може да работи и функционира в някаква степен.</p> <p>Важно е да се разбере, че Медицинската оценка трябва да се съдържа в една разширена епикриза, съобразена с Концептуалната Рамка за Здравеопазване на Световната Здравна Организация, т.е. класификациите на СЗО - ICD, ICF, ICHI & ISO 9999 и взаимовръзките между тях.</p> <p>Медицинската оценка трябва да се използва като база за комплексна индивидуална оценка по био-психосоциалния модел, заложен в Конвенцията, която включва нуждата от</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>се</p> <p>Медицинската експертиза не е предмет на този законопроект. Към настоящия момент не може да се препраща към Международната класификация за функционирането на човека, уврежданията и здравето (ICF). Преводът на ICF е резултат от изпълнението на Процедура 1 по проект BG05M9OP001-3.010 „Експертиза на работоспособността“ по Оперативна програма „Развитие на</p>
--	--	-----------------------------	---

	<p>рехабилитация, технически помощни средства, медицински изделия, лична помощ, адаптиране на жилище или лично превозно средство, помощ в дома, в училище, на работното място. При био-психо-социалния модел на оценка на потребностите е избегнато класифицирането на човека като увреден, а се оценяват потребностите от подкрепа, които състоянието му налага. Така се прилага Конвенцията, която отхвърля представата за увреждането като характеристика на личността, а го разбира като резултат от срещата на човека със социални бариери. Този модел за организация на достъпа до социална подкрепа гарантира равнопоставеността на човека с увреждане чрез обективността на процедурите и методиката за оценка на потребностите. Гарантира се обществената справедливост, че всяко лице ще получава подкрепата, от която се нуждае, за да се компенсират ограниченията, свързани с увреждането или състоянието му, без да получава повече от колкото му е необходимо. Всичко това няма как да стане в ситуация, в която нямаме дори превод на международните стандарти, които определят критериите за тази медицинска оценка и служителите на ТЕЛК не са обучени как да боравят с тези международни стандарти. Идентично е положението и със служителите на АСП, за които се планира да изпълняват индивидуалните</p>		<p>човешките ресурси“2014-2020, с бенефициент Министерството на труда и социалната политика, с партньори - Министерство на здравеопазването и Националния осигурителен институт. Основните дейности по проекта са свързани с Концепцията за реформиране на системата за експертиза на работоспособността и предвиждат осигуряване на експертна подкрепа за интегриране на стандартите на ICF на СЗО в дейността на Комисиите за медицинската експертиза (КМЕ) и Комисиите за експертиза на работоспособността (КЕР); осигуряване на експертна подкрепа за разработване на методики за работа на КМЕ и КЕР, както и обучение на служителите в КМЕ и КЕР за работа с новите методики. В изпълнение на Дейност 1 е проведено проучване на опита на държави-членки на ЕС (Франция и Италия), които прилагат ICF стандартите на СЗО и са ратифицирали Конвенция № 37 на МОТ относно осигуровката за инвалидност (индустрия и др.), 1933г. Следващ етап е получаване на одобрение от СЗО, с която е сключено споразумение в този аспект, за предоставяне на правата за публикуване. За целта е необходимо</p>
--	---	--	---

оценки. В ситуация, в която искаме да модернизираме цялата система, за да изведем реформата за децата и хората с увреждане до нивото на 21 век, сами се поставяме в парадокс, който създава административен и нормативен абсурд и в който е невъзможно практически да се работи ефективно. В тази връзка би следвало основа за ползване на всички права по този закон да е Индивидуалната оценка на потребностите – резултатите от нея. Нивото/ степента на потребностите на хората с увреждания е това, което би следвало да определя необходимата индивидуална подкрепа.

Поради посочените по-горе мотиви, предлагаме следните конкретни изменения в текстовете:

В така разписания чл. 71 финансовата подкрепа зависи изцяло от степента на увреждането, определена в медицинската експертиза за нетрудоспособност и по никакъв начин не е съобразена с индивидуалните потребности на човека с увреждане, което е в противоречие с чл. 69. Напълно е възможно да се окаже, че финансовите разходи, произтичащи от увреждането, които извършва едно лице с по-висока степен на увреждане, съгласно оценката от медицинската експертиза, са значително по-ниски от тези на лице с по-висока степен на увреждане съгласно същата оценка поради вида на увреждането му и

преводът на документите технически да се оформи във формат, съответстващ на изискванията на СЗО. След представянето им в офиса на СЗО в гр. Женева и получаването на одобрение, материалите ще бъдат отпечатани в договорения тираж. Едва след получаване на одобрение от СЗО е допустимо прилагането на тези стандартите и тяхното разпространение на национално ниво.

	<p>конкретните потребности. В тези случаи се изпада в ситуация на дискриминация, аналогично на случая с „дискриминационните интеграционни добавки“. Отчитаме факта, че към момента липсва готовност размерът на месечната финансова подкрепа да се определи въз основа на оценка на индивидуалните потребности, затова настояваме чл. 71 да приеме следния вид:</p> <p>Чл. 71. (в сила от 01.01.2019 г.) До изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл. 21, право на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т.1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. от 50 до 70,99 % степен на увреждането в размер на 10 % от линията на бедност; 2. от 71 до 90 % степен на увреждането в размер на 15 % от линията на бедност; 3. над 90 % степен на увреждането, вкл. с чужда помощ, в размер на 25 % от линията на бедност; 4. над 90 % степен на увреждането с чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност в размер на 57 % от линията на бедност. <p>§ 17. (1) – да отпадне</p> <p>2. Налице е реална опасност хора (над 18г.) с увреждания с от 50% до 70%</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Систематичното място на разпоредбата е в Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта.</p>
--	--	----------------------	--

	<p>нетрудоспособност, които нямат трудов стаж, да останат с месечен доход в размер на 34.8 лв. Те нямат право на социална пенсия, но и на практика изключително рядко успяват да си намерят работа поради стигматизирането им. Настояваме в периода, в който тези хора не получават доходи от трудова заетост, те да получават финансова подкрепа, гарантираща минимума за тяхното съществуване. В съответствие с гореизложеното настояваме за следната промяна:</p> <p>Създава се нов член</p> <p>71а (1) Хората с трайни увреждания над 18 г., които не получават доходи от трудова заетост имат право на финансова помощ за компенсиране на липсата на доходи от трудова заетост в размер на 40% от размера на линията на бедност при следните условия:</p> <ol style="list-style-type: none">1. не получават социална пенсия за инвалидност по реда на КСО2. не получават обезщетение за безработица по реда на КСО3. не получават месечна финансова помощ по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца4. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта и са в процес на активно търсене на работа <p>(2) Изплащането на финансовата помощ</p>	Не се приема.	<p>Предложението не кореспондира с разпоредбата. Налице е противоречие с разпоредбите на КСО. Месечната финансова подкрепа е предназначена да компенсира разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Механизмите за подпомагане на безработни хора с увреждания са уредени в друг нормативен акт. Подобен вид подпомагане е регламентиран в Закона за социалното подпомагане.</p>
--	--	---------------	--

	<p>по ал. 1 се прекратява при:</p> <ol style="list-style-type: none">1. започване на трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по КСО2. прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта <p>Остава неясен въпросът кой ще изплаща финансовата подкрепа след създаването на Специализирания орган – предлагаме това да бъдат неговите звена.</p> <p>В. Лична помощ, съгласно чл. 19 от Конвенцията</p> <p>В проекта на Закон за хората с увреждания се въвежда лична помощ, съгласно чл. 19 на Конвенцията, но отново в противоречие на същността на личната помощ като право на хората с увреждания с приравняването ѝ към социалните услуги, каквото не е тя всъщност. Настояваме личната помощ да се разграничи от социалните услуги.</p> <p>Поради това, предлагаме следните конкретни предложения по текстовете:</p> <p>Чл. 21 да приеме следния вид:</p> <p>Чл. 21. (1) Хората с трайни увреждания съобразно индивидуалната оценка на потребностите имат право на подкрепа по реда на този закон:</p> <ol style="list-style-type: none">1. осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия;2. покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство;	Приема се.	Ще бъде уредено на подзаконово ниво.
		Приема се.	Отразено е в законопроекта. Текстовете са прецизирани.

	<p>3. приспособяване на жилище;</p> <p>4. балнеолечение и/или рехабилитационни услуги;</p> <p>5. наем на общинско жилище;</p> <p>6. ползване на социални услуги</p> <p>7. месечна финансова подкрепа.</p> <p>8. лична помощ</p> <p>(2) Редът и условията за ползването на социални услуги по ал. 1, т. 6 се уреждат със Закона за социалното подпомагане.</p> <p>(3) Обхватът, критериите и оценката на броя часове за предоставяне на лична помощ по ал. 1, т. 6 се уреждат по реда и условията на Закон за личната помощ</p> <p>С. Достъпност и лична мобилност, съгласно чл. 9 от Конвенцията</p> <p>Особено внимание следва да се обърне на осигуряването на достъпност и личната мобилност с цел премахване на физическите бариери пред хората с увреждания. Именно достъпността и личната мобилност са основните предпоставки за възможността хората с увреждания да излязат от домовете си, да могат да се социализират, да се образоват и включат в пазара на труда.</p> <p>В проекта на ЗХУ обаче продължава порочната практика с отпускане на помощни средства и медицински изделия за хората с увреждания. В България все още са най-ниските лимити, на които се реимбурсират</p>		
--	--	--	--

	<p>медицинските изделия и помощни средства за хората с увреждания в ЕС. Предоставянето на паричен еквивалент за закупуване на помощни средства е доказана порочна практика за неефективно разходване на средства и обогатяване на всички звена по веригата за сметка на лицата с увреждания. Предложенията ни в тази насока винаги са били:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Отпускането на помощни средства и медицинските изделия да бъде делегирано на МЗ, като то съблюдава и качество и предписанията на лекуващия лекар относно вида и модела. • Да се осигури безвъзмезден достъп до всички видове помощни средства в натурално измерение, списъците с ПСПСМИ да включват всякакви устройства ниско- и високотехнологични, които компенсират дефицита на човешкото тяло и сетива, предизвикан от заболяването/увреждането. • Възможност семействата да подпомагат с поносим депозит стойността на ПС (каквато е например практиката в Израел), който да се възстановява при изчерпване на необходимостта от ползване на ПС; • Да бъде дадена възможност на АХУ да организира приемането на използвани и вече ненужни ПС, ремонта и рециклирането им и предоставянето 	<p>Частично се приема.</p>	<p>С цел усъвършенстване на механизма за отпускането и заплащането на медицинските изделия, приспособления, съоръжения и помощни средства, от страна на Министерството на здравеопазването са предприети действия за законодателни промени в сферата на здравеопазването. ПСПСМИ ще се предоставят и финансират от органите на здравеопазването, предвид тяхната функционална компетентност. Считано от 01 януари 2020 г. се предвижда финансирането и предоставянето на ПСПСМИ за хората с увреждания да се осъществява от Министерството на здравеопазването и/или Националната здравноосигурителна каса и да се въведе нов механизъм за тяхното отпускане (в натурално измерение) и стандарти за качество. В тримесечен</p>
--	---	----------------------------	--

	<p>им на други потребители;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Да се предоставят правомощия на АХУ да координира дейността по насърчаване на собствено българско производство на ПС. Да се предостави подпомагане за осъществяването на тази дейност от социални предприятия на лица с увреждания. Промяна в механизма за финансиране и отпускане на ПСПСМИ е въведена от 01.01.2020 г. в проектозакона едва в § 18 ПЗР. Създаването на адекватен работещ механизъм в тази сфера може да се извърши при използване на вече утвърдени практики и взаимовръзки между класификаторите и стандартите на СЗО, които следва да се внедрят и в България. Тук отново възниква несигурност по отношение на адекватното прилагане на тази разпоредба, разписана в този най-общ вид в проектозакона. <p>D. Координиращ механизъм, съгласно чл. 33 от Конвенцията</p> <p>В проекта на Закон за хората с увреждания в изпълнение на изискванията на чл. 33 от Конвенцията се въвеждат орган за мониторинг (Съвет за наблюдение) и орган за координация (специализиран орган). И този основен закон обаче се изготвя основно от МТСП и Министерът на труда и социалната политика продължава и в него да е отговорният орган за разработване, координиране и осъществяване на държавната политика</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>срок от влизането в сила на закона, Министерът на здравеопазването и управителят на Националната здравноосигурителна каса трябва да изработят и утвърдят новия механизъм и стандарти за качество на ПСПСМИ за хората с увреждания.</p> <p>Законопроектът е разработен в съответствие с изискванията на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН.</p> <p>Законопроектът предвижда предоставянето на всички мерки на подкрепа да се осъществява от една структура, която да подпомага адекватно хората с увреждания и да създава възможност на държавата по-ефективно да организира и координира политиката по приобщаването им. Механизъмът за</p>
--	---	------------------------------------	--

	<p>за хората с увреждания, както и за координирането ѝ на хоризонтално ниво. На специализираният орган, който се създава в съответствие с изискването чл. 33 на Конвенцията за „създаването или определянето на координиращ механизъм в държавната администрация за улесняване провеждането на свързани дейности в различни сектори и на различни равнища“, и на който би трявало да се делегират тези функции по координация, се вменяват основно функциите по изготвяне на индивидуалната оценка и консултативни функции по отношение на провежданите политики. Това отново е в противоречие с изискванията на Конвенцията и няма да доведе до необходимите резултати и посочваните цели.</p> <p>Е. Работа и заетост, съгласно чл 27 от Конвенцията</p> <p>В проектозакона се предвиждат ангажименти за работодателите - квоти за наемане на хора с увреждания, както и санкции за неизпълнение, но реално липсва механизъм за подкрепа на работодателите за ефективно и устойчиво действие на тези мерки. Квотите по сега действащия механизъм на НМЕ ще бъдат запълвани от хора с ТЕЛК решения, а не от „хора с увреждания“ и няма да има никакъв ефект от тези мерки. Да не говорим, че тези задължителни условия, вместо да</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>координация предполага комуникация между различните държавни органи в секторните политики, така че да се гарантира достъпа на хората с увреждания до публичния ресурс.</p>
--	---	------------------------------------	---

подпомагат хората с увреждания, в този си вид само ще доведат до тяхното унижение, поставени в светлината на задължително наемане без осигуряване на необходимата подкрепа. В този аспект също считаме, че разделът няма да отговори на изискванията на Конвенцията, поради факта, че отново насоките са към хора с ЕР на ТЕЛК над 50%, а не на хора с увреждания, които имат нужда от подкрепа за преодоляване на бариери в средата.

Г. Участие в политическия и обществения живот, съгласно чл. 28 от Конвенцията

В проекта на Закон за хората с увреждания няма никаква промяна по отношение на националното представителство и субсидирането на НП НПО, съобразно нашите искания, което е в противоречие с условието за равнопоставено участие на хората с увреждания в обществения и политически живот, съгласно чл. 28 и чл. 33, т. 3 на Конвенцията

В последните години се доказва, че Национално представителните неправителствени организации (НП НПО) на и за хората с увреждания, въпреки че сред тях има родителски такива, не могат да представляват и защитават правата на огромна част от децата и младежите с увреждания, както и нас, техните родители. Привилегиите на НП НПО изземват и нарушават правото на пряк диалог с

	<p>институционалната власт, което се полага на всеки човек, семейство и организация. Това беше доказано на работната група за новия Проект за ЗХУ, където до срещата с Министър-Председателя на Република България не беше взето под внимание нито едно от основателните ни предложения. Налице е доказано изразходване на субсидиите за организационна издръжка, за проекти за лични ползи на ръководствата и/или близки потребители на услуги, но не и на общността, която би трябвало да представляват. Освен това, привилегиите на НП НПО поставят в неравнопоставеност останалите Неправителствен организации (НПО), работещи в защита на правата на хората с увреждания. Това доказва наличието на скрита дискриминация и ги превръща в административен придатък за обслужване на административните интереси на МТСП, а не на хората с увреждания. Това условие би следвало да се промени с цел създаване на адекватни политики в областта на хората с увреждания, които не се определят от лични финансови интереси</p> <p>Поради посочените по-горе мотиви, предлагаме следните конкретни изменения в текстовете:</p> <p>1. Навсякъде в текста терминът „национално представителни организации на и за хората с увреждания“ и терминът „представителни организации на и за</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Термините са съобразени с насоките на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания. По-горе обосновани мотиви на</p>
--	--	----------------------	--

	<p>хората с увреждания“ да се замени с „организации на хора с увреждания“</p> <p>2. Чл. 9. (1) т. 5 да отпадне</p> <p>3. В Допълнителните разпоредби §1 да се промени така:</p> <p>т. 13. Да отпадне, а т. 14 да има следния вид:</p> <p>т. 14 „Организации на хора с увреждания“ са юридически лица с нестопанска цел в обществена полза, чиито цели и дейност са в сферата на защита на правата на хората с увреждания, в т.ч. организации на хора с увреждания и организации на представители (роднини или близки) на хора с увреждания</p> <p>4. Чл. 18 (3) да се промени така:</p> <p>Чл. 18 (3) Националният съвет е консултативен орган, в който участват представители на държавата, определени от Министерския съвет, организации на хора с увреждания, национално представителните организации на работниците и служителите, национално представителните организации на работодателите и Националното сдружение на общините в Република България.</p> <p>добавят нови алинеи, както следва:</p> <p>(За) В състава на съвета се включват до</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Частично се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>национално представителните организации на и за хора с увреждания.</p> <p>Заложена функция на министъра на труда и социалната политика.</p> <p>Определенията са съобразени с насоките на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания и Конвенцията за правата на хората с увреждания.</p> <p>Уредено е в законопроекта.</p>
--	--	--	--

	<p>20 организации на хора с увреждания</p> <p>(3б) Членството на организации на хора с увреждания в Националния съвет е с мандат от 2 години и се извършва на квотен и ротационен принцип. Изборът на организации на хората с увреждания се извършва чрез гласуване от всички кандидатстващи организации, като всяка кандидатстваща организация се задължава да гласува едновременно за себе си и за още една кандидатстваща организация. За членове на Националния съвет се избират организациите с най-много гласове, до запълване на квотата.</p> <p>(3в) След изтичането на мандата, членството на съответната организация се прекратява и тя няма право да се кандидатира на избори за Национален съвет в срок от две години.</p> <p>(3г) Избори на нови членове на Националния съвет от организациите на хората с увреждания се провеждат през две години.</p> <p>(7) Членовете на Националния съвет не получават възнаграждение за участието си в него.</p> <p>Настояваме да отпаднат критериите за представителност на организациите, а да се въведат критерии за участие в Националния съвет. В тази връзка да се направят следните промени в текстовете:</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Предложението е дискриминативно. В НСИХУ могат да участват всички организации на и за хора с увреждания, които отговарят на критериите и имат призната национална представителност.</p> <p>Останалите бележки ще бъдат взети под внимание при разработване на подзаконовата нормативна уредба.</p> <p>В досегашната практика членовете на НСИХУ не получават възнаграждение за участието си в него.</p>
--	--	--	--

	<p>5. Глава пета да приеме следното наименование:</p> <p>КРИТЕРИИ ЗА УЧАСТИЕ В НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА ИНЕГРАЦИЯ НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ</p> <p>6. Чл 97 да се промени така:</p> <p>Чл. 97. (1) Организациите на хората с увреждания, които желаят да бъдат членове на Националния съвет, трябва да отговарят на следните общи критерии:</p> <p>1. да са вписани като юридически лица в обществена полза по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел или по Закона за кооперациите най-малко три години преди датата на кандидатстване.</p> <p>2. да имат уставни цели, задачи и дейности с национално значение в областта на защитата на правата и подкрепата на хората с увреждания</p> <p>3. да имат най-малко 3-годишен доказан опит в областта на защитата на правата и подкрепата на хората с увреждания ал. 2, 3, 4,5 – да отпаднат</p> <p>7. Чл. 101 да се промени така:</p> <p>Чл. 101. (1) Държавата осигурява финансова подкрепа на организациите на хората с увреждания:</p> <p>1. Под формата на финансиране от държавния бюджет въз основа на одобрени проекти в областта на правата</p>	<p>Частично се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>На законово ниво се въвеждат общите и специфични критерии за национална представителност на организациите на и за хората с увреждания. Регламентират се също финансовата подкрепа за национално представителните организации на и за хора с увреждания, осигурена под формата на субсидия от държавния бюджет, както и контролът по отношение на изпълнението на субсидираните от държавата дейности. Посочена е и възможността юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейности в обществена полза в областта на правата за хората с увреждания да кандидатстват за осигуряване на финансиране от държавния бюджет на проекти, по реда на Закона за юридически лица с нестопанска цел. По този начин е налице предпоставка да се избегне неравнопоставеността между организациите и да се спомогне за насърчаване на сътрудничеството между тях и обединяване на усилията им за защита на правата на хората с увреждания.</p>
--	---	---	--

	<p>за хората с увреждания.</p> <p>2. Под формата на финансиране от европейските фондове по програми и проекти, насочени към хората с увреждания.</p> <p>II. Други конкретни предложения за промени по текстове</p> <p>Чл. 84 да се промени така:</p> <p>Чл. 84. Времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани, се зачита за осигурителен стаж при пенсиониране при условията и по реда на чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване. За същия период лицата се ползват с правата по реда на чл. 40, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване.</p>	Частично се приема.	<p>Предложението е в противоречие с Кодекса за социалното осигуряване.</p> <p>Чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване, съдържа действаща разпоредба, според която за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита времето, през което са полагани грижи за лице с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане над 90 на сто, което постоянно се нуждае от чужда помощ. Стажът се зачита на едно от следните лица: съпруг (съпруга), родител (осиновител) или един от родителите на майката или бащата на лицето с увреждане. Осигурителен стаж се зачита, при условие че за това време лицето, полагало грижите, не е било осигурено и не е получавало лична пенсия.</p> <p>В Закона за здравноосигуряване са уредени здравното осигуряване в Република България и свързаните с него обществени отношения. Необосновано е дублирането на тези разпоредби в законопроекта.</p> <p>Със законопроекта е предвидено изменение в Кодекса за социално</p>
--	---	---------------------	--

		<p>осигуряване, във връзка със зачитане за осигурителен стаж при пенсиониране времето, през което са полагани грижи за лице с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане над 90 на сто, както и за дете с определена чужда помощ, което се нуждае постоянно от чужда помощ.</p>
<p>Конфедерация за защита правата на децата</p>	<p>С настоящото бихме искали отново да изразим своето становище относно проекта на Закон за хората с увреждания, който е предложен за обществено обсъждане и необходимостта от цялостна реформа в сферата на хората с увреждания. Оценяваме усилията на МТСП и всички участници в работните групи настоящия проектозакон да отговаря на изискванията на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, както и заложените положителни промени във финансовата подкрепа за ХУ, но няма как да не отбележим, че липсата на основните задължителни промени, които следва да предхождат създаването на този закон, като например:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ратифициране на Факултативния протокол към Конвенцията и респективно синхронизиране на цялото законодателство, което се отлага вече няколко години • синхронизирането на утвърдените международни стандарти 	<p>Предложенията са идентични с изложените от Сдружение „Защита на правата на хората с аутизъм в България“.</p> <p>По-горе мотиви.</p>

	<p>на СЗО</p> <ul style="list-style-type: none">• методика за оценяване на степента на увреждане и в социален контекст,• методика за оценка на потребностите от подкрепа, т.е. биопсихосоциалния модел,• адекватни условия за труд, разнообразна лична помощ с установен механизъм на предоставяне и т.н. <p>води до изготвянето на един противоречив проект, пълен с препратки и отложени срокове, който като цяло не отговаря на изисквания на Конвенцията, който сам по себе си не е реформа и може да бъде само отправна точка за реализиране на правилните реформи. За да е налице поне това условие, следва да се извършат необходимите предварителни промени, така че законът реално да бъде приведен в съответствие с Конвенцията и да постави началото на необходимите реални реформи в политиките, насочени към деца и възрастни с увреждания, за които настояваме от години.</p> <p>I. Основни несъответствия на проекта с Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания</p> <p>A. Обхват и определения, съгласно чл. 1 от Конвенцията</p> <p>Още в своята същност и основа проектозаконът противоречи на Конвенцията с определението за хора с</p>		
--	---	--	--

трайни увреждания. Самото определение на „хора с трайни увреждания“ („...//« които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто увреждане“) изключва хора с по-ниска степен на увреждане съгласно ЕР на ТЕЛК, въпреки че то също може да е трайно и да води до "трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото, равноправно с останалите", както е определението за „хора с увреждания“ по Конвенция.

Оттук наметне следва, че законът е само за хората с ЕР на ТЕЛК над 50%: "Чл. 21. (1) Хората с трайни увреждания съобразно индивидуалната оценка на потребностите имат право на подкрепа по реда на този закон:". Така формулиран, този текст обезсмисля индивидуалната оценка на потребностите за останалите „хора с увреждания“ по Конвенция - т.е. законът така ограничава правото на всички хора с увреждания да получат необходимата им подкрепа.

Всичко това се дължи на следните факти:

1. Факта, че медицинската експертиза и в този нов закон продължава да е основният документ, база за реализиране на правата на

хората с увреждания и подкрепа за премахване на бариерите пред тях, а не документ, който отразява само медицинският аспект на увреждането.

2. Факта, че медицинската експертиза във вида, в който се извършва в момента установява само степен на увреждане от медицинска гледна точка, като автоматично приравнява степента на работоспособност към тази степен на увреждане, без да се взема под внимание оценката на функционалността на човека. В резултат човекът с увреждане получава процент негодност, от който почти директно зависи и какъв комплекс от подкрепа ще получи, т.е., за да получи някаква компенсация за увреждането си, човекът трябва да бъде обявен за неработоспособен, дори и да може да работи и функционира в някаква степен.

Важно е да се разбере, че Медицинската оценка трябва да се съдържа в една разширена епикриза, съобразена с Концептуалната Рамка за Здравеопазване на Световната Здравна Организация, т.е. класификациите на СЗО - ICD, ICF, ICHI & ISO 9999 и взаимовръзките между тях.

Медицинската оценка трябва да се използва като база за комплексна индивидуална оценка по био-психосоциалния модел, заложен в Конвенцията, която включва нуждата от рехабилитация, технически помощни

средства, медицински изделия, лична помощ, адаптиране на жилище или лично превозно средство, помощ в дома, в училище, на работното място. При био-психо-социалния модел на оценка на потребностите е избегнато класифицирането на човека като увреден, а се оценяват потребностите от подкрепа, които състоянието му налага. Така се прилага Конвенцията, която отхвърля представата за увреждането като характеристика на личността, а го разбира като резултат от срещата на човека със социални бариери. Този модел за организация на достъпа до социална подкрепа гарантира равнопоставеността на човека с увреждане чрез обективността на процедурите и методиката за оценка на потребностите. Гарантира се обществената справедливост, че всяко лице ще получава подкрепата, от която се нуждае, за да се компенсират ограниченията, свързани с увреждането или състоянието му, без да получава повече от колкото му е необходимо.

Всичко това няма как да стане в ситуация, в която нямаме дори превод на международните стандарти, които определят критериите за тази медицинска оценка и служителите на ТЕЛК не са обучени как да боравят с тези международни стандарти. Идентично е положението и със служителите на АСП, за които се планира да изпълняват индивидуалните

оценки.

В ситуация, в която искаме да модернизираме цялата система, за да изведем реформата за децата и хората с увреждане до нивото на 21 век, сами се поставяме в парадокс, който създава административен и нормативен абсурд и в който е невъзможно практически да се работи ефективно.

В тази връзка би следвало основа за ползване на всички права по този закон да е Индивидуалната оценка на потребностите - резултатите от нея. Нивото/ степента на потребностите на хората с увреждания е това, което би следвало да определя необходимата индивидуална подкрепа.

Поради посочените по-горе мотиви, предлагаме следните конкретни изменения в текстовете:

В така разписания чл. 71 финансовата подкрепа зависи изцяло от степента на увреждането, определена в медицинската експертиза за нетрудоспособност и по никакъв начин не е съобразена с индивидуалните потребности на човека с увреждане, което е в противоречие с чл. 69. Напълно е възможно да се окаже, че финансовите разходи, произтичащи от увреждането, които извършва едно лице с по-висока степен на увреждане, съгласно оценката от медицинската експертиза, са значително по-ниски от тези на лице с по-висока степен на увреждане съгласно същата оценка

поради вида на увреждането му и конкретните потребности. В тези случаи се изпада в ситуация на дискриминация, аналогично на случая с „дискриминационните интеграционни добавки“. Отчитаме факта, че към момента липсва готовност размерът на месечната финансова подкрепа да се определи въз основа на оценка на индивидуалните потребности, затова настояваме чл. 71 да приеме следния вид:

Чл. 71. (в сила от 01.01.2019 г.) До изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по

чл. 21, право на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва:

1. от 50 до 70,99 % степен на увреждането в размер на 10 % от линията на бедност;

2. от 71 до 90 % степен на увреждането в размер на 15 % от линията на бедност;

3. над 90 % степен на увреждането, вкл. с чужда помощ, в размер на 25 % от линията на бедност;

4. над 90 % степен на увреждането с чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност в размер на 57 % от линията на бедност.

§ 17. (1) - да отпадне

2. Налице е реална опасност хора

(над 18г.) с увреждания с от 50% до 70% нетрудоспособност, които нямат трудов стаж, да останат с месечен доход в размер на 34.8 лв. Те нямат право на социална пенсия, но и на практика изключително рядко успяват да си намерят работа поради стигматизирането им. Настояваме в периода, в който тези хора не получават доходи от трудова заетост, те да получават финансова подкрепа, гарантираща минимума за тяхното съществуване. В съответствие с гореизложеното настояваме за следната промяна:

Създава се нов член

71a (1) Хората с трайни увреждания над 18 г., които не получават доходи от трудова заетост имат право на финансова помощ за компенсиране на липсата на доходи от трудова заетост в размер на 40% от размера на линията на бедност при следните условия:

1. не получават социална пенсия за инвалидност по реда на КСО
2. не получават обезщетение за безработица по реда на КСО
3. не получават месечна финансова помощ по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца
4. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта и са в процес на активно търсене на работа

	<p>(2) Изплащането на финансовата помощ по ал. 1 се прекратява при:</p> <ol style="list-style-type: none">1. започване на трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по КСО2. прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта <p>Остава неясен въпросът кой ще изплаща финансовата подкрепа след създаването на Специализирания орган - предлагаме това да бъдат неговите звена.</p> <p>В. Лична помощ, съгласно чл. 19 от Конвенцията</p> <p>В проекта на Закон за хората с увреждания се въвежда лична помощ, съгласно чл. 19 на Конвенцията, но отново в противоречие на същността на личната помощ като право на хората с увреждания с приравняването ѝ към социалните услуги, каквото не е тя всъщност. Настояваме личната помощ да се разграничи от социалните услуги.</p> <p>Поради това, предлагаме следните конкретни предложения по текстовете:</p> <p>Чл. 21 да приеме следния вид:</p> <p>Чл. 21. (1) Хората с трайни увреждания съобразно индивидуалната оценка на потребностите имат право на подкрепа по реда на този закон:</p> <ol style="list-style-type: none">1. осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия;2. покупка и/или приспособяване		
--	--	--	--

	<p>на лично моторно превозно средство;</p> <ol style="list-style-type: none">3. приспособяване на жилище;4. балнеолечение и/или рехабилитационни услуги;5. наем на общинско жилище;6. ползване на социални услуги7. месечна финансова подкрепа.8. лична помощ <p>(2) Редът и условията за ползването на социални услуги по ал. 1, т. 6 се уреждат със Закона за социалното подпомагане.</p> <p>(3) Обхватът, критериите и оценката на броя часове за предоставяне на лична помощ по ал. 1, т. 6 се уреждат по реда и условията на Закон за личната помощ</p> <p>С. Достъпност и лична мобилност, съгласно чл. 9 от Конвенцията</p> <p>Особено внимание следва да се обърне на осигуряването на достъпност и личната мобилност с цел премахване на физическите бариери пред хората с увреждания. Именно достъпността и личната мобилност са основните предпоставки за възможността хората с увреждания да излязат от домовете си, да могат да се социализират, да се образоват и включат в пазара на труда.</p> <p>В проекта на ЗХУ обаче продължава порочната практика с отпускане на помощни средства и медицински изделия за хората с увреждания. В България все още са най-ниските</p>		
--	--	--	--

лимита, на които се реимбурсират медицинските изделия и помощни средства за хората с увреждания в ЕС. Предоставянето на паричен еквивалент за закупуване на помощни средства е доказана порочна практика за неефективно разходване на средства и обогатяване на всички звена по веригата за сметка на лицата с увреждания. Предложенията ни в тази насока винаги са били:

- Отпускането на помощни средства и медицинските изделия да бъде делегирано на МЗ, като то съблюдава и качество и предписанията на лекуващия лекар относно вида и модела.

- Да се осигури безвъзмезден достъп до всички видове помощни средства в натурално измерение, списъците с ПСПСМИ да включват всякакви устройства ниско- и високотехнологични, които компенсират дефицита на човешкото тяло и сетива, предизвикан от заболяването/увреждането.

- Възможност семействата да подпомагат с поносим депозит стойността на ПС (каквато е например практиката в Израел), който да се възстановява при изчерпване на необходимостта от ползване на ПС;

- Да бъде дадена възможност на АХУ да организира приемането на използвани и вече ненужни ПС, ремонта и рециклирането им и предоставянето

	<p>им на други потребители;</p> <ul style="list-style-type: none">• Да се предоставят правомощия на АХУ да координира дейността по насърчаване на собствено българско производство на ПС. Да се предостави подпомагане за осъществяването на тази дейност от социални предприятия на лица с увреждания. <p>Промяна в механизма за финансиране и отпускане на ПСПСМИ е въведена от 01.01.2020 г. в проектозакона едва в § 18 ПЗР. Създаването на адекватен работещ механизъм в тази сфера може да се извърши при използване на вече утвърдени практики и взаимовръзки между класификаторите и стандартите на СЗО, които следва да се внедрят и в България. Тук отново възниква несигурност по отношение на адекватното прилагане на тази разпоредба, разписана в този най-общ вид в проектозакона.</p> <p>D. Координиращ механизъм, съгласно чл. 33 от Конвенцията</p> <p>В проекта на Закон за хората с увреждания в изпълнение на изискванията на чл. 33 от Конвенцията се въвеждат орган за мониторинг (Съвет за наблюдение) и орган за координация (специализиран орган). И този основен закон обаче се изготвя основно от МТСП и Министерът на труда и социалната политика продължава и в него да е отговорният орган за разработване, координиране и осъществяване на държавната политика</p>		
--	--	--	--

за хората с увреждания, както и за координирането ѝ на хоризонтално ниво. На специализираният орган, който се създава в съответствие с изискването чл. 33 на Конвенцията за „създаването или определянето на координиращ механизъм в държавната администрация за улесняване провеждането на свързани дейности в различни сектори и на различни равнища“, и на който би трявало да се делегират тези функции по координация, се вменяват основно функциите по изготвяне на индивидуалната оценка и консултативни функции по отношение на провежданите политики. Това отново е в противоречие с изискванията на Конвенцията и няма да доведе до необходимите резултати и посочваните цели.

Е. Работа и заетост, съгласно чл 27 от Конвенцията

В проектозакона се предвиждат ангажименти за работодателите - квоти за наемане на хора с увреждания, както и санкции за неизпълнение, но реално липсва механизъм за подкрепа на работодателите за ефективно и устойчиво действие на тези мерки. Квотите по сега действащия механизъм на НМЕ ще бъдат запълвани от хора с ТЕЛК решения, а не от „хора с увреждания“ и няма да има никакъв ефект от тези мерки. Да не говорим, че тези задължителни условия, вместо да подпомагат хората с увреждания, в този

си вид само ще доведат до тяхното унижение, поставени в светлината на задължително наемане без осигуряване на необходимата подкрепа.

В този аспект също считаме, че разделът няма да отговори на изискванията на Конвенцията, поради факта, че отново насоките са към хора с ЕР на ТЕЛК над 50%, а не на хора с увреждания, които имат нужда от подкрепа за преодоляване на бариери в средата.

Г. Участие в политическия и обществения живот, съгласно чл. 28 от Конвенцията

В проекта на Закон за хората с увреждания няма никаква промяна по отношение на националното представителство и субсидирането на НП НПО, съобразно нашите искания, което е в противоречие с условието за равнопоставено участие на хората с увреждания в обществения и политически живот, съгласно чл. 28 и чл. 33, т. 3 на Конвенцията

В последните години се доказва, че Национално представителните неправителствени организации (НП НПО) на и за хората с увреждания, въпреки че сред тях има родителски такива, не могат да представляват и защитават правата на огромна част от децата и младежите с увреждания, както и нас, техните родители. Привилегиите на НП НПО изземват и нарушават правото на пряк диалог с

институционалната власт, което се полага на всеки човек, семейство и организация. Това беше доказано на работната група за новия Проект за ЗХУ, където до срещата с Министър-Председателя на Република България не беше взето под внимание нито едно от основателните ни предложения. Налице е доказано изразходване на субсидиите за организационна издръжка, за проекти за лични ползи на ръководствата и/или близки потребители на услуги, но не и на общността, която би трябвало да представляват.

Освен това, привилегиите на НП НПО поставят в неравнопоставеност останалите Неправителствен организации (НПО), работещи в защита на правата на хората с увреждания.

Това доказва наличието на скрита дискриминация и ги превръща в административен придатък за обслужване на административните интереси на МТСП, а не на хората с увреждания. Това условие би следвало да се промени с цел създаване на адекватни политики в областта на хората с увреждания, които не се определят от лични финансови интереси

Поради посочените по-горе мотиви, предлагаме следните конкретни изменения в текстовете:

1. Навсякъде в текста терминът „национално представителни организации на и за хората с увреждания“ и терминът

„представителни организации на и за хората с увреждания“ да се замени с „организации на хора с увреждания“

2. Чл. 9. (1) т. 5 да отпадне

3. В Допълнителните разпоредби §1 да се промени така: т. 13. Да отпадне, а т. 14 да има следния вид:

т. 14 „Организации на хора с увреждания“ са юридически лица с нестопанска цел в обществена полза, чиито цели и дейност са в сферата на защита на правата на хората с увреждания, в т.ч. организации на хора с увреждания и организации на представители (роднини или близки) на хора с увреждания

4. Чл. 18 (3) да се промени така:

Чл. 18 (3) Националният съвет е консултативен орган, в който участват представители на държавата, определени от Министерския съвет, организации на хора с увреждания, национално представителните организации на работниците и служителите, национално представителните организации на работодателите и Националното сдружение на общините в Република България.

добавят нови алинеи, както следва:

(За) В състава на съвета се включват до 20 организации на хора с увреждания

(36) Членството на организации на хора

с увреждания в Националния съвет е с мандат от 2 години и се извършва на квотен и ротационен принцип. Изборът на организации на хората с увреждания се извършва чрез гласуване от всички кандидатстващи организации, като всяка кандидатстваща организация се задължава да гласува едновременно за себе си и за още една кандидатстваща организация. За членове на Националния съвет се избират организациите с най- много гласове, до запълване на квотата.

(Зв) След изтичането на мандата, членството на съответната организация се прекратява и тя няма право да се кандидатира на избори за Национален съвет в срок от две години.

(Зг) Избори на нови членове на Националния съвет от организациите на хората с увреждания се провеждат през две години.

(7) Членовете на Националния съвет не получават възнаграждение за участието си в него.

Настояваме да отпаднат критериите за представителност на организациите, а да се въведат критерии за участие в Националния съвет. В тази връзка да се направят следните промени в текстовете:

5. Глава пета да приеме следното наименование:

КРИТЕРИИ ЗА УЧАСТИЕ В
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА

ИНТЕГРАЦИЯ НА ХОРАТА С
УВРЕЖДЕНИЯ

6. Чл 97 да се промени така:

Чл. 97. (1) Организациите на хората с увреждания, които желаят да бъдат членове на Националния съвет, трябва да отговарят на следните общи критерии:

1. да са вписани като юридически лица в обществена полза по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел или по Закона за кооперациите най-малко три години преди датата на кандидатстване.

2. да имат уставни цели, задачи и дейности с национално значение в областта на защитата на правата и подкрепата на хората с увреждания

3. да имат най-малко 3-годишен доказан опит в областта на защитата на правата и подкрепата на хората с увреждания

ал. 2,3, 4,5 - да отпаднат

7. Чл. 101 да се промени така:

Чл. 101.(1) Държавата осигурява финансова подкрепа на организациите на хората с увреждания:

1. Под формата на финансиране от държавния бюджет въз основа на одобрени проекти в областта на правата за хората с увреждания.

2. Под формата на финансиране от европейските фондове по програми и

	<p>проекти, насочени към хората е увреждания.</p> <p>II. Други конкретни предложения за промени по текстове</p> <p>Чл. 84 да се промени така:</p> <p>Чл. 84. Времето, през което лицата са полагали грижи за човек с трайно увреждане и не са били осигурявани, се зачита за осигурителен стаж при пенсиониране при условията и по реда на чл. 9, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване. За същия период лицата се ползват с правата по реда на чл. 40, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване.</p>		
<p>Галин - 25 септември 2018 г. 10:34:44 gig1884</p>	<p>Защо в България повечето хора смятат че когато говорим за хора с увреждания (с инвалидност) си представяме само хора в инвалидни колички или с патерици? Проектът не е лош, може да се променят, добавят и взаимстват много неща, но за това е по-добре вносителите да се консултират с хора с увреждания не само на територията на България, но и в чужбина, по този начин нещата ще се направят по-добре.</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>При разработването на законопроекта са взети под внимание и са коментирани практики от чужбина.</p>
<p>25 септември 2018 г. 13:23:18 solidarnabulgaria</p>	<p>Отпадане на защитата за хора с увреждания</p> <p>Сдружение "Солидарна България" настоява да отпадне предложението за нова ал. 7 в чл. 333 на Кодекса на труда, записано в Преходните и заключителните разпоредби на Проекта на Закон за хората с увреждания!</p> <p>„(7) Работник или служител, който към</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Предложението се оттегля от законопроекта.</p>

момента на възникване на трудовото правоотношение е с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или боледуващ от болест, определена в наредба по ал. 1, т. 3, не се ползва от закрилата по ал. 1.“

Работник с епилепсия, множествена склероза, диабет или дискова херния има нужда от болнични по-често, отколкото здрав служител. Временна нетрудоспособност означава човек по-малко в производствения процес, а той често няма с кого да бъде заменен, защото работодателите „оптимизират“ броя на наетите. Т.е. не само не наемат повече хора, които да могат да поемат работата на хора в отпуск, болнични, майчинство, командировка, но и често се налага „в мирно време“ един служител да изпълнява дейности, характерни за няколко длъжности. Следователно останалите работници биват натоварени непропорционално повече, за да компенсират липсата на човека в болничен. Затова работодателите избягват да наемат хора с увреждания, затова отказват да наемат и майки на малки деца - на тях също им се налага по-често да взимат болнични. Поради което пък нерядко кандидатите за свободно работно място крият, че имат ТЕЛК. Това е и причината да съществува закрилата от уволнение, която гарантира, че желанието за освобождаване на работника е резултат от несправянето със служебните задължения, а не е продиктувано от

	<p>същата тази „оптимизация“ на заетите.</p> <p>Отпадането на закрилата от уволнение на хората с увреждания често се мотивира с въвеждането на квоти за работодателите за наемане на такива служители. Комбинацията от двете мерки може и да увеличи броя на наеманите хора с увреждания, но няма да помогне за запазването на заетостта.</p>		
<p>25 септември 2018 г. 13:34:47 solidarnabulgaria</p>	<p>Максимални размери на целевите помощи за помощни средства</p> <p>Сдружение "Солидарна България" намира за изключително порочна практика прилагането на максимални размери на целевите помощи за помощни средства и медицински изделия, без налагане на таван на цените, по които тези помощни средства се продават от т.нар. доставчици.</p> <p>Чл. 74 (3) Максималните размери на целевите помощи за изработване, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия се определят и актуализират със заповед на министъра на труда и социалната политика, съгласувано с министъра на финансите и министъра на здравеопазването.</p> <p>(4) Лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение възстановяват пълната ѝ стойност ведно с лихвата по реда за събиране на държавните вземания.</p> <p>За пореден път законодателят</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>По-горе са отразени мотивите относно предоставяне и финансиране на ПСПСМИ за хората с увреждания в рамките на системата на здравеопазването.</p>

	<p>предвижда строг контрол и санкции за уязвимите български граждани, но продължава да позволява на частните фирми да формират огромни печалби на гърба на същите тези граждани. Ако ние, като данъкоплатци, отпусваме по 500 лв. за закупуване на инвалидна количка например, а търговецът я продава по 2000 лв., семейството на човека с увреждане трябва да намери още 1500 лв. И това се повтаря за всички останали помощни средства, които са нужни в конкретния случай. Законът за хората с увреждания следва да се грижи за хората с увреждания и данъкоплатците, не за финансовото благоденствие на "доставчиците".</p> <p>Сдружение "Солидарна България" настоява в Закона за хората с увреждания да бъде уреден начинът за налагане на максимални цени на помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия.</p>		
<p>ASSIST foundation 25 септември 2018 г. 21:19:21</p>	<p>Предложения от фондация "АСИСТ - Помагащи технологии" В съответствие с Конвенцията за правата на хората с увреждания, предлагаме да се включат текстове, които гарантират правата на хората с увреждания (които са със затруднения в комуникацията) по отношение на свободата им на изразяване на мнение, възможността им да общуват и да се обучават.</p> <p>1/Наименованието "Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна</p>		

	<p>информация. Осигуряване на лична мобилност." да се промени на</p> <p>Раздел IV. Достъпна среда и разумни улеснения. Достъпна информация. Осигуряване на лична мобилност. Свобода на изразяване на мнение.</p> <p>2/ Чл. 56. (1) да се промени така:</p> <p>Чл. 56. (1) Хората с увреждания имат право на равен достъп до физическата среда на живеене, труд и отдых, лична мобилност, транспорт, информация и комуникации, включително до информационни и комуникационни системи и технологии и до всички останали удобства и услуги за обществено обслужване в урбанизираните територии, както и право на свобода на изразяване на мнение.</p> <p>3/Към чл. 56 (2) да се добави т. 7</p> <p>7. създаване на условия за комуникация, общуване и свобода на изразяване на мнения от хората с увреждания със затруднения в комуникацията, включително чрез използване на средства за допълваща и алтернативна комуникация</p> <p>4/Към чл. 56 (5) да се добави т. 8</p> <p>8. подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови технологии и обучения за допълваща и алтернативна комуникация, даващи възможност за независимост, общуване и свобода на изразяване на мнение.</p>	Принципно се приема.	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Конвенцията за правата на хората с уврежданията на ООН е приета със закон и е част от вътрешното право на Република България.</p> <p>Законопроектът е разработен в съответствие с Конвенцията. Регламентираните текстове в раздел IV не са в противоречие с отправените предложения, поради което не се налага редакция в текстовете.</p> <p>Свободата на изразяване на мнение е конституционно право на всеки български гражданин.</p>
--	---	----------------------	---

Веселин Станчев 25 септември 2018 г. 22:38:11 veselin.st	<p>На първо четене виждам два основни проблема в този проектозакон.</p> <p>Най-важното, предложеното отпадане на защитата от уволнение на хората с увреждания е напълно лишено от логика в социално-икономически аспект. Нещо повече, от това предложения направо лъха на лобизъм в полза на големите работодателски организации, които по принцип изключително много ненавиждат всички законови регулации и социално ангажирани организации, като синдикатите и т.н., "принуждаващи" ги да спазват една нормална и про-европейска рамка на правоотношенията на пазара на труда.</p> <p>Второ, изобщо не е ясна и прозрачна схемата на съществуване и финансиране на тези фирми - доставчици на социални услуги. Във всеки сектор, дотиран по някакъв начин от европейски или национални субсидии, има кучи фирми, създадени единствено с цел източване на въпросните източници на финансиране. Каква е гаранцията, че и тук случаят не е същият? Кой е</p>	Няма конкретни предложения.	

	контролният орган, и дали този орган е неподатлив на политически и бизнес влияние?		
Николай Тодоров 26 септември 2018 г. 10:34:54 NikolayTodorov	<p>Реакция на Николай Тодоров относно предложението на Алеансът за социална отговорност по член 38.</p> <p>Моля не вземайте предвид исканата поправка в член 38. Така предложен текстът не дава възможност на хората с увреждания да робят на всякъде, а само с специализирани предприятия. Поводът за това предложение според мен са квотите срещу които съм и самият аз, понеже човек трябва да бъде наеман на работа заради способностите му а не заради увреждането му. Залитането обаче в другата посока е точно толкова неприемливо. Текстът ще ме лиши от работа за работя вече над 20 години и не съм нает защото имам зрително увреждане а сега СОЦИАЛНО ОТГОВОРНАТА АСОЦИАЦИЯ иска да ми вземе препиатието и аз логично възразявам.</p>	Няма конкретно предложение.	
26 септември 2018 г. 14:50:56 NNC Предложения на Национална мрежа за децата - част 1	Национална мрежа за децата приветства изработването на нов Закон за хората с увреждания, който да постави на дневен ред разрешаването на ситуацията с хората с увреждания, да подпомогне тяхната социална и икономическа интеграция и да осигури реалното им приобщаване в българското общество.	Няма конкретни предложения.	

Водещ принцип в Конституцията на Световната здравна организация е, че ползването на най-високия достижим стандарт на здраве е едно от основните права на всяко човешко същество, без разлика на раса, религия, политически убеждения, икономическо или социално положение. Също така, основен принцип в Конвенцията на ООН за правата на детето (чл. 6) е държавите-страни да признаят, че всяко дете има присъщо право на живот и следва да осигуряват в максимална възможна степен оцеляването и развитието на всяко дете. Всяко дете се нуждае от семейство, за да развие своя потенциал в пълна степен. Благосъстоянието на детето е в пряка връзка с благосъстоянието на семейството. Правото на семейство е основополагащо за развитието на детето и до голяма степен свързано с това в какъв възрастен ще се превърне то. Конвенцията на за правата на детето също така изрично регламентира задължението на държавите да оказват помощ на родителите, законните настойници и разширените семейства при осъществяване на тяхната отговорност за отглеждане на децата (чл. 18, п. 2 и 3), включително подпомагане при осигуряване на условия за живот, необходими за развитието на детето (чл. 27, п. 2) и гарантиране, че децата получават необходимата закрила и грижи (чл. 3, п. 2). Допълнително, съгласно

	<p>Конвенцията, държавите-страни следва да гарантират пълноценен и достоен живот на децата с увреждания, да признаят правото им на специални грижи, да насърчават и осигуряват оказването на подкрепа (чл. 23, п. 1 и 2).</p> <p>В тази връзка, бихме искали да насочим вниманието към използването на социалния модел на работа със семействата или полагащите грижа за деца с увреждания и семейно-ориентирания подход, като, според нас проектът на Закон за хората с увреждания, следва да акцентира и върху: гарантирането на правата на децата с увреждания, използване на интегриран, междусекторен и интердисциплинарен подход, използване на силните страни на родителите и/или полагащите грижи за деца, използване на индивидуализирани и интензивни подходи на работа с децата и семействата им, превенция на институционализирането на деца с увреждания, осигуряване и предоставяне на социални, здравни и образователни услуги, в зависимост от индивидуалните потребности на детето. Конституция на СЗО- http://www.who.int/governance/eb/who_constitution_en.pdf</p>		
<p>26 септември 2018 г. 14:54:51 NNC Предложения на Национална мрежа за децата - част 2</p>	<p>26 септември 2018 г. 14:54:51 Конкретни коментари: 1. Деца с увреждания и забавяне в развитието</p>		

В проекта на Закон за хората с увреждания, децата с увреждания се споменават от гледна точка на извършване на индивидуална оценка по искане на съответните лица, които полагат грижи за него и в глава четвърта „Подкрепа за социално приобщаване“, раздел „Образование и професионално обучение“.

Според нас, правата на децата с увреждания следва да бъдат разгърнати и в този закон, въпреки наличието на специализирания нормативен акт – Закон за закрила на детето. Децата с увреждания са специфична група, която не случайно е включена в определението за дете в риск. От друга страна, третирането на дете с увреждания като дете в риск, с цел осигуряване на достъп до услуги, е неправилен подход, който поставя децата и семействата им в ограничителна ситуация и противоречи на поетите промени за осигуряване на универсални услуги и достъп до тях за всички деца и семейства. Затова, според нас, периодът на ранното детство следва да бъде сериозно застъпен в проекта на Закон през призмата на правата на деца с увреждания и/или със забавяне в развитието и предприеманите мерки за подкрепа на семейството и превенция на изоставянето и институционализирането им.

В тази връзка предлагаме, в проекта на Закон да залегнат текстове, които да

	<p>регламентират ранната детска интервенция (РДИ) като основен модел за работа с цел подкрепа на родителите на децата с увреждания, със забавяне в развитието, с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве, така че да се създадат условия за разгръщане на пълния потенциал на детето. Като дефиниция, която да бъде заложена в Допълнителните разпоредби предлагаме: ранната детска интервенция е интердисциплинарна, междусекторна и координирана система от индивидуализирани и интензивни услуги за родителите или полагащите грижи за деца в ранна възраст, които се намират в рискови ситуации, със забавяне в развитието, с увреждания, или с поведенчески проблеми или с нужди за подкрепа на психичното здраве. Услугите за РДИ винаги включват пълноценното участие на секторите:</p> <ul style="list-style-type: none"> · здраве, хранене и санитарни/хигиенни условия; · образование и култура; · права и закрила на детето. <p>За да бъдат ефективни, услугите за РДИ трябва да бъдат интегрирани, което по същество означава, че са изцяло междусекторни. Всеки сектор играе важна роля в услугите за РДИ и следва да работи безпроблемно с другите сектори, за да се гарантира, че всяко дете и семейство получава услугите, които са му необходими, за да може</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е предмет на регламентация в друг нормативен акт.</p>
--	---	----------------------	--

	<p>детето до постигне своя пълен потенциал.</p> <p>Горецитираното е посочено от д-р Емили Варгас Барон, международно признат консултант по ранна детска интервенция, която подпомага различни държави по света да изградят своите системи за ранна детска интервенция. Повече информация можете да откриете тук.</p> <p>2. Относно Глава втора „Органи на управление и наблюдение“</p> <p>Прави впечатление създаването на система от органи и държавни институции, отговорни за разработването, приемането и прилагането на законодателството и политиките, насочени към хората с увреждания. Към момента, в проекта на Закон са изброени 7 възможни органа, на национално, регионално и местно ниво, с описани функции и задължения, включително които се и дублират.</p> <p>Ние, от Национална мрежа за децата, отправяме предложението за ясно отграничаване на функциите и компетентностите на предвидените структури, както и предвиждане разработването на механизми за взаимодействие и координация между тях, с ясно изведени ръководни и мониториращи функции на водещото звено, включително и отговорности. Не на последно място, следва да бъде отбелязана и нуждата от ресурсното обезпечаване – експертно,</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	-------------------	------------------------------------

	<p>административно и финансово, за да могат да бъдат изпълнявани адекватно целите, заложи в обсъждания проект на Закон, в другите нормативни актове, в предвидените политики и мерки, насочени към хората с увреждания.</p> <p>3. Относно Глава трета „Индивидуална оценка на потребностите“</p> <p>За нас, индивидуалната оценка на потребностите следва да съдържа оценка на функционалността, затрудненията пред функционирането на деца и хора с увреждания и да посочва начините, по които да бъдат подкрепени в ежедневието им чрез предоставяне на различни услуги: социални, здравни, образователни, интегрирани и др., съгласно Международната класификация за функционалността, уврежданията и здравето.</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>Към настоящия момент не може да се препраща към Международната класификация за функционирането на човека, уврежданията и здравето (ICF). Преводът на ICF е резултат от изпълнението на Процедура 1 по проект BG05M9OP001-3.010 „Експертиза на работоспособността“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“2014-2020, с бенефициент Министерството на труда и социалната политика, с партньори - Министерство на здравеопазването и Националния осигурителен институт. Основните дейности по проекта са свързани с Концепцията за реформиране на системата за експертиза на работоспособността и предвиждат осигуряване на експертна подкрепа за интегриране на стандартите на ICF на СЗО в дейността на Комисиите за медицинската експертиза (КМЕ) и Комисиите за експертиза на работоспособността (КЕР); осигуряване</p>
--	--	-----------------------------	--

			<p>на експертна подкрепа за разработване на методики за работа на КМЕ и КЕР, както и обучение на служителите в КМЕ и КЕР за работа с новите методики. В изпълнение на Дейност 1 е проведено проучване на опита на държави-членки на ЕС (Франция и Италия), които прилагат ICF стандартите на СЗО и са ратифицирали Конвенция № 37 на МОТ относно осигуровката за инвалидност (индустрия и др.), 1933г. Следващ етап е получаване на одобрение от СЗО, с която е сключено споразумение в този аспект, за предоставяне на правата за публикуване. За целта е необходимо преводът на документите технически да се оформи във формат, съответстващ на изискванията на СЗО. След представянето им в офиса на СЗО в гр. Женева и получаването на одобрение, материалите ще бъдат отпечатани в договорения тираж. Едва след получаване на одобрение от СЗО е допустимо прилагането на тези стандартите и тяхното разпространение на национално ниво.</p>
<p>26 септември 2018 г. 15:41:27 prosthetic Д-р Даниела Данчева</p> <p>Асоциация на шофьорите инвалиди</p>	<p>Предлагам чл. 75 и чл. 76 (целеве помощи за моторно превозно средство и за преустройство на жилище) да отпаднат.</p> <p>От самото създаване на Закона за защита, рехабилитация и социална</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Целевите помощи способстват за реалната социално-икономическа интеграция на хората с увреждания и за осигуряване на улеснения в</p>

<p>Медико-техническа лаборатория Център за протезиране ООД</p>	<p>интеграция на инвалидите през 1995 г. тези текстове са неработещи. Въпреки направените през 2010, 2011 и 2012 г. анализи, констатации и препоръки от Съвета за Административна Реформа на Министерския Съвет, тези текстове не са коригирани и продължават да бъдат цели 23 години пример за законодателство, което си остава само на хартия, без практическо приложение. (вж. по-долу1.) Критериите за отпускане на тези целеви помощи са абсурдни и неизпълними. (вж. по-долу2.) Няма как човек хем да работи, хем изискуемият доход (243 лв.) да е по-нисък от минималната работна заплата. И ако все пак с този доход успее да си купи кола, няма как да сипва бензин и да я кара.</p> <p>1.План за изпълнение на мерките за оптимизация на държавната администрация (2010-2011 г.)</p> <p>Мярка 242 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания. Предвид твърде малкия брой лица, които са ползвали услугата, да се прецени възможността за намаляване на изискванията и разширяване на достъпа до услугата от целевата група</p> <p>30.06.2011 г. МТСП</p> <p>Мярка 243 Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ на лица с трайни</p>		<p>домашна среда. С предлагания законопроект се предлага база за изчисляване на размера на подкрепата да бъде линията на бедност за съответната година. Новият подход гарантира индексирание на финансовата подкрепа ежегодно. Предлаганият подход отговаря на динамично променящата се икономическа среда и безспорно поставя правоимащите в по-добро положение.</p>
--	--	--	---

	<p>увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.</p> <p>Фактът, че услугата е предоставена само 4 пъти през годината, може да означава, че или няма интерес към услугата и че тя не е достатъчно популяризирана, или че критериите за предоставянето ѝ са прекалено завишени и много малко лица отговарят на изискванията. Предлага се да прецизират изискванията по отношение на лицата, които имат право да кандидатстват.</p> <p>30.06.2011 г. МТСП</p> <p>Отчет на плана за изпълнение на мерките за оптимизация на държавната администрация</p> <p>Август 2010 – Февруари 2012 г.</p> <p>Мярка 242: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ в размер до 600 лв. за преустройство на жилище на хора с трайни увреждания</p> <p>Услугата е представена само 15 пъти за 2010 г. и 9 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.</p> <p>Мярка 243: Приемане на молби-декларации за отпускане на еднократна</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	-------------------	------------------------------------

	<p>целева помощ на лица с трайни увреждания за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство в размер 1200 лв.</p> <p>Услугата е представена само 2 пъти за 2010 г. и 3 пъти за 2011 г. Достъпът до услугата е крайно ограничен и министерството следва на намери резерви в бюджета си или чрез средства от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, за да разшири и осигури достъп до услугата на по-широк кръг лица.</p>		
<p>6 септември 2018 г. 15:46:16 prosthetic Д-р Даниела Данчева - продължение</p>	<p>2. ПРОЕКТ ЗХУ</p> <p>Чл. 75. (1) Хората с трайни увреждания, чието придвижване е затруднено, имат право на целева помощ за покупка и/или приспособяване на лично моторно превозно средство до четирикратния размер от линията на бедност, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от 70 % от линията на бедност.</p> <p>(2) Хората с трайни увреждания получават целевата помощ по ал. 1, ако отговарят и на следните допълнителни условия:</p> <p>1. да имат определена от ТЕЛК/НЕЛК над 90 на сто трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане;</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	<p>Цитирани са разпоредби от законопроекта.</p>

	<p>2. да са работещи или обучаващи се.</p> <p>(3) Помощта по ал. 1 може да се ползва повторно след изтичането на 5-годишен срок от предишното ѝ получаване, при установена необходимост от това.</p> <p>Чл. 76. Хората с трайни увреждания с над 90 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане и децата с определени вид и степен на увреждане, които се придвижват с инвалидна количка, имат право на еднократна целева помощ до двукратния размер от линията на бедност за преустройство на жилище, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност.</p>		
<p>6 септември 2018 г. 17:36:36 Център за независим живот</p>	<p>Становище на Център за независим живот по предложения нов закон за хората с увреждания - www.cil.bg/userfiles/Stanovishte-CIL.doc</p> <p>1. Необходимостта от нов закон за уврежданията е повече от очевидна. Не само Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която България е ратифицирала още през 2012 година, но цялата правна рамка на Европейския съюз – също страна по Конвенцията като регионална организация – поставя българските закони и социални практики в тази сфера извън съвременните механизми за социално включване и борба с бедността сред малцинствените групи, каквато група</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	

	<p>представяват хората с увреждания.</p> <p>2. Процесът на изработване на проектозакона за хората с увреждания беше напрегнат, интензивен, консултативен, но и много зле структуриран, без отчетливо лидерство и визия за истинска, пълноценна реформа. В резултат на това крайният продукт е белязан с недъзите на действащия Закон за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) и с философията на статуквото. Проектът НЕ ПРЕДПОЛАГА СИСТЕМНА ПРОМЯНА!!! Това е най-големият му недостатък. Статутът на ТЕЛК-решенията се запазва (универсален ключ към всички системи и „билет“ за всички придобивки), „интеграционни добавки“ ще се раздават все така на калпак, но в по-големи размери, специализираните предприятия и кооперации си остават под закрила като частни търговски дружества, които не могат да бъдат контролирани от държавата по отношение на управлението им, резултатите или на каквито и да било икономически показатели. Механизмът за предоставяне на технически помощни средства и медицински изделия остава непроменен – Законът не съдържа разписан регламент, но може да се очаква, че ще има списък с позиции и лимитни цени за финансиране. И не на последно място по важност, съхранен е статутът на национално представителство на организации на и</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p>	
--	---	------------------------------------	--

	<p>за хора с увреждания. Всички недъзи на досегашния закон са съхранени в тяхната цялост.</p> <p>3. В последния вариант на законопроекта са отчетени някои коментари и предложения, правени в хода на разработването му (областите на подкрепа и средствата за подкрепа), но повечето идеи са игнорирани. Възприета е индивидуалната оценка на потребностите, но в твърде изкривен вид и с неясен статут. Отчетени са и коментарите по заетостта, но само в частта на „процентите задължителна заетост на хора с увреждания“, които са намалени.</p> <p>4. Записите в предложения законодателен акт водят до тежък ИНСТИТУЦИОНАЛЕН РАЗГУЛ – органите по този проектозакон са: съществуващите – МТСП, АСП, АХУ, НСИХУ, доказали своята неефективност; нови – Специализиран орган за правата на хората с увреждания с неясни функции (от 2021 година!), Съвет за наблюдение, областни съвети – съвсем неясни като цели, функции и дейности.</p> <p>5. Подкрепата за социално приобщаване е дефинирана през различните форми на рехабилитация, което е архаично и ограничено разглеждане на материята, защото акцентът пада върху човека с увреждане, който трябва да бъде „рехабилитиран“, за да се впише в</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>	
--	--	--	--

	<p>средата. Ефективното социално включване изисква комбинация от мерки и действия, които са насочени както към индивида, така и към средата. Проектозаконът не съдържа задължителни мерки и действия, насочени към средата. Например, образованието е оставено изцяло в системата на образованието, което има логика по отношение на научаването, но не и по отношение на средата и средствата за подкрепа на детето с увреждания, което трябва да учи заедно с връстниците си. В сферата на заетостта пък е обърната формулата: всички усилия са насочени към „средата“ – има както стимули, така и санкции за работодателите, но няма никаква целенасочена подкрепа за хората с увреждания, които могат и трябва да се включат в пазара на труда.</p> <p>6. Механизмите за заетост са подложени на сериозна и аргументирана критика от всички работодатели и техните организации.</p> <p>7. Начинът, по който се чете и интерпретира Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания е изключително порочен и говори за крайна управленска некомпетентност. Всички безсмислени записи в законопроекта се „аргументират“ с Конвенцията, която задължава държавите-членки да водят политики по уврежданията, които ще направят средата по-достъпна и дружелюбна за</p>	<p>Няма конкретно предложение.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>	
--	---	---	--

	<p>хората с увреждания, а те – хората с увреждания – ще получат достъп до ресурса, който е необходим за компенсиране на дефицита, предизвикан от увреждането. Последното означава: (а) индивидуална оценка на потребностите, последвана от целеви ресурс за всеки индивид; (б) компетентна институция с правомощия да прави индивидуални оценки и да предоставя целеви ресурс на всеки индивид; (в) отворени системи за здравеопазване, образование, заетост, култура, спорт, правораздаване и прочее с гарантиран достъп до тях и на хората с увреждания; (г) определяне на „една или повече оперативни единици (focal points)“ за прилагане на Конвенцията, както и „създаване или определяне на КООРДИНАЦИОНЕН МЕХАНИЗЪМ в рамките на правителството, за стимулиране на действия в различните сектори и на различните нива“. В Конвенцията никъде не се говори за „национално представителни организации на и за хора с увреждания“, а „хора с увреждания и представителни за тях организации“, които трябва да участват в процеса на наблюдение на политиките.</p> <p>8. Като цяло може да се каже, че представеният законопроект не въвежда никакви системни промени – това е действащият закон с ново име и куп излишни органи, които ще отговарят за изпълнението на „новия“ закон. Това може да породя само и единствено хаос</p>	Няма конкретно предложение.	
--	---	-----------------------------	--

	<p>в средата, още повече проблеми за хората с увреждания и 150 млн. лв. допълнителни разходи (заявени за 2019 година).</p>		
<p>Национален съюз на трудово-производителните кооперации.</p>	<p>Повече от 120 години, трудово-производителните кооперации в България осигуряват възможност за удовлетворяване на социалните и културни потребности на своите членове единствено чрез пазарно реализиране на резултатите от техния труд. През последните сто години, Националният съюз на трудово-производителните кооперации подпомага развитието на българското кооперативно движение с активната си позиция както в страната, така и в международните кооперативни структури. Националният съюз на трудово-производителните кооперации участва активно в работната група по Законопроекта. Свидетели бяхме на генезиса на текстовете, дебатите в отделните му сегменти, експертната защита на различните тези на участниците. Членуващите в НС на ТПК кооперации и в частност тези, специализирани в осигуряването на работа за хора с увреждания формират богатия (над 70 г) опит в областта на заетостта, рехабилитацията и интеграцията на хората с увреждания на Съюза. От тази своя позиция НС на ТПК счита, че предложения на обществено обсъждане проект на Закон</p>		

за хората с увреждания надгражда положително държавната политика, регламентирана в сега действащата нормативна уредба.

Считаме, че е необходима логическа обвързаност с възприетата в работната група концептуалната рамка. Качеството на нормативните текстове в законопроекта ще бъде затвърдено само с последователност и градивен подход.

Приемаме за изключително важни, направените предложения в общото становище на национално-представителните организации на и за хора с увреждания, депозирано на 26.09.2018 г.

Основано на тези наши разбирания акцентираме върху следното:

Специализираните предприятия на хора с увреждания са специфичен икономически модел, който осигурява устойчива заетост на хора с увреждания. Особеностите на тези стопански организации са:

- значим относителен дял на хора с увреждания в общия средносписъчен състав (често надхвърлящ 50%);
- повишено трудово натоварване на здравите работници и служители, които компенсират ниската производителност на труда на хората с увреждания и честите им отсъствия свързани с техните увреждания;
- пазарен способ за издръжка и

	<p>развитие на цялостната дейност на тези организации, което определя и правната им форма (регламентирана в Търговския закон и Закона за кооперациите);</p> <p>Този особен вид предприятия се идентифицират по Законопроекта като „Специализирани предприятия и кооперации на хора с увреждания“. Същевременно съгласно разпоредбите на Законопроекта за предприятията на социалната и солидарна икономика (ЗПССИ) те се разпознават като субекти на социалната и солидарна икономика. В случаите, когато специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания отговарят на изискванията на чл. 7 от ЗПССИ, те имат възможност да се идентифицират като „социални предприятия“.</p> <p>Във връзка с особеностите на специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания, считаме за изключително правилна възприетата от Министерство на труда и социалната политика (МТСП) формулировка на чл. 49 (3) в редакцията на текста от 09.08.2018г. Предлагаме с тази редакция да се измени чл. 50 ал.2, а именно:</p> <p>„Работещите по трудово правоотношение лица в специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания подпомагат хората с увреждания в</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	---	-------------------	------------------------------------

трудовия им процес и са подкрепяш персонал."

Този текст регламентира ясно ролята и социалния принос на здравите работещи в специализираните предприятия.

Експертите от работната група правилно прецизираха понятията свързани с работната среда на хората с увреждания, като направените определения в §1 на Допълнителните разпоредби на Законопроекта ясно и недвусмислено я определят в т.16 и 17. Посочените текстове наследяват правния смисъл на използваните понятия от съществуващата нормативна база, с което улесняват приложението на законопроекта.

Подкрепяме предложените текстове на §1 на Допълнителните разпоредби на Законопроекта в т.16 и т.17. а именно:

„т. 16 „Обичайна работна среда" е работна среда във всяко предприятие от националната икономика.

т.17 „Специализирана работна среда“ е работната среда в специализираните предприятия, приспособена за хора със съответни увреждания“

Последователната политика за развитие на специализираните предприятия и кооперации на хора с увреждания формулира конкретни насърчителни мерки отразени в чл. 51, 52 и 53. Демонстрираното с предложения от Министерството на труда и социалната политика в текста на Законопроекта

	<p>осъзнаване на значимостта на тези предприятия мотивира предложението ни за допълнение на разпоредбите на Законопроекта както следва:</p> <ul style="list-style-type: none">- чл. 53 (2), в края на текста да се добави „и подкрепящия персонал“;- чл. 53 (4), да се допълни в края с текста „и Кодекса за социално осигуряване“. <p>Силно положително оценяваме регламентирането на защитената заетост в предложената редакция на чл.54 и 55. Считаме, че с това се надгражда в качествено отношение нормативната уредба,като се доближава в голяма степен до необходимото законово идентифициране на цялостната екосистема в сектора заетост на хора с увреждания. Това в пълна степен отразява духа и разбиранията на Конвенцията за защита на правата на хората с увреждания.</p> <p>Считаме, че аргументираната експертна дискусия в рамките на работната група, в унисон с обществения дебат през последните месеци сформираха принципен консенсус за прозрачност и обоснованост на критериите за представителност на Национално представителните организации на и за хора с увреждания. Предвид това, считаме, че разпоредбите на чл. 97 точно отразяват становището на експертите от работната група, при</p>	<p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>В Кодекса за социално осигуряване липсват подобни регламентации.</p>
--	--	--	--

			<p>конкуренцията в подпомагания сектор и в същото време по подходящ начин се разрешава проблемът, свързан с пазарната неефективност или със сближаването. При изчисляването на интензитета на помощта се включват само допустимите разходи. По смисъла на регламента от задължението за уведомяване не следва да бъдат освободени помощи, надхвърлящи съответния интензитет на помощта в резултат на включването на недопустими разходи. Определянето на допустимите разходи следва да бъде подкрепено с ясни, конкретни и актуални документни доказателства.</p>
<p>Държавна агенция „Електронно управление“</p>	<p>Бележки по Раздел VII от Проект на Закон за хората с увреждания</p> <p>Проектозаконът е публикуван за обществено обсъждане до 26.09.2018 г.</p> <p>По чл. 87, ал. 4</p> <p>Не става ясно дали регламентираният в чл. 87, ал. 4 служебен обмен на данни е свързан с предоставянето на данни от органите, задължени по чл. 87, ал. 3. Следва да се прецизира както начинът, по който се извършва обменът, така и участниците в него. Съгласно чл. 4 от Закона за електронното управление (ЗЕУ), служебният обмен на данни се извършва автоматично по електронен път като вътрешна електронна административна услуга.</p> <p>По чл. 87, ал. 5</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта.</p>

	<p>Следва да се допълни като се предвиди използването на регламентиранияте налични средства за електронна идентификация в периода до въвеждането на националната схема. В тази връзка да се има предвид Постановление № 164 от 06.08.2018 г., с което се изменя параграф 5 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ).</p> <p>По чл. 87, ал. 7</p> <p>Следва да се прецизира текстът „публично оповестена и достъпна следната информация“, с оглед изясняване дали посочената информация е публична или/и с оторизиран достъп. По отношение на т. 1 не е ясно разграничението, което е направено на справките, а именно информационни и таблични. Системата и регистрите, които се предвижда да се създадат и поддържат, следва да отговарят на изискванията на ЗЕУ и НОИРИСЕАУ, и да предоставят възможност за генериране на различни справки и експортирането им в различни файлови формати.</p> <p>По чл. 88, ал. 4</p> <p>Уместно е да се направи допълнителен преглед на възможностите посоченият в ал. 4 документ да се изисква по служебен ред, в съответствие с изискванията на чл. 2 и чл. 3 на ЗЕУ, и</p>	<p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p>	<p>Отразено е в законопроекта</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	---	---

	в чл. 91, ал. 3; 94, ал. 7 и чл. 96, ал. 3 – при обжалване.		
Съюз за стопанска инициатива	<p>В отговор на Ваше писмо 9104-14.0 „от 26.09.2018г. Ви информираме, че Съюзът за стопанска инициатива няма да има възможност да бъде представен на работната среща. Във връзка с направените-предложения за въвеждането на „Квота на работната сила“, изразяваме следното становище:</p> <p>„Предложените мерки за социално приобщаване и гарантиране на заетостта на хора с трайни увреждания в обичайна работна среда, свързани с определяне на квоти на работна сила са неприемливи за малките и средни предприятия. Вмененото с чл. 41 (2) задължение на работодателите да назначават хора с увреждания е порочно и преднамерено натоварва малките и средни предприятия, защото не се отчитат секторни, регионални и др. обективни фактори, възпрепятстващи изпълнението на задължението за назначаване на хора с увреждания. Санкциите, заложи в чл 102 (1) налагащи ежемесечна компенсационна вноска в размер на 30 % от минималната работна заплата за работел, който не е назначил човек с трайно увреждане, не допринасят за преодоляване на проблема със заетостта</p>	Няма конкретни предложения.	Бележките са взети под внимание при прецизиране на текстовете в законопроекта.

	<p>на хората с увреждания. Желанието на работодателя да наеме определен човек в условията на остър недостиг на работна сила, се определя от професионалните знания и умения и личните качества. Затова, тези санкции могат да се разглеждат единствено като форма на допълнителна тежест за работодателите и ще допринесат за спад на чуждестранните и местни инвестиции и загуба на конкурентноспособност на бизнес средата в България. Възможностите за наемане на хора с увреждания се възпрепятстват и от обстоятелства извън сферата на отговорностите на работодателите. Като основно препятствие за хората с увреждания се идентифицира липсата на достъпна публична среда, която не позволява човека с увреждане да достигне безпроблемно до работното си място. Достъпната обществена среда е една от най - важните области на подкрепа, която не е залегнала в чл. 5 (1) на законопроекта, затова пък образованието е припознато и като област на подкрепа и като средства.</p>		
УНИЦЕФ	<p>УНИЦЕФ подкрепя усилията на правителството на Р. България за реформа на законодателството относно правата на хората с увреждания и оценява предложения проект на Закон за хората с увреждания като важна стъпка в посока хармонизиране на националната правна рамка и практика с европейските и международните</p>		

стандарти за гарантиране правата на децата и хората с увреждания. УНИЦЕФ приветства формулираните цели на законопроекта, предложените принципи, области на подкрепа и средства за оказване на подкрепа, които следват Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ), както и създаването на орган с функции по насърчаване, защита и мониторинг на прилагането на Конвенцията. В същото време отбелязваме наличието на някои празнини и несъответствия със стандартите на КПХУ и Конвенцията на ООН за правата на детето (КПД).

На първо място, наред с постиженията на законопроекта на ниво цели и принципи, се запазва медицинският подход за дефиниране на увреждането и подкрепата за последиците от него, който не е в съответствие с КПХУ. Съгласно предложения текст "Човек с трайно увреждане" е лице, което в резултат на анатомично, физиологично или психическо увреждане е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или са определили вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто. Предвидената индивидуална оценка на потребностите, която би следвало да изследва какви функционални ограничения среща човекът и какви са бариерите за изпълнение на

Дефиницията хора с трайни увреждания е съобразена, както с действащото законодателство в тази област, така и с изискванията на КПХУ.

Предстои разработване на Методика за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа на хората с увреждания и бележките ще бъдат взети под особено внимание.

	<p>ежедневните дейности и участие, реално няма съществена роля, макар и да е посочена като предварително условие за достъп до финансова помощ, тъй като не изследва бариерите пред изпълнението на ежедневни дейности и от нейното провеждане не следва индивидуализация на подкрепата. Реално така заложената индивидуална оценка запазва административния характер, който имаше социалната оценка, провеждана по реда на Закона за интеграция на хората с увреждания. Наред с горните разпоредби следва да се разгледа внимателно и начинът за определяне на финансова помощ. В предложението финансовата помощ е строго дефинирана спрямо установената от медицинската експертиза степен на увреждане, а достъпът до личната помощ и социалните услуги е регламентиран по друг ред в отделни закони. Необходимо е да се изгради връзка между оценката на реалните ограничения в живота на човека в резултат на заболяване или състояние и финансовата помощ, от която се нуждае за преодоляването им.</p> <p>В тази връзка предлагаме доразвиване на индивидуалната оценка и нейното регламентиране въз основа на био-психо-социалния подход, заложен в Международната класификация на човешкото функциониране, увреждане и здраве на Световната здравна организация. Това би позволило заместването на медицинския модел на</p>	<p>Принципно се приема.</p>	<p>Към настоящия момент не може да се препраща към Международната класификация за функционирането на човека, уврежданията и здравето (ICF). Преводът на ICF е резултат от изпълнението на Процедура 1 по проект BG05M9OP001-3.010</p>
--	---	-----------------------------	---

	<p>увреждането с био- психо-социалния подход, предвиден в КПХУ и би гарантирало предоставянето на подкрепа, която адресира индивидуалните потребности и бариери пред участието на всеки човек.</p>		<p>„Експертиза на работоспособността“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020, с бенефициент Министерството на труда и социалната политика, с партньори - Министерство на здравеопазването и Националния осигурителен институт. Основните дейности по проекта са свързани с Концепцията за реформиране на системата за експертиза на работоспособността и предвиждат осигуряване на експертна подкрепа за интегриране на стандартите на ICF на СЗО в дейността на Комисиите за медицинската експертиза (КМЕ) и Комисиите за експертиза на работоспособността (КЕР); осигуряване на експертна подкрепа за разработване на методики за работа на КМЕ и КЕР, както и обучение на служителите в КМЕ и КЕР за работа с новите методики. В изпълнение на Дейност 1 е проведено проучване на опита на държави-членки на ЕС (Франция и Италия), които прилагат ICF стандартите на СЗО и са ратифицирали Конвенция № 37 на МОТ относно осигуровката за инвалидност (индустрия и др.), 1933г. Следващ етап е получаване на одобрение от СЗО, с която е сключено споразумение в този аспект, за</p>
--	--	--	---

	<p>Децата с увреждания, са разпознати от КПХУ в чл. 7 като специфична и особено уязвима група. В предложения проект на Закон за хората с увреждания децата и техните специфични потребности са само частично обхванати - основно в контекста на медицинската рехабилитация, приобщаващото образование, мерките за насърчаване на спорта и целевите финансови помощи. Законопроектът не обхваща всички важни въпроси, свързани с реализирането на правата на децата с увреждания, както и възможните средства за подкрепа. Изследванията и международната практика подчертават ключовата роля на ранната интервенция за превенция на уврежданията, както и за развиване на потенциала на децата, при които има установено увреждане. Обхващането на децата в риск от увреждане в социални</p>		<p>предоставяне на правата за публикуване. За целта е необходимо преводът на документите технически да се оформи във формат, съответстващ на изискванията на СЗО. След представянето им в офиса на СЗО в гр. Женева и получаването на одобрение, материалите ще бъдат отпечатани в договорения тираж. Едва след получаване на одобрение от СЗО е допустимо прилагането на тези стандартите и тяхното разпространение на национално ниво.</p>
--	--	--	--

	<p>услуги и форми за ранно образование, подкрепата за родителите на деца с увреждания от най-ранна възраст, осигуряването на координирани и мулти-секторни услуги, насочени към цялостна подкрепа на детето в контекста на неговото семейство, допринасят за развитие на индивидуалните възможности, изграждане на умения за живот, повишава благосъстоянието на детето и го подготвя за успешно включване в образователната система.</p> <p>Предвидената в Раздел VII „Регистри“ информационна система е изключително важна за целите на ранната интервенция, за проследяването и координирането на мерките за превенция на увреждането. В настоящия текста на Закона липсва регламентация на специфични за децата индикатори, което ще доведе до невъзможност да се постигнат заложените в чл. 87, ал. 7 цели на информационната система, а именно - изготвяне на демографски анализ на динамиката на уврежданията.</p> <p>Във връзка с горното предлагаме:</p> <ul style="list-style-type: none">• Децата с увреждания и техните потребности да бъдат изведени като специфична целева група в Закона, вкл. в принципите и всички приложими области на подкрепа. Въпреки че децата с увреждания фигурират в Закона за закрила на детето като деца в риск, необходимо е те да бъдат специфично	Не се приема.	Предложението не е предмет на този законопроект.
--	---	---------------	--

	<p>посочени като целева група на Закона за хората с увреждания в изпълнение на духа и принципите на Конвенцията на ООН за правата на детето и Конвенцията за правата на хората с увреждания;</p> <ul style="list-style-type: none">• Да се възприеме по-широко тълкуване на понятието увреждане, особено в контекста на ранната детска възраст и превенцията, което включва както деца с установено увреждане, така и деца при които не е установена диагноза или се наблюдава забавяне в развитието. Обвързването на подкрепата, предоставяна по реда на този закон с наличието на установено трайно увреждане, не позволява да се осигури превенция и навременна подкрепа за дете, при което е налице състояние или заболяване, което може да се развие и да доведе до увреждане. Съвременна практика категорично показва, че ранната интервенция в първите години от живота на детето може да предотврати появата или да намали тежестта на възможно увреждане и да допринесе за развитие на потенциала на детето. <p>Да бъдат разширени предвидените мерки в секция Раздел I. Медицинска, професионална, социална, трудова и психологическа рехабилитация с включването на мерки за ранна интервенция. Ранната интервенция не е дейност, която се ограничава до медицинската рехабилитация, а</p>	Не се приема.	Мерките по закрила и интервенция в ранна детска възраст и съотносимите към тях услуги не са предмет на законопроекта.
--	---	---------------	---

	<p>представлява интердисциплинарна, междусекторна и координирана система от индивидуализирани и интензивни услуги, които имат за цел да подобрят детското развитие, да засилят компетенциите на родителите и тяхното взаимодействие с детето и да подпомогнат социалното приобщаване на семейството и детето. Тя се базира на „социалния модел“ към увреждането, който е основополагащ принцип в Конвенцията за правата на хората с увреждания. По отношение на ранната интервенция да се посочи как точно се организира предоставянето ѝ чрез социални услуги, както и да се фиксират ангажиментите на свързаните физически лица, организации и институции с навременната ѝ организация.</p> <p>В раздел II. “Образование и професионално обучение“ да се посочи изрично значението, което има навременното обхващане на децата със затруднения в развитието или с увреждане в институциите на образователната система. Необходимо е да се осигури предимство при обхващането им в институциите на системата на образованието, тъй като това е от ключово значение за превенция на социалното изключване.</p> <p>Да се посочи задължението на всички институции в системата на образованието да развиват обучителни подходи, методи на комуникация и да</p>	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
--	--	------------	-----------------------------

	<p>осигуряват достъпна среда за интегрирането на деца със затруднения в развитието и с увреждания.</p> <p>В същия раздел в чл. 32, ал. 2 да се прецизира, че индивидуалната оценка се провежда, съгласно Закона за предучилищното и училищно образование и стандартите за приложението му. Настоящият текст поражда двусмислие и възможност за смесване с индивидуалната оценка по реда на ЗХУ.</p> <p>Да се разширят целевите финансови помощи като се осигури по-голяма свобода и възможност за тяхното предоставяне, например помощта за заплащане на наем за жилище на семейства с деца с увреждания да не се предоставя само в случай на общинско жилище.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Да се предвиди целева финансова помощ за транспортни разходи при лечение и рехабилитация на деца с увреждания или затруднения в развитието. <ul style="list-style-type: none"> • Да се заложат специфични индикатори за данни за деца с 	<p>Частично се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Частично се приема.</p>	<p>Разпоредбата е прецизирана. Разширен е кръгът на правоимащите лица.</p> <p>Предвидено е право на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги да имат и децата с трайни увреждания. Към настоящият момент се предоставя целева помощ за транспортни разходи при реализиране правото на получаване на медицински изделия. Лечението на деца с увреждания не е предмет на законопроекта.</p> <p>Текстовете в Раздел Информационна система и регистри са прецизирани.</p>
--	--	--	--

	<p>увреждания и деца със затруднения в развитието, които да се събират от информационната система по чл. 87 от законопроекта. Считаме, че следва да се събира, обработва и анализира информация не само за установени с решение на ТЕЛК степен на увреждане над 50 %. Това би позволило регистрирането и проследяването на заболявания, които потенциално водят до състояние на увреждане, както и наблюдението и проследяването на развитието на децата. Такъв регистър е необходимо да се води още от раждането и установяването на увреждане или затруднение в развитието. В него следва да се вписват и деца с хронични заболявания, които може да доведат до увреждане.</p> <ul style="list-style-type: none">• В чл. 87, ал. 3 да се допълнят изброените ангажирани институции по отношение на информационната система с отделенията по неонатология, личните лекари и териториалните структури на Агенцията за социално подпомагане - Дирекциите „Социално подпомагане“ и по-специално отделите „Закрила на детето“. <p>В заключение считаме, че законопроектът представлява много важна стъпка в процеса на реформа, но нейното реализиране изисква промяна на цялостния подход към увреждането и замяна на медицинския модел при дефиниране на увреждането със социален. Медицинската експертиза е</p>	Не се приема.	В регистрите се получават данни от ТЕЛК, НЕЛК и Националния център по общественно здраве и анализи.
--	---	---------------	---

	<p>важен елемент от оценката на потребностите на човека е увреждания, но тя трябва да бъде допълнена от комплексна оценка на функционирането и затрудненията за изпълнение на различните дейности, която да изведе специфичните бариери и нужди на всеки отделен човек с оглед на неговото пълноценно участие във всички сфери на живота. УНИЦЕФ заявява своята готовност да продължи да подкрепя усилията на правителството на Република България за хармонизиране на законодателството и практиките по отношение на децата и хората с увреждания с европейските и международни стандарти в тази област и при необходимост.</p>		
<p>Национално сдружение на общините в Република България</p>	<p>НСОРБ счита за необходимо по-добро законово уреждане на обществените отношения за ио-адекватна подкрепа от страна на държавата на хората с увреждания, включително и в изпълнение на ангажиментите по ратифицираната през 2012 г. Конвенция за правата на хората с увреждания.</p> <p>В тази връзка сме съгласни, че правната уредба в тази област в значителна степен е изчерпила своя потенциал (действащият Закон за интеграция на хората с увреждания в сила от 2005 г. досега е допълван и изменян над 30 пъти). Необходимостта от нов закон произтича не само от намерението на централната власт той да бъде съобразен с Конвенцията за правата на</p>		

хората с увреждания на ООН. но и да отговори на очакваните от обществото реформи в тази област. Държим да отбележим обаче, че Националното сдружение на общините в Република България не е участвало в дискусиите и в изработването на законопроекта за хората с увреждания. Съгласни сме е мотивите на вносителите законът да насърчава, защитава и гарантира пълноценното и равноправно упражняване на всички права па човека и основни свободи от хората с увреждания и да способства за зачитане на вътрешно присъщото им човешко достойнство.

На тези основания и след съгласуване с общините, правим следните:принципни коментари и предложения:

- Позовавайки се на чл. 4. т. 2 от Конвенцията, а именно че „По отношение на икономическите, социалните и културните права всяка държава-страна по Конвенцията, се задължава да предприема мерки, използвайки в максимална степен своите налични ресурси, и косато това е необходимо, в рамките на международно сътрудничество, за постепенното постигане на пълноценното упражняване на тези права, без оглед на и в допълнение към задълженията по настоящата конвенция, които са незабавно приложими в съответствие с международното право.“, държим да отбележим, че възлаганите

на местните власти нови ангажменти с проектозакона не са ресурсно обезпечени. Проектът не указва по какъв начин тези ангажменти ще бъдат финансирани от държавния бюджет. В същото време по много от предвидените текстове, засягащи дейността на общините има действаща нормативна уредба, която би могло да бъде развита по-добре. В този смисъл не подкрепяме дублирането на изисквания и ангажменти, които вече са разписани на систематичното им място в законодателството. Пример за това са вече установените съгласно чл. 169. аз. 6 от ЗУТ изисквания за разработването от органите на изпълнителната власт ежегодни програми с мерки за приважване на урбанизираната територия и на съществуващи отделни сгради и съоръжения в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда, което се припокрива отчасти с изискванията на чл. 56. ал. 5 и чл. 63 от законопроекта.

Считаме, че законопроекът не осигурява достатъчно условия за гарантиране основополагащи принципи като равенството и забраната на дискриминация, в духа на чл. 5. т. 3 и 4 от Конвенцията. В него не са обхванати всички необходими стъпки, за да осигурят разумни улеснения на хората с увреждания, не се предвиждат конкретни мерки, необходими за ускоряване или постигане на фактическо равенство на хората с

увреждания, не се предвижда! задължения към останалите доставчици на обществени услуги. Предлаганите задължения за държавните органи не са изготвени въз основа на реално и обосновано идентифициране на всякакви пречки и прегради нред достъпността, отнасящи се до сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места, както и до информационни, комуникационни и други услуги, включително информационни системи и услуги за спешна помощ. Считаме, че законопроектът следва ясно да определи водещият държавен орган, подходът и процедурата за подобно идентифициране и дефиниране на следващите стъпки за премахване на установените пречки и прегради пред достъпността. В допълнение мобилността на хората с увреждания до голяма степен зависи и от помощните технически средства и съоръжения и от увеличаването на целевата помощ за това.

По отношение на вече установените в Закона за движение по пътищата права за ползване на карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране не откриваме подходяща уредба, която да позволи надграждане на тези работещи на местно ниво

	<p>политики, вкл. и чрез съвместна работа е Министерство на вътрешните работи.</p> <p>Според публикуваната оценка на въздействието, чрез новите регулации се очаква да бъде насърчено развитието на капацитета на областно и общинско ниво в тази проблемна сфера, на базата на опита на водещи страни в ЕС, както и на генералния принцип на развитие на ЕС чрез развитие на регионите. В мотивите пък е посочено, че се предвижда прилагане на децентрализиран подход, чрез който да се осигури по-устойчива координация между министерствата, общините и неправителствения сектор и други заинтересовани институции, както и по-рационалното използване на наличния по общини експертен потенциал. На практика обаче, не всички описани в мотивите и в оценката на въздействието очаквания могат да бъдат открити в текстовете на законопроекта. Няма и съществена промяна в предвидения в законопроекта подход, спрямо до сега установения по ЗИХУ.</p> <p>II. Конкретни предложения:</p> <p>1. Да се определи ясен регламент за осигуряване на механизъм за финансова подкрепа от държавата за общините при реализирането на новите дейности, особено по отношение на осигуряването на равен достъп, вкл. до всички съществуващи сгради.</p> <p>2. Чл. 63 да придобие следната</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Финансирането на органите на местно самоуправление не е предмет на законопроекта. Съобразно действащата нормативна уредба държавата оказва съответното финансиране на местните</p>
--	---	----------------------	---

	<p>редакция:</p> <p>Чл. 63. Органите на местното самоуправление задължително осигуряват в рамките на предоставената им компетентност:</p> <p>1. изграждането и поддържането на елементите на достъпната среда в урбанизираната територия и на достъпната среда в сградите и съоръженията, съгласно изискванията на Закона за устройство на територията и чл. 57.</p> <p>2. достъпът на хората с увреждания до предоставяни от общината транспортни, информационни и комуникационни услуги съгласно изискванията по чл. 58.</p> <p>3. достъп на хората с увреждания, придружени от кучета водачи на слепи и кучета асистенти на хора с двигателни и други увреждания, до местата за обществено ползване;</p> <p>4. специални транспортни услуги за хората с увреждания;</p> <p>5. необходимите условия за осъществяване на социални контакти на хората с увреждания чрез предоставяните от общината социални услуги, по реда на Закона за социално подпомагане;</p> <p>6. условия за подпомагане на извънучилищни детски и младежки дейности, при условията на чл. 35. “</p> <p>3. Да се предвидят разпоредби,</p>	Частично се приема.	администрации.
--	---	---------------------	----------------

Отразено е в законопроекта. Разпоредбата е съобразена с действащото законодателство и предвижда конкретни ангажименти на органите на местно самоуправление в рамките на предоставената им компетентност.

	<p>осигуряващи ясни правила за приоригизиране и достатъчен преходен период за фактическото осигуряване на изискванията за изграждането и поддържането на елементите на достъпната среда в урбанизираната територия и на достъпната среда в сградите и съоръженията общинска собственост.</p> <p>4. Да се предвиди разпоредба, дефинираща условията и реда за финансиране изпълнението на приоритетните програми, проекти и дейности в процеса на осигуряване на достъпна среда и други мерки, подкрепящи мобилността на хората с увреждания от новия Фонд „Мобилност и достъпна среда“, съответно достъпът на общините до този фонд.</p> <p>5. Да се предвиди разпоредба, дефинираща условията, реда и формата за обмен на данни от и за информационната система за хората с трайни увреждания, по-конкретно какво се събира, обобщава, докладва и публикува от органите на местното самоуправление.</p> <p>6. Да се гарантира създаването на административен капацитет на местно и областно ниво, като се определят условията за провеждане на обучение на специалистите и служителите, работещи с хора с увреждания с оглед по-доброто предоставяне на помощта и услугите. На местно ниво отчитаме сериозен</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Приема се.</p> <p>Приема се.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън обхвата на законопроекта.</p> <p>Предложението за създаването на фонда е оттеглено от законопроекта. Текстовете са прецизирани, като е уредена подкрепата в тази област.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Създаването на административен капацитет на местно и областно ниво и неговото подобряване не е предмет на законопроекта.</p>
--	---	---	--

	<p>недостиг на квалифицирани експерти, които да обезпечат предвиденото изготвяне на планове и контрол, както и осигуряването на необходимите справки и информация за целите на компетентните държавни органи.</p> <p>7. В чл. 19. ал. 1 да отпадне думата „ръководни“, с цел ефективно изпълнение на възложените нови функции на ангажираните служители. Тези функции на дирекциите и отделите могат да бъдат определени в устройствените правилници, а персоналните изисквания - е длъжностните характеристики. За разлика от формалния подход на изпълнение (чрез еднократна заповед), подобна по-обща уредба ще осигури условия за по-устойчиво изграждане на административен капацитет и ще гарантира по-добра прозрачност и информираност на самите хора с увреждания. Запазваме си правото в хода на обсъждането на законопроекта да правим допълнителни предложения по законопроекта съгласно Закона за нормативните актове и Правилника за организацията на дейността на Народното събрание.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Текстовете са прецизирани.</p> <p>Предложението е предвидено с цел постигане на по-голяма ефективност на мярката и възможност за възлагане на тези функции на определените отговорни служители.</p> <p>С проекта на закона се предвижда въвеждане на функции на координатори, като за целта няма да бъдат назначавани нови служители, а само допълнително ще бъдат възлагани задължения, които ще се включат в длъжностните характеристики/ заповедите на органа по назначаването на държавна служба на определените служители на ръководни длъжности. Определянето на координатори е с оглед хоризонталния характер на политиката за правата на хората с увреждания и всички секторни политики, които следва да бъдат ангажирани при оказване на подкрепата за хората с увреждания.</p>
--	--	----------------------	---

ЕВГЕНИ ГОГУШЕВ

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР

Съгл. Заповед № РД01-836/ 10.10.2018 г.